

BIBLIOTECA SAZI
SALA DE LECTURA

flacăra

anul XXXIII
47 (1536)
SÂMBĂȚĂ
24 NOIEMBRIE
1984

săptămînal editat de frontul democrației și unității socialiste

Tovarășul Nicolae Ceaușescu în funcția supremă a partidului

Vom urca și vom străbate
noi căi nebătătorite, necu-
noscute — ceea ce impune să
fîm animați permanent de
un spirit cutezător, de
hotărîrea de a promova tot ce
este nou și înaintat în gîndirea
și practica socială, de a însuși
și aplica în viață cele mai noi
cuceriri ale geniului uman,
tezaurul cunoașterii
universale.

ÎN NUMELE POPORULUI ROMÂN

comuniștii au hotărît pentru țară,
pentru fericirea, pacea și prosperitatea națiunii

Marele forum al partidului

ACESTE 4 ZILE DE ISTORIE

În clipele și zilele când la București se desfășoară încă lucrările Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român, eveniment de deosebită importanță în viața partidului, a națiunii noastre socialiste — unul din acele momente cheie ale istoriei, hotărâtoare pentru destinele unui neam, pentru rolul și opera lui în timp, atenția întregului nostru popor, precum și a multor altor țări și popoare este polarizată spre Capitala României, aici de unde în marile, în crucialele momente ale istoriei românilor, inima țării a bătut mai puternic, geniul poporului român s-a rostit mai limpede și mai răspicat, pentru ca, sub aceste însemne ale gândirii clarvăzătoare, ale muncii fără preget și ale luptei eroice pentru mai bine, românii să-și definească dănuirea în marele concert al popoarelor lumii.

Am trăit aici, în sala Congresului, alături de mii de delegați și invitați, compatrioți sau prieteni din alte țări care au ținut să fie aproape de noi în aceste sublimе clipe de istorie contemporană, am trăit aici, spuneam, mindria că aparțin unui popor care, de peste două milenii, n-a visat și nu a năzuit altceva decît să trăiască în pace și să fie liber să-și desăvîrșească rostul lui pe pămînt după legile lui scrise sau nescrise moștenite de la înaintași, în limitele patriei lui de totdeauna, în bună înțelegere cu vecinii și în armonie universală. Adevărurile acestea sînt simple, dar, fiind esențiale, poporul nostru nu le-a uitat niciodată, ba mai mult, în toate marile sale Programe a pornit de la ele. Românii au știut totdeauna că fundamentul oricărui mare edificiu social, politic, economic sau spiritual nu poate dura dacă nu se sprijină pe aceste fundamentale și universale adevăruri. Pornind de aici, netulburînd astfel liniștea, pacea și devenirea altor popoare, poți construi pentru binele poporului tău. Din Raportul Comitetului Central cu privire la activitatea Partidului Comunist Român în perioada dintre Congresul al XII-lea și Congresul al XIII-lea și activitatea de viitor a partidului în vederea îndeplinirii obiectivelor dezvoltării economico-sociale în cincinalul 1986—1990 și, în perspectivă, pînă în anul 2000, a României, prezentat Congresului de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, se pot desprinde cu limpezime, ca din edificiul unui genial arhitect, aceste adevăruri fundamentale, promovate totdeauna de poporul nostru, de partidul nostru, de secretarul său general. Edificate astfel, direcțiile de dezvoltare economico-socială în cincinalul 1986—1990, ca și cele ale cincinalelor de pînă acum, corespund dorințelor și năzuințelor, idealurilor de totdeauna ale poporului nostru, ale partidului nostru comunist. Iubiții de pace și libertate, respectînd și aparînd pacea și libertatea altor popoare, am putut făuri, conform planurilor și programelor noastre de pînă acum, dar mai cu seamă începînd cu Congresul al IX-lea al partidului, chipul înfloritor și luminos al României de azi. Trecînd în revistă realizările de pînă acum, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia aici, la înalta tribună a Congresului al XIII-lea: „Se poate afirma că în cincinalul 1981—1985 s-au obținut realizări de mare însemnătate în toate sectoarele vieții economice și sociale, ceea ce a dus la ridicarea patriei noastre la un nivel superior de civilizație... Pe ansamblu, putem spune cu îndreptățită mîndrie că, sub conducerea partidului nostru, clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, întregul popor au acționat cu hotărîre, îndeplinind neabătut politica internă și externă a partidului și statului, care corespunde pe deplin intereselor vitale, de bunăstare și progres ale națiunii noastre socialiste“.

Ascultăm aici, în sala Palatului, alături de mii de delegați și invitați la Congres, în prima zi a lucrărilor Congresului, Raportul Comitetului Central, îl ascultăm pe secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, știm că deodată cu noi îl ascultă țara, îl ascultă lumea, și eram străbătut de un sentiment de mîndrie patriotică, așa cum erau străbătuti toți cei de față, că Raportul — magistral model de abordare creatoare a problemelor de esență ale dezvoltării civilizației românești, a problemelor cruciale care confruntă lumea contemporană, a politicii interne și externe a partidului și statului nostru — se constituia, ca întotdeauna, într-un document de însemnătate istorică, într-un sistem de idei, de orientări și de directive de o neprețuită valoare teoretică și practică, într-un veritabil tezaur al noului, într-un generator de energie națională care, în timp, se va ridica la prestigiul unui simbol. De la tribuna înaltului forum, prin vocea cea mai autorizată a partidului, a poporului, se rosteau astfel, cu pasiune și cu luciditate, cu profundă înțelegere științifică, cu înaltă vibrație patriotică, cu simț critic și cu amplitudine vizionară, acele adevăruri fundamentale prin care o țară, o națiune își pot înțelege în adîncime și împlini menirea istorică, își pot transpune în fapte de preț aspirațiile de progres, de independență, de demnitate, își pot aduce contribuția la apărarea și menținerea păcii, la edificarea unei lumi mai bune și mai drepte pe planeta noastră. Prin conținutul său bogat în idei, prin înalta sa înțelegere științifică, prin esența sa vizionară, Raportul

Însemnări din sala Congresului

Comitetului Central al Partidului, în care putem vedea limpede gîndirea științifică și cutezătoare, revoluționară și vizionară a secretarului general al partidului, se înfățișează astfel, poporului întreg, ca o mare Cartă a făuririi viitorului luminos al patriei noastre socialiste.

Am ascultat acest vast Program de devenire a României socialiste și, folosindu-l cifrele, pragurile de dezvoltare către care e chemată țara, am putut contura în memorie chipul de mîine al patriei. Cincinalul pe care îl vom străbate, între 1986—1990, marchează trecerea la cea de-a treia etapă a realizării Programului Partidului și are ca obiectiv fundamental continuarea ferme a politicii de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a patriei noastre spre comunism. Liniile sale directoare sînt orientate mai departe spre dezvoltarea forțelor de producție, spre perfecționarea relațiilor sociale și de producție pe o bază nouă, spre realizarea unei noi calități a muncii și vieții întregului popor. Specifică acestei perioade de dezvoltare pe care o vom străbate în frunte cu gloriosul nostru partid, va fi dezvoltarea intensivă a tuturor ramurilor industriale, precum și asigurarea unui echilibru mai bun între diferitele sectoare, acordarea unei atenții mai deosebite noii revoluții tehnico-științifice, astfel încît industria românească, întreaga noastră economie să se ridice la nivelul celor mai noi și avansate cuceriri ale științei și tehnicii contemporane. O astfel de prevedere are la bază necesitățile unei nații și potențialul uman pe care te poți bizui în realizarea ei. Cei ce vor ridica economia românească la cele mai noi și avansate cuceriri ale științei și tehnicii contemporane va fi clasa noastră muncitoare, vor fi inginerii, tehnicienii, maeștrii, specialiștii, va fi întregul nostru popor, eroicul nostru popor muncitor care știe, a știut deatfel totdeauna, că nu a primit și nu va primi niciodată nimic din afară, nu i-a căzut și nu-i va cădea niciodată nimic din cer, ci va trebui, strîns unit în jurul partidului, al secretarului său general, să îndeplinească noi acte și fapte de eroism. Adeviziunea pentru aceste noi fapte de eroism există! Am ascultat, în a doua și a treia zi a lucrărilor Congresului, cuvintele delegaților care au sînt la înalta tribună, bilanțurile lor, reușitele, dar și nereușitele lor, expuse și analizate în mod critic și autocratic, și am putut constata deplina adeziune la lucrările Congresului, la liniile directoare de dezvoltare viitoare a patriei noastre socialiste, la politica internă și externă a partidului, precum și la dorința unanimă exprimată, prin acești aleși, reprezentanți ai nației, de întregul nostru popor, de a-l avea din nou în fruntea partidului pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, revoluționarul înflăcărat, mintea clarvăzătoare și vizionară, îndrăzneț și cutezător, cheazășia îndeplinirii acestor mărețe idealuri. Toți cei care au luat cuvîntul au vorbit, chiar dacă se refereau la realizările din satele, comunele, orașele sau județele lor, despre țară. Comparatiile folosite de ei, potrivit cărora cutare sau cutare sector s-a dezvoltat de 30, de 40 sau de 50 de ori față de cutare sau cutare an, veneau să confirme justetea politicii partidului, să configureze chipul nou al patriei făurit de această necesară, umană politică. Dar dincolo de aceste realități și realizări, de aceste praguri de dezvoltare, apărea dorința pentru mai mult și mai bine, se mărturiseau noi rezerve umane și materiale, se legau angajamente solemne pentru urmarea neabătută în gînd și faptă a acestei politici de dezvoltare a patriei. Erau probele cele mai evidente care demonstrau esența politicii partidului nostru: o politică dreaptă care exprimă năzuințele și idealurile dintotdeauna ale poporului român, dezvoltarea personalității umane și înflorirea nației.

În România celui de-al 8-lea plan cincinal se va dezvolta în principal baza energetică și de materii prime — condiție hotărîtoare pentru progresul întregii economii naționale. Producția de energie electrică va ajunge în 1990, la 95—97 miliarde kWh; se vor dezvolta puternic energia pe cărbune și sistemele bituminose, energia hidroelectrică și nucleară. O mare atenție va fi acordată noilor surse de energie: biomasa, energia vîntului, energia solară și a altor surse de energie. Vor fi puse în valoare noi minereuri, printre care cele de zinc și cupru. Industria constructoare de mașini va crește, față de anul 1985, cu pînă la 7,5 la sută; industria chimică va crește cu pînă la 9 la sută; industria metalurgică va crește într-un ritm mediu anual de circa 6 la sută, industria ușoară se va dezvolta într-un ritm mediu anual de pînă la 5,8 la sută, iar industria alimentară într-un ritm de pînă la 6,8 la sută.

Agricultura, a doua ramură de bază a economiei na-

ționale, va avea ca obiectiv fundamental realizarea unei noi revoluții agrare, ce presupune transformarea generală a felului de muncă, de viață și de gîndire al țărănimii noastre cooperatiste, realizarea unei producții agricole care să satisfacă din plin necesitățile de consum ale întregului popor, precum și alte cerințe ale dezvoltării economiei naționale. În 1990, România va avea încă 2,5 milioane de hectare irigate și se vor efectua lucrări de desecări și îmbunătățiri funciare pe alte două milioane de hectare; se va realiza astfel o producție agricolă de 30—32 milioane tone. În domeniul creșterii animalelor, România va avea în 1990: 11 milioane de bovine, 15—16 milioane de porcine, 28—30 milioane de ovine și cel puțin 80 milioane păsări ouătoare și se vor crește și alte specii. Rezultă de aici, așa cum a rezultat și din cuvintele unor participanți la Congres, preocupați de progresul agriculturii, că trebuie să ne îngrijim mai mult de sănătatea pămîntului — unicul izvor inepuizabil al marilor producții. Pămîntul e al țării și de bunăstarea lui depinde bunăstarea unui întreg popor. Mecanizarea lucrărilor agricole, chimizarea și mai ales ierbicidarea au impus lucrătorilor pămîntului o cunoaștere mai complexă și mai profundă asupra pămîntului, în lipsa căreia unii lucrători pot greși față de pămîntul țării. E nevoie deci de o permanentă preocupare pentru însușirea, de către toți cei ce lucrează în agricultură, a celor mai avansate cunoștințe, dar și de o mai mare dragoste și responsabilitate față de acest bun comun al poporului nostru.

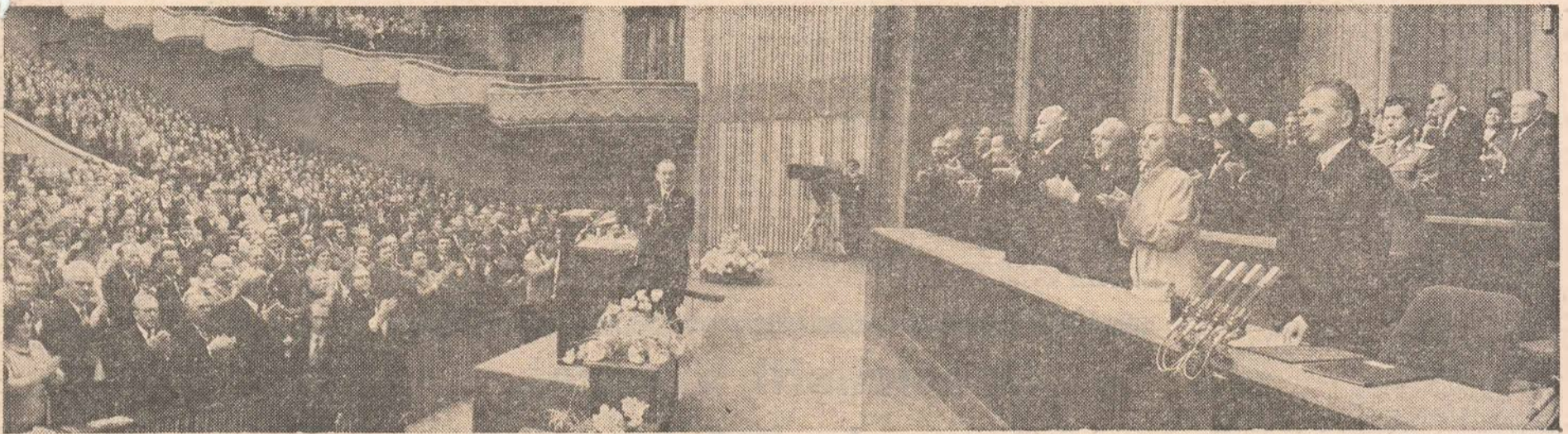
Am desprins, din Raportul prezentat de secretarul general al partidului, chipul țării de mîine, cu fiecare rînd parcurs mai întregit, mai înfloritor: în cincinalul 1986—1990 se prevede realizarea unui vast program de investiții însumînd 1 350—1 400 miliarde lei. Vor fi construite și date în funcțiune peste 1 500 noi capacități de producție în toate ramurile economiei; va fi dat în folosință Canalul Poarta Albă — Midia-Năvodari și se va realiza în mare parte Canalul București — Dunăre. În domeniul construcțiilor de locuințe, se va îmbunătăți structura spațiului de locuit, se va acorda atenție deosebită arhitecturii locuințelor, urmărindu-se valorificarea creației și tradițiilor românești, îmbinarea utilului cu frumosul, a eficienței cu modernul. Iată, pînă la mîine în aceste prezente viitoare șantiere și vîd, alături de dumneavoastră, st. mați cititori, efortul eroic al unui popor care se întrece pe sine! Ce forță, ce miracol le împrumută constructorilor această dăruire? Ce dragoste mistuie acest popor întru devenirea sa mereu mai strălucitoare? Vîd prezentele și viitoarele șantiere. Și acolo, în inima lor, vîd înclăstarea omului cu greutate, uneori cu lipsurile, alteori cu rutina, cu inerția și scepticismul, cu conformismul, cu lipsa de răspundere, cu teama de angajare și cu alte tare ale spiritului și ale unor conștiințe — pentru că revoluția nu s-a terminat, iar omul, omul nou este încă în prefacere —, vîd însă acest om adevărat, vrednic și modest, care acum trebuie să fie printre acești participanți la Congres, și trebuie să fie comunist, om de omenie, om-Om, îl vîd, deci, luptîndu-se cu toate aceste piedici și îl vîd învingînd. Și stau și mă întreb: cum suie această furnică muntele? Trebuie să fie undeva un miracol! Unul au numit această forță, „miracolul românesc“. Miracolul, forța aceasta își are izvorul în revelația unui popor asupra Sinelui. Urmare unei politici care conține idealurile lui dintotdeauna — libertate, neatințare și pace, a unei politici care asază în plin centrul său omul cu toate nevoile și aspirațiile lui, poporul român s-a redescoperit stăpîn și liber în propria lui țară.

Construiește, luptă și învinge după măsura noii lui demnități.

Îndemnul la cutezanță, la devotament și abnegație

Pentru viitorul României, așa cum se conturează el în Direcțiile de dezvoltare economico-socială în cincinalul 1986—1990 și în Orientările de perspectivă privind dezvoltarea economico-socială a României pînă în anul 2000, știința, cercetarea științifică și tehnologică, oamenii, cei ce pînd în adîncurile cit și în piscurile tainelor nedesluite pînă acum, poartă o mare răspundere, o înaltă îndatorire patriotică. În anul 2000, așa cum ne chema să scrutăm viitorul tovarășul Nicolae Ceaușescu, de la înalta tribună a Congresului al XIII-lea, neîntrecut vizionar, cutezător și clarvăzător, România va deveni o țară industrial-agrară, multilateral dezvoltată, care va asigura condiții de viață, conform cerințelor științifice, pentru dezvoltarea sănătoasă, fizică și intelectuală, a tuturor cetățenilor patriei noastre. Producția industrială va ajunge în anul 2000 la 2 300—3 200 miliarde lei. Pînă în 1990 se va încheia construcția centralelor termoelectrice pe cărbuni și sisteme bituminose, iar pînă în 1995 se vor realiza cele mai importante construcții hidroenergetice. În următorii 10 ani va cunoaște o puternică dezvoltare energetică nucleară; producția agricolă urmează să crească pînă în anul 2000, de circa 2 ori; în perioada 1986—1990 se vor construi 750 000 de apartamente, o dezvoltare puternică o vor cunoaște prestările de servicii, volumul produselor vîndute populației va crește cu circa 10 la sută, se va perfecționa în continuare asistența sanitară, va crește mult calitatea vieții. Sarcinile cuprinse în aceste noi și importante documente programatice, în toate prevederile noastre cer o muncă eroică din partea întregului nostru popor. Nimeni nu va trebui să rămînă în afara acestui efort. Trebuie să pornim permanent de la principiul că în socialism nimeni nu poate trăi fără să muncească, pe seama muncii altuia — sublinia încă o dată secretarul general al partidului, de la înalta tribună, de aici din sala Palatului. Fiecare cetățean are datoria de onoare de a depune o activitate utilă în raport cu cerințele societății și cu pregătirea sa. Socialismul și comunismul sînt expresia muncii libere a tuturor oamenilor muncii. Trebuie să pornim permanent de la cerința „Nici muncă fără piine, nici piine fără muncă!“ Cuvintele secretarului general al partidului au ridicat întreaga sală în picioare, ovaționînd un adevăr fundamental, probînd o adeziune totală față de gîndirea și fapta aceuia care și-a de-

Marele forum al națiunii

Un moment solemn în sala Congresului: se propune realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în înalta funcție de secretar general al partidului.

dicat întreaga sa viață activității revoluționare, slujirii patriei și poporului din rindul cărui s-a ridicat la cirna destinului național. Cuvintele acestea ale secretarului general al partidului cuprind în esență o întreagă morală, o axiomă a echității, o încărcătură educațională cum numai geniul acestui viteaz, vrednic și înțelept popor poate să adune în câteva cuvinte. Ele nu trebuie să stea numai la baza retribuției membrilor societății, ci și la baza educației prin muncă și pentru muncă a tinerelor generații, de la naștere să ne educăm urmașii sub semnul acestor înlesuri.

Asculam acolo, în sala Palatului, în inima acelei agora, unde se așezau bazele dezvoltării, ale devenirii noastre în viitori cinci ani și, în perspectivă, pînă la finele acestui zbuciumat mileniu. Nu pentru arme și alte instrumente de distrugere se repartizau fondurile bănești ale acestui popor care a iubit dintotdeauna pacea și buna conviețuire între popoare, ci pentru citadele pașnice, ale industriei de pace, și ale înfloririi spirituale a unei națiuni. Și alături de acest gând al meu se mai adăuga unul, izvorit din aceleași realități: oricît de vrednic, de înțelept, de ager în gândire ar fi un popor, dacă nu-și propune să înfăptuiască fapte și acte mărețe, pe măsura capacităților sale, ba chiar în scopul de a stimula aceste capacități, acele alese însușiri ale sale nu-i vor ajuta la progres și, neîncercate în opera sa de devenire, vor rugini, se vor destrăma și nu se vor mai transmite urmașilor. Marele merit al acestei politici de dezvoltare a partidului nostru, al secretarului său general este acela de a desemna, în raport de fiecare etapă a dezvoltării, spre a fi înfăptuite, opere mărețe, pe măsura capacității morale, spirituale și economice ale românilor. Să ne amintim împreună doar câteva: îndiguirea unor mari suprafețe inundabile ale țării, Transfăgărășanul, hidrocentralele de la Porțile de Fier I și II și podurile de peste Dunăre, Canalul Dunăre — Marea Neagră, metroul bucureștean, platformele de foraj marin, centralele atomoelectrice și cite altele în construcție și în perspectiva documentelor Congresului al XIII-lea.

Relevind sarcinile cercetării științifice — printre care și aceea de a soluționa mai rapid o serie de probleme de importanță hotărîtoare pentru dezvoltarea economico-socială a patriei —, secretarul general al partidului adresa de la înalta tribună a Congresului, tuturor cercetătorilor și specialiștilor, îndemnul la cetezanță, la devotament și abnegație în scopul, arătat mai sus, de a stimula calitățile alese ale acestui minunat popor: „Trebuie să fim pe deplin conștienți că dezvoltarea economico-socială a patriei noastre, făurirea comunismului nu se pot realiza decît pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane în general. Numai în măsura în care știința românească se va angaja cu toate forțele în activitatea de cunoaștere și înțelegere a tainelor naturii și universului, patria noastră va putea să se mențină la un nivel de dezvoltare ridicat, va putea obține noi și noi succese pe calea progresului economico-social, își va întări continuu independența și suveranitatea națională, contribuind la dezvoltarea colaborării internaționale și realizarea păcii în lume”. Și iarăși va trebui să apelăm la frumusețea și la clarviziunea încorporate în cuvintele secretarului general al partidului: „Pe drumul pe care îl avem de parcurs va trebui să învingem încă unele greutăți. Să soluționăm probleme noi, complexe, să ne confruntăm și să depășim o serie de dificultăți inerente desfășurării unei asemenea opere grandioase. Vom urca și vom străbate noi căi nebătătorite, necunoscute — ceea ce impune să fim animați permanent de un spirit cetezător, de hotărîrea de a promova tot ce este nou și înaintat în gândirea și practica socială, de a însuși și aplica în viață cele mai noi cuceriri ale geniului uman, tezaurul cunoașterii universale. Pornind pe noul drum, să fim conștienți că nimic nu se poate realiza fără muncă, fără eforturi, fără consum de energie și inteligență creatoare, fără spirit revoluționar, devotament și abnegație”.

Este cea mai frumoasă invitație la cunoaștere, la cea mai spectaculoasă și mai tulburătoare aventură umană.

Am trăit, ascultînd Raportul secretarului general al partidului, mîndria că locul nostru, al României și al românilor, a căpătat, pe harta spirituală a lumii, o nouă, o înedită dimensiune, impusă, deopotrivă, de succesele noastre pe toate planurile, de politica noastră internă, de participarea tot mai activă a României la diviziunea internațională a muncii, ca și de dialogul pe care-l purtăm cu lumea, de implicarea noastră, majoră și responsabilă, în însuși miezul de foc al vieții politice mondiale. Politica externă a României este o politică activă, consecventă în dezvoltarea relațiilor de prietenie și colaborare cu țările socialiste în primul rînd, cu statele în curs de dezvoltare și nealiniate, cu toate țările lumii care doresc pacea și o dreaptă colaborare.

Doresc, și în încheiere, să mulțumesc Congresului, partidului și întregului popor pentru realegerea mea în înalta funcție de secretar general al partidului.

Vă asigur, dragi tovarășii, asigur partidul și poporul nostru că și în viitor — ca și pînă acum — voi face totul pentru a răspunde încrederii ce mi s-a acordat, că voi acționa cu întreaga fermitate, cu toate forțele, în vederea înfăptuirii hotărîrilor Congresului nostru, a Programului partidului, pentru asigurarea ridicării poporului, a patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație, pentru întărirea continuă a independenței și suveranității României socialiste!

În același timp, voi face totul și în viitor pentru înfăptuirea politicii partidului și statului nostru de colaborare internațională. Vă asigur că nu voi precupeți nici un efort pentru a contribui la realizarea unei păci trainice în întreaga lume!

NICOLAE CEAUȘESCU

**Să ne trăiți cit țara,
pentru țară!**

Am trăit joi, 22 noiembrie, acolo, în sala Palatului, clipele supreme ale aceluia arc de timp eroic în care s-au desfășurat lucrările Congresului al XIII-lea, am trăit clipa de apoteoză, în care un popor își împlinise o înflăcărată dorință, mult exprimată pînă atunci. Trecuseră citeva secunde peste orele 17 și unul dintre militanții vechi și de seamă ai partidului, tovarășul Manea Mănescu, anunță, cu vocea inobilată de emoție, Congresului și, totodată, țării, că „delegații la Congres, exercitîndu-și mandatul încredințat, au ales în deplină unanimitate pe tovarășul Nicolae Ceaușescu în funcția supremă de secretar general al Partidului Comunist Român”. Urarele au izbucnit din inimi, aerul s-a încălzit de aplauze! Marele act politic de importanță capitală pentru viitorul patriei noastre, pe care un popor și-l dorise într-atît — realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în fruntea partidului și a țării, se împlinise, se înfăptuise! Sala întreagă scanda cu putere numele celui ales, numele partidului și al țării. Cel fără odihnă și fără preget pentru binele partidului și al țării, merita să rămînă pe mai departe la cirna destinului național. Realegîndu-l, reinvestindu-l cu conducerea rosturilor ei, țara știa că are de acum garanția că istoricile hotărîri adoptate de Congresul al XIII-lea vor fi exemplar îndeplinite, că întregul popor, strîns unit în jurul partidului, al marelui său erou național, va înfăptui neabătut programele de dezvoltare ale patriei. În acele momente înălțătoare, de nemărginită bucurie, cei prezenți în sală, țara, prezentă cu inima și cu gîndul acolo unde se împlinea un astfel de act măreț, îi ura din adîncul ființei sale, prin vocea celui care rostea acele istorice cuvinte, îi ura iubitului conducător, tovarășului Nicolae Ceaușescu, viața îndelungată, multă sănătate și putere de muncă,

pentru ca în fruntea gloriosului nostru partid să conducă țara și poporul român din victorie în victorie, pe drumul luminos al socialismului și comunismului.

Mi-am mai amintit atunci încă o urare, dintre multele urări pe care delegații înscriși la cuvînt le-au adresat secretarului general al partidului, o urare rostită de un delegat la Congres venit din județul Olt, adresată tovarășului Nicolae Ceaușescu: „Să ne trăiți cit țara, pentru țară!” Am știut că atunci această urare e prezentă în gîndul tuturor celor de față, în gîndul și inima țării, și am meditat la ceasul istoriei care bătea atunci: se deschidea un nou timp eroic pe pămîntul românesc!

Afară, sfîrșitul acestei toamne, natura însăși se manifesta nu potrivnică, ci alături de interesele acestui brav și minunat popor: ploaia, semnele bune ale anului ce va veni ne aduceau în memorie bucuria unor recolte bogate.

În Piața Republicii, acolo unde piatra caldarimului a stat și stă încă martoră atîtor mari evenimente din istoria partidului și poporului nostru, peste 100 000 de bucureșteni, care urmăriseră la fel ca toți cetățenii țării cu viu interes și deplină aprobare lucrările înaltului forum al comuniștilor români, se întruniseră pentru a da expresie sentimentelor de satisfacție profundă, de mîndrie patriotică și deplină încredere de care erau animați locuitorii Capitalei, toți cetățenii patriei, pentru reinvestirea în funcția supremă de secretar general al Partidului Comunist Român, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, revoluționarul patriot, care conduce cu clarviziune destinele României moderne pe drumul luminos al socialismului și comunismului.

Congresului și acestor oameni, țării întregi și lumii întregi, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, le-a reînnoit jurămîntul său: viața acestui mare erou, ai cărui contemporani sintem, va sta chează și va fi închinată și în viitor progresului național și păcii în lume.

N. GRIGORE MĂRĂȘANU

Țara în timpul Congresului

În preziua Congresului al XIII-lea, oamenii muncii din Vrancea au raportat îndeplinirea planului pe primii patru ani ai cincinalului la principalii indicatori economici și financiari. Trăind cu intensitate istoric eveniment, cinstindu-l cu hărnicia muncii și a ideii, urmărindu-i desfășurarea cu cel mai adinc interes, vrâncenii, asemenea tuturor oamenilor acestei țări, au aflat în magistratul Raport pe care cirmaciul partidului și al destinului național l-a prezentat la tribuna marelui forum o înaltă legitimitate istorică a eforturilor pe care le-au pus la temelia noii noastre civilizații și o amplă, cuprinzătoare, mobilizatoare și lucidă evaluare a viitorului patriei, obligat să devină azi în ani, zile și ore.

Am avut prilejul să pipăi pulsul acestor zile, cu întreaga lor încărcătură de fapte, idei, meditații, proiecte și îndrăzneți pentru viitor, într-unul din marile sedii ale dinamismului economic al Vrancei, întreprinderea chimică Mărășești. O întreprindere mai veche, o întreprindere „cu istorie” (dar unde, în Mărășești sacrelor moaște ale trecutului, nu-i istorie?), o întreprindere care, în anul 2001, va implini un veac. Sigur, nimic din ce-a fost cândva, în vremea când ea se afla în miinile unor întreprinzători străini, nu mai dănuie astăzi, totul, aici, fiind redimensionat și modernizat radical în anii care s-au scurs de la Congresul al IX-lea al partidului. Sintem, practic, într-o întreprindere nouă, aparținând celei mai noi, mai populare, mai avantajoase și mai disputate industrii pe piața lumii, cea a chimiei. Chimia extractivă, cu tradiție aici, se împletește cu procesele de sinteză ultramoderne, cu noutatea extremă a științei și tehnicii veacului, astfel că muncitorul ieșit acum cîțiva ani la pensie și revenit spre a-și vizita tineretea nu mai cunoaște nimic, nu mai pricepe nimic, trebuie să se lase inițiat din nou, condus pe necunoscute poteci ale fabricii și desfacerii materiei, să urce scările mecanizării, ale automatizării, pe o spirală ametoitoare care duce spre un anume pisc, singurul de pe care poți lua fotografia întregului. Acest pisc al zilei de azi îl configurează lista produselor, în care, cu excepția detergenților, toate mărfurile (acizi, clei de oase, policoali, gelatine alimentare și farmaceutice, gelatine foto, solutii pentru dezincrustare etc.) sint unicate, se fabrică numai aici, după rețete adesea originale, ispititoare, ni se spune, pentru mulți concurenți de aiurea. În ultimele două decenii întreprinderea și-a sporit producția de citeva ori, dar, zice ing. Dumitru Mocanu, directorul ei, Directivele celui de-al XIII-lea Congres al partidului, cu noile și largile orizonturi deschise chimiei, fac ca tot ceea ce vedem acum, deși impresionant, să fie corectat riguros și profund prin ansamblul perspectivei de viitor. Astfel încît prezentul, adaugă interlocutorul, devine abia o zecimală dintr-o serie de cifre aparținând matematicilor superioare, care duce spre anul 2000.

Discuțăm despre documentele Congresului, despre Directive și despre Raportul secretarului general al partidului, primit și aici, ca pretutindeni, cu acut interes și angajare simultană, fierbinte, în transpunerea marilor sarcini desprinse din el pe toate palierele muncii. După opinia inginerului șef Gheorghe Popescu, prezent la discuție, important este, înainte de toate, ca sub fasciculul de lumină al prețioaselor indicații ale secretarului general să intre în chip special acele zone ale producției în care resursele materiale, tehnice și umane sint încă palid fructificate. „Chimica” Mărășeștilor stă bine cu planul, principalii indicatori sint depășiiți, dar în largul nomenclator de produse există două, detergenți și cleiul de oase și piele, care au dat și încă mai dau bătaie de cap, acuzînd rămîineri în urmă. Specialiștii și muncitorii sint, ni se spune, „cu ochii pe ele”, pe aceste sortimente restanțiere, s-au pîreecat toate cauzele, s-au adoptat toate măsurile (modernizarea fluxurilor tehnologice, întărirea asistenței tehnice, sporiri de capacitate și de procese mecanizate etc.), s-au făcut foarte multe rețușuri, completări, reveniri, redimensionări ale muncii, balanța negării aproximațiilor și a confirmării datelor exacte funcționînd tot timpul, neobosit. Primele semne de redresare a situației s-au și ivit, le-a ivit înțrecerea dedicată Congresului, și, în aceste ultime zile, ele s-au înmulțit și se tot înmulțesc. Organizația de partid și O.D.U.S. s-au mobilizat în chip deosebit pentru asta, dar în cîntărirea, măsurarea și repunerea în ordinea optimă, pînă la amănunt, a proceselor muncii se interpun și niște elemente exterioare, pe care specialiștii de-aici n-au cum să le stăpînească. Este vorba de aportul furnizorului de materii prime (de sulfat necesar fabricării detergenților, de exemplu), încă leneș sau, poate, doar neprevăzător în a-si asigura permanența îndeplinirii datorii. Unul dintre vechii muncitori-specialiști ai întreprinderii, șeful de echipă Petre Andronic, ne-a cerut să inserăm, la acest capitol, și părerea lui, dedusa din Raportul prezentat la Congres. Industria națională, ne-a spus el, este privită azi, mai mult ca oricînd, în chip unitar, într-o viziune integratoare, singura potrivită unei economii moderne,

dinamice și armonioase, și singura aptă să-i înteească eficiența. Acest fapt pretinde o solidaritate perfectă a gesturilor muncii, o răspundere unanim asumată, o sincronizare „pe ceas” a eforturilor, astfel ca în relația furnizor-beneficiar-consumator întreg și parte să fie una. Nu putem decît să-i dăm dreptate.

Despre documentele programatice ale Congresului, despre uriașa nsemnătate a Raportului prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu pentru destinele muncii și vieții în România, ne-a vorbit, în aceste zile, și un alt specialist al Vrancei, inginerul Ion Davidoiu, președintele C.A.P.

soția lui, sefă de fermă în același C.A.P., e aici tot de la absolvire, din '66. Ion Davidoiu conduce obștea cooperativelor din Timboiești de vreo 16 ani. Mindriile lui și ale celor ce-l înconjoară sint, desigur, recoltele-performanțe de struguri (au fost ani cînd au dat și 16000 kg la hectar), rivalizînd cu vechi și strălucite blazoane ale viei și vinului precum Odo-beștii, Coteștii sau Panciul, și o „școală de viță” care în primăvara asta a altoit nu mai puțin de 2500000 de fire de diferite soiuri. La școala asta predau lectii de sirguință și iscusință mai mulți podgoreni bătrîni. Unul din ei, Radu Asanache, are 80 de ani, spre 80 de ani bat și Dumitru Țigănuș, și Ilinca Chievanu,

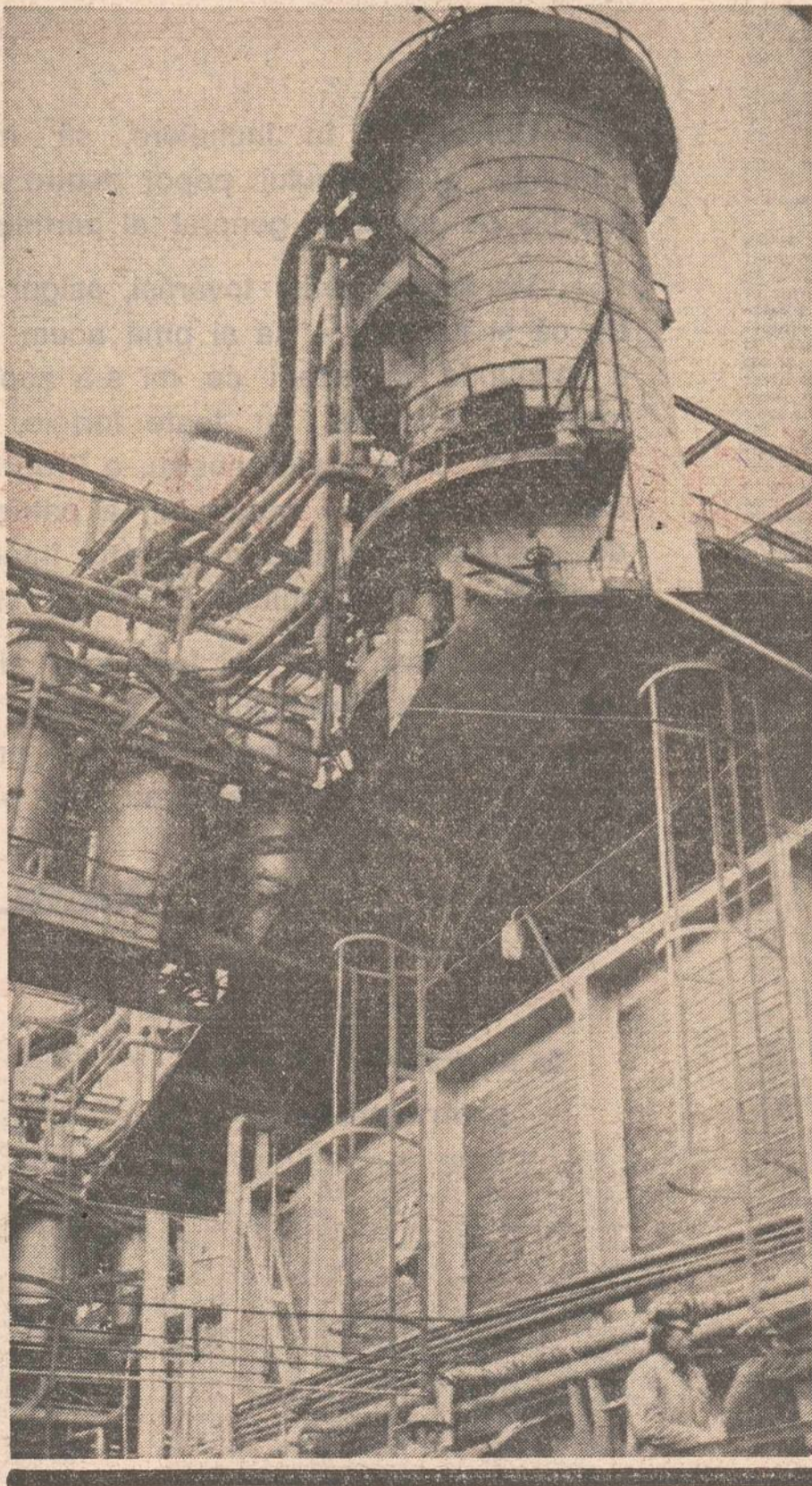
ca să ctitorească acolo viticultura. Viticultura modernă, cu corzi și portaltoiri italiene și cu miini meștere, decretate de libanezi „fără rival”, de țărani ai Vrancei. Raportul la Congres, cu perspectivele de nouă calitate deschise agriculturii, a căzut și aici, ne spune inginerul, ca și sămînța pe un ogor pregătit, s-a încorporat structurii și ființei locului, a intrat în însăși substanța muncii, decizîndu-i demersurile și împlinirile. Pentru el și pentru soția lui, ca specialiști ai agriculturii, cuvintele din Raport consacrate acestei ramuri vitale pentru destinele națiunii s-au constituit într-un tezaur de indicații de preț și de trimiteri adînci la acele puncte sensibile, nu o dată nevrăgice, în care palpită viața secretă, ascunsă ochiului superficial și grăbit, a Cîmpiei Române și a celor ce o slujesc. Între cei ce-o slujesc un loc și un rol de primă însemnătate sint rezervate specialistului, chemat să-și sporească aportul la o trudă care hrănește țara și îl hrănește, în ultimă instanță, și pe el. Locul adevărat al specialistului e în producție, secretarul general al partidului a insistat nu o dată asupra acestei cerițe, mai arătînd totodată că „viata la țară” nu e deloc vrăjmașa gîndirii științifice și a roadelor ei, dimpotrivă. Titlul academic al inginerului Davidoiu o probează fără dubii. Comunicările științifice pe care și el, și soția lui le-au prezentat la prestigioase reuniuni și simpozioane, făcînd din experiența Timboieștilor un bun național al viticulturii, s-au întors în sat cu un spor de reverberații, împlinindu-i munca și viața.

Inginerul Ion Davidoiu nu e vrâncan, e din Pucioasa. Maria Davidoiu e din Ploiești. Ei fac parte dintre specialiștii care, la chemarea partidului, au venit în Vrancea, în special după întemeierea județului, aducînd experiența centrelor cu o multă veche tradiție a dezvoltării și autorității unei pregătiri îndelung validată de practică. Ne gîndim, cînd scriem aceste rînduri, și la ing. Liviu Livescu, unul din autorii acelei prețioase invenții care e freza multiașchietoare „Romascop”, concepută și făurită aici, pe noua platformă industrială a Vrancei, ne gîndim și la doctorul în biologie Carol Nagler, laureat al Premiului „Emil Racoviță” al Academiei R.S.R., venit să conducă Muzeul focșenean de științe ale naturii, ne gîndim și la ing. Alexandru Buleu, nemțean de fel, astăzi directorul I.A.S. Odobești și unul din reputații specialiști naționali ai viei și vinului, dublat de un distins om de carte, un enciclopedist în materie de literatură și de istorie. Lor, acestor specialiști, li se cuvine un cîld cuvînt de apreciere pentru entuziasmul cu care, în multe împrejurări, au bravat lipsa de condiții, greutățile începuturilor, pentru generozitatea cu care au renunțat la un cadru consolidat al profesiei și al vieții lor, acceptînd s-o ia de la capăt, cu bucuria pionieratului.

Cel ce ne spune aceste cuvinte este un tânăr specialist vrâncan, unul din mulți (astăzi mai mulți decît cei descinși de aiurea) specialiști ai acestor locuri, născuți aici și formați aici. Oameni care, învățînd de la cei mai vîrstnici, s-au emancipat, au ieșit de sub tutela maestrilor și, dispunînd de instrumente perfecționate ale științei și tehnicii, nu mai au nici motivele, nici condițiile „complexului intelectual” sau „complexului de provincie” care-i strivea cîndva pe cei ca el. Alecu Gavrilesco, interlocutorul nostru, este directorul întreprinderii cinematografice a județului Vrancea și autorul și animatorul unor acțiuni culturale de anvergură și de răsnet. Mutarea centrului de greutate a ceea ce numim „munca cu filmul” pe platformele industriei focșene, unde pelicula de succes e integrată unor manifestări politico-educative și cultural-artistice de mare atracție, sau realizarea, împreună cu studenții-regizori ai I.A.T.C., a unor filme închinare Vrancei, sint doar citeva din inițiativele întreprinderii și ale tînrului ei director, deopotrivă specialist al artei filmului, om de carte și publicist. Locul acordat culturii și artei în magistratul Raport la Congres, ne spune Al. Gavrilesco, chemate să-și întregască aportul la edificarea omului nou, în generosul cadru stimulator al „Cîntării României”, e semnificativ pentru politica de largă iradiere spirituală promovată de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Și întreprinderea cinematografică, și alte instituții și așezămînte culturale vrâncene sint cuprinse, la ceasul de față, în angrenajul unui program deopotrivă divers și unitar, menit să înfăptuiască prevederile documentelor Congresului într-un domeniu care pretinde o competență înaltă și o nobilă dăruire a muncii.

Răspunzînd comandamentelor acestui istoric ceas, specialiștii Vrancei, înflăcărați ai industriei, ai agriculturii, ai devenirii spirituale, sint, ca toți oamenii muncii din Vrancea, ca toți oamenii acestei țări, în plin efort de depășire a pragurilor atinse, de realizare a acelei noi calități înăuntrul căreia se află cheia succeselor mari și durabile ale viitorului.

Specialiștii Vrancei, între cota '84 și 2000

Timboiești. Un C.A.P. care a cucerit, în ultimele două decenii, destui lauri ai muncii, locuri I, II și III pe țară pentru producția de struguri, și un președinte încă tînăr, doar cu ceva trecut peste 40 de ani, împovărat și el de niște lauri, mai exact spus de niște înalte și severe obligații. E deputat în Marea Adunare Națională, are o serie de alte sarcini politice și obștești, e și membru corespicient al Academiei de Științe Agricole, titlu ce-i răsplătește o fructuoasă activitate de cercetare. E în Vrancea din '63, de cînd a isprăvit facultatea. Maria,

și Tomiță Vlad, iar un Ștefan Guțu, trecut de 72 de ani, încă trudește, în vie, pe un tractor, pe un „Kirov” matusalemic, ce va fi fost, ca și omul, falnic pe vremea cînd s-a întemeiat C.A.P.-ul. Sint vreo 800 cooperativii care lucrează în vie, sint citeva zeci cei din hala „școlii de viță”, toți în vîrstă, dar, zice inginerul Ion Davidoiu, toți muncesc exemplar, așa cum îi îndeamnă partidul, secretarul său general, așa cum însăși inima lor de țărani îi îndeamnă. Vreo 15 dintre „profesorii” școlii de viță, au fost trimiși, cu ani în urmă, în Liban,

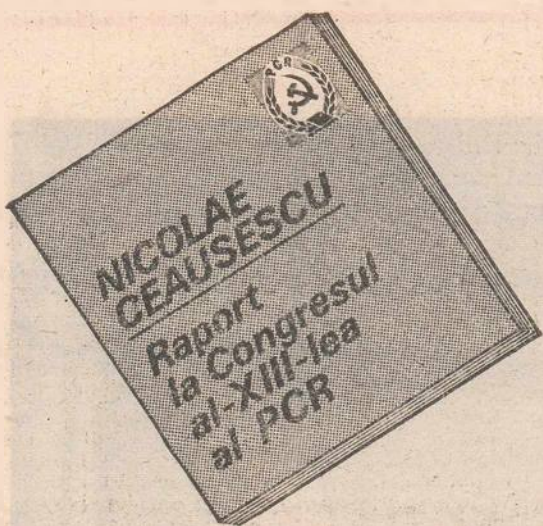
TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

a prezentat

Raportul Comitetului Central

cu privire la activitatea Partidului Comunist Român în perioada dintre Congresul al XII-lea și Congresul al XIII-lea și activitatea de viitor a partidului în vederea îndeplinirii obiectivelor dezvoltării economico-sociale în cincinalul 1986-1990 și, în perspectivă, pînă în anul 2000, a României

Un document programatic – temelie a activității noastre viitoare, un model de analiză științifică, profundă, de gîndire vie, cutezătoare, un document de excepțională valoare teoretică și practică în viața partidului, a întregii națiuni

Temeiurile libertății noastre

- O industrie de 100 de ori mai puternică, o agricultură de 7 ori mai bogată
- O creștere a produsului social de 28 ori, a venitului național de 32 ori și a fondului de consum de 22 ori

Extrase din capitolul „Bilanțul îndeplinirii hotărârilor Congresului al XII-lea și Conferinței Naționale ale partidului”

Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român reprezintă un nou eveniment de importanță deosebită în viața partidului și poporului nostru, în dezvoltarea economico-socială a patriei, în făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintarea României spre comunism.

Cel de-al XIII-lea Congres are loc la 3 luni după aniversarea a 40 de ani de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, care a deschis o nouă eră în istoria milenară a patriei noastre. Patruzeci de ani reprezintă, în istorie, o perioadă foarte scurtă; dar în acești ani poporul român, sub conducerea glorioasă a nostru partid comunist, a parcurs mai multe etape istorice — de la societatea burghezomșierească, la societatea socialistă multilateral dezvoltată.

Am înfăptuit un vast proces de profunde transformări revoluționare. Dintr-o țară agrară, cu o industrie și o agricultură slab dezvoltate, România s-a transformat într-o țară industrial-agrară, cu o industrie puternică, modernă și o agricultură socialistă în plină dezvoltare. Comparativ cu anul 1945, producția industrială a țării este în 1984 de peste 100 ori mai mare, iar cea agricolă — de aproape 7 ori. Dezvoltarea în ritm intens a întregii economii naționale a dus la creșterea produsului social de 28 ori și a venitului național de 32 ori. Pe această bază a avut loc ridicarea neîntreruptă

În cei 5 ani care au trecut de la Congresul al XII-lea, partidul nostru a desfășurat o vastă activitate politică și organizatorică de unire a eforturilor întregului popor în vederea îndeplinirii celui de-al VII-lea cincinal, a obiectivelor privind realizarea unei noi calități a muncii și vieții, trecerii României la o nouă etapă de dezvoltare economico-socială.

Conferința Națională din 1982 a adus o serie de modificări și îmbunătățiri planului cincinal, în concordanță cu noile probleme apărute, atât ca urmare a unor contradicții interne, cât și a influenței crizei economice mondiale.

După cum este cunoscut, în primii doi ani, 1981-1982, ritmul de creștere a industriei a fost de 2,8 la sută, iar în 1983, de 4,8 la sută. În 1984 vom realiza un ritm de creștere a producției industriale de peste 6 la sută, iar planul pe 1985 prevede dezvoltarea industriei într-un ritm și mai mare. Pe această bază se poate aprecia că pe întregul cincinal producția industrială va crește față de 1980, într-un ritm anual de aproape 6 la sută.

Succese importante s-au realizat și în domeniul agriculturii, producția agricolă pe patru ani fiind cu circa 3 milioane tone mai mare decât media cincinalului anterior. Se poate prevedea că pe întregul cincinal producția agricolă va crește cu aproape 5 milioane tone față de cincinalul precedent. Anul acesta, deși în condiții climatice grele, am realizat o producție de cereale de peste 1 tonă pe locuitor. S-au dezvoltat, de asemenea, zootehnia și celelalte sectoare ale agriculturii noastre socialiste.

Succese importante s-au obținut în toate ramurile economiei naționale.

Se poate spune că, deși a trebuit să facem față unor greutăți deosebite, industria noastră a continuat să se dezvolte, constituind factorul dinamizator al întregii economii naționale.

Pe baza rezultatelor din cei 4 ani ai cincinalului actual și a prevederilor planului pe 1985 obținem realizări importante în dezvoltarea bazei energetice și de materii prime. Față de 1980, producția de energie electrică crește cu circa 14 la sută, iar producția de cărbune de peste două ori. S-a dezvoltat producția de cupru, zinc, plumb și alte mineruri. Producția industriei chimice sporește cu circa 39 la sută, a industriei metalurgice cu peste 32 la sută. Industria construcțiilor de mașini s-a dezvoltat într-un ritm intens, volumul producției crescând, pe cincinal, cu circa 37 la sută în raport cu anul 1980. Totodată, s-au dezvoltat puternic industria ușoară, într-un ritm anual de peste 6 la sută, industria materialelor de construcții de aproape 4 la sută, și industria alimentară de peste 4 la sută.

Ceea ce trebuie să subliniem în mod deosebit sunt marile schimbări calitative care au avut loc în acest cincinal în industria noastră socialistă. Pe baza măsurilor și programelor adoptate, s-au obținut succese importante în îmbunătățirea calității și ridicarea nivelului tehnic al producției, precum și în creșterea productivității muncii, care în industria republicană va fi în 1985 cu circa 29 la sută mai mare decât în 1980.

a nivelului de trai al întregului popor. În cursul celor patru decenii, fondul de consum a crescut de 22 ori, s-au creat peste 6 milioane noi locuri de muncă, iar circa 80 la sută din populația țării s-a mutat în locuințe noi.

Puternica dezvoltare a forțelor de producție, făurirea noilor relații de producție și sociale au dus la transformarea revoluționară a structurii de clasă a societății socialiste românești. Totodată, s-au produs mari transformări revoluționare în nivelul de cultură și conștiință al întregului nostru popor. Învățământul, știința și cultura au cunoscut o puternică dezvoltare, având un rol tot mai însemnat în întreaga transformare revoluționară a patriei noastre. S-a ridicat continuu gradul de civilizație materială și spirituală al poporului.

Prin politica sa internațională, România s-a afirmat tot mai puternic ca un factor activ în lupta pentru colaborare, dezarmare și pace, pentru o lume mai dreaptă și mai bună.

Toate aceste remarcabile realizări au dus la creșterea forței materiale și spirituale a patriei, la întărirea independenței și suveranității României socialiste.

Clasa muncitoare, țărâimea, intelectualitatea, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, întregul popor român se prezintă la Congresul al XIII-lea al partidului cu înfăptuiri remarcabile în toate domeniile, cu hotărârea fermă de a îndeplini în cele mai bune condiții planul cincinal 1981-1985, asigurând astfel ridicarea patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație.

În agricultură s-a realizat un vast program de irigații și îmbunătățiri funciare. În 1985 suprafețele irigate vor fi de peste 3,5 milioane hectare, ceea ce asigură îndeplinirea în bune condiții a programului de irigare a circa 60 la sută din suprafața arabilă a țării până în 1990.

Producțiile agricole obținute în acest cincinal au asigurat o bună aprovizionare a populației, au dus la creșterea contribuției agriculturii la dezvoltarea generală a patriei noastre.

Aplicându-se ferm politica de întărire și modernizare a bazei tehnico-materiale a societății, s-au alocat pentru fondul de dezvoltare circa 1.150 miliarde lei. Pe baza realizărilor de până acum și a prevederilor pentru 1985, se poate aprecia că în actualul cincinal vor intra în funcțiune peste 1.850 noi capacități de producție. O realizare de cea mai mare importanță, care demonstrează forța economiei noastre naționale și, totodată, uriașa capacitate creatoare a poporului nostru, o constituie darea în folosință, în acest an, a Canalului Dunăre — Marea Neagră.

Și în acest cincinal s-a acordat o atenție deosebită amplasării armonioase pe teritoriu a noilor unități economice, dezvoltării forțelor de producție în toate județele țării. Ca rezultat, la sfârșitul anului 1985, toate județele vor realiza o producție pe locuitor de cel puțin 70.000 lei.

Ca rezultat al marilor realizări obținute în dezvoltarea forțelor de producție, al creșterii susținute a potențialului economic, produsul social va fi, în 1985, cu 25 la sută mai mare decât în 1980, realizându-se un ritm de dezvoltare anual de circa 5 la sută. A crescut puternic bogăția națională. Mijloacele fixe vor fi în 1985 de 2.860 miliarde lei. A sporit, de asemenea, venitul național într-un ritm mediu anual de peste 7 la sută.

În concordanță cu hotărârile Congresului al XII-lea și ale Conferinței Naționale, pentru fondul de consum s-a alocat peste 69 la sută din venitul național, iar pentru fondul de dezvoltare circa 31 la sută. Pe această bază s-au asigurat îndeplinirea programelor de dezvoltare economico-socială și, în același timp, ridicarea continuă a nivelului de trai material și spiritual al poporului, țelul suprem al politicii partidului, esența societății socialiste.

În urma creșterii retribuției tuturor oamenilor muncii, în 1984 retribuția reală este cu 6 la sută mai mare decât în 1980, iar în 1985 va fi cu circa 8 la sută mai mare. S-au majorat, de asemenea, pensiile cu circa 6 la sută.

În primii ani ai cincinalului s-au luat măsuri pentru îmbunătățirea prețurilor prin așezarea acestora pe principii economice și pentru menținerea lor în limitele planificate. În anul 1984, indicele evoluției prețurilor bunurilor de consum a fost mai mic decât cel planificat — ceea ce demonstrează justetea măsurilor luate de partidul nostru în acest domeniu.

Ținând seama de rolul important al prețurilor în stabilitatea economică și în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, se va exercita un control riguros asupra evoluției acestora, asigurându-se ca și în 1985 și în anii viitori să nu crească peste prevederile din plan corelate cu prețurile internaționale.

În acest cincinal sînt alocate sume importante pentru cheltuieli social-culturale, volumul acestora fiind de peste 430 miliarde lei.

Cheltuielile social-culturale pe o familie cresc de la 10.440 lei, în 1980, la circa 13.000 lei în 1985.

Volumul mărfurilor desfăcute către populație sporește cu peste 7 la sută, iar prestările de servicii, cu aproape 80 la sută față de 1980. Au continuat să se dezvolte construcțiile de locuințe și instituții social-culturale. În cincinalul 1981-1985 se vor da în folosință circa 750 mii de noi apartamente, asigurându-se, în medie, peste 12 mp locuibil pe locuitor.

Și în acest cincinal a continuat să se îmbunătățească activitatea în domeniul învățămîntului. S-au adoptat noi măsuri privind ridicarea nivelului general de pregătire a tineretului pe baza celor mai înalte cerințe ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane.

O puternică intensificare a cunoscut cercetare științifică, aducînd o contribuție de însemnată deosebită la întreaga dezvoltare economico-socială a patriei noastre.

S-a desfășurat, de asemenea, o vastă activitate de educare și formare a omului nou, constructor conștient al socialismului. Literatura, arta, întreaga creație cultural-artistică au adus o contribuție valoroasă la activitatea de formare a omului nou, la dezvoltarea conștiinței socialiste a maselor.

În toată această perioadă s-a depus o activitate susținută, pentru depășirea unor contradicții, a unor greutăți și lipsuri. Trebuie menționat că, dacă în toate sectoarele s-ar fi lucrat cu mai mare răspundere, se puteau obține realizări mult mai însemnate.

Pe ansamblu, putem spune cu îndreptățită mîndrie, că, sub conducerea partidului nostru, clasa muncitoare, țărâimea, intelectualitatea, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, întregul popor, au acționat cu hotărâre, îndeplinind neabătut politica internă și externă a partidului și statului, care corespunde pe deplin intereselor vitale, de bunăstare și progres ale națiunii noastre socialiste.

Acum, la Congresul al XIII-lea, pe baza faptelor, a realizărilor obținute și în acest cincinal putem afirma cu toată tăria că partidul nostru a procedat just concentrînd forțe puternice pentru industrializarea țării, pentru dezvoltarea agriculturii, pentru progresul general al forțelor de producție. Putem spune că dacă nu am fi realizat această puternică bază materială, societatea noastră socialistă nu ar fi putut depăși greutățile și influențele crizei economice, societatea noastră socialistă nu s-ar fi putut dezvolta în continuare.

Marile realizări obținute și în această perioadă demonstrează cu putere justetea politicii partidului nostru comunist, care se călăuzește ferm după concepția revoluționară materialist-dialectică și istorică și aplică neabătut adevărurile general-valabile la condițiile concrete din țara noastră. Faptele, realitățile demonstrează că partidul își îndeplinește cu cinste înalta misiune istorică de a conduce poporul român pe calea socialismului și comunismului, a bunăstării și fericirii, a independenței și suveranității naționale.

Tot ce am înfăptuit este rezultatul muncii eroice, pline de abnegație, a minunatei noastre clase muncitoare, care își îndeplinește cu succes misiunea istorică de clasă conducătoare a societății socialiste românești, a minunatei țărâni coperatiste, care, în alianță cu clasa muncitoare, aduce o contribuție de seamă la întreaga dezvoltare a patriei, a noii noastre intelectualități, strîns legată de clasa muncitoare și țărâime, care are un rol tot mai important în transformarea revoluționară a societății. Mersul nostru neabătut înainte este rodul activității tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, a întregului popor, strîns unit în jurul partidului — forța politică conducătoare a națiunii noastre socialiste.

Pentru toate aceste mărețe realizări, de la înalta tribună a Congresului comunistilor adresez clasei muncitoare, țărâni, intelectualității, tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, întregului popor, cele mai calde felicitări și urarea de noi și noi succese în îndeplinirea neabătută a Programului partidului, în ridicarea patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație!

Viitorul, gândit științific, revoluționar

- Reorganizarea intensivă a tuturor sectoarelor industriale
- Transformarea generală a felului de muncă, de viață și de gândire în agricultură
- Temeinică fundamentare a utilității investițiilor

Extrase din capitolul „Direcțiile de dezvoltare economico-socială în cincinalul 1986-1990”

Congresul al XIII-lea marchează trecerea la cea de-a treia etapă a realizării Programului partidului. Obiectivul fundamental al cincinalului 1986-1990 îl constituie continuarea fermă a politicii de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintare a patriei noastre spre comunism.

În vederea realizării acestui obiectiv, vom acorda o atenție deosebită dezvoltării forțelor de producție, precum și perfecționării relațiilor sociale și de producție pe o bază nouă, continuând cu fermitate procesul de transformare revoluționară a societății.

Se impune să acționăm cu toată hotărârea pentru îndeplinirea cerințelor dezvoltării, ale realizării unei noi calități a muncii și vieții întregului popor. În cincinalul viitor va trebui accentuată dezvoltarea intensivă a tuturor ramurilor industriale și asigurat un echilibru mai bun între diferitele sectoare, înlăturându-se unele contradicții apărute la un moment dat.

Și în cel de-al 8-lea plan cincinal vom pune pe primul plan dezvoltarea bazei energetice și de materii prime — condiție hotărâtoare pentru progresul întregii economii naționale. Producția de energie electrică va ajunge, în 1990, la 95-97 miliarde kWh. Se vor dezvolta puternic energia pe cărbune și sisturi bituminoase, ajungând la aproape 38 miliarde kWh, precum și energia hidroelectrică și energia nucleară. Producția de cărbune va trebui să atingă cel puțin 100 milioane tone. O atenție deosebită va fi acordată noilor surse de energie — biomasa, energia vântului, energia solară și altele. Vor fi puse în valoare noi minereuri, printre care cele de zinc și cupru. Se va intensifica activitatea de recuperare și refolosire a surselor de energie și materiale. Pe această bază, în multe sectoare va trebui să asigurăm 50 la sută și chiar peste 50 la sută din necesarul de materii prime. În același timp, este necesar să se acționeze cu toată hotărârea în direcția perfecționării tehnologiilor, a reducerii consumului de energie și materiale pe unitatea de produs.

Așa cum am menționat, în industrie vom pune în centrul activității dezvoltarea intensivă, realizarea unor produse noi, cu calități superioare, care să satisfacă în condiții tot mai bune cerințele tuturor ramurilor economiei naționale. Va trebui acționat cu hotărâre pentru îndeplinirea prevederilor programului privind ridicarea calității și nivelului tehnic al producției. Să ne propunem ca, în cincinalul viitor, industria românească să-și mențină și să-și consolideze pozițiile pe care le ocupă, să cucerească altele noi, să se ridice la un nivel și mai înalt pentru a putea fi competitivă, pentru a deține un loc mai de frunte în economia mondială din punct de vedere al nivelului tehnic și al calității.

Dezvoltarea industriei în cincinalul viitor se va realiza îndeosebi prin modernizarea mijloacelor de muncă și a structurii producției, ridicarea nivelului tehnic și calitativ al acestora, introducerea continuă și aplicarea largă a tehnologiilor avansate.

Va trebui să realizăm cu hotărâre programele privind mecanizarea, automatizarea și robotizarea tuturor sectoarelor economice. Până în anul 1990 se va încheia, în linii generale, reorganizarea intensivă a tuturor sectoarelor. Se va ajunge la un nivel general al producției industriale românești, precum și al calității și tehnicii acestei ramuri comparabil cu cel din țările dezvoltate din punct de vedere economic.

Agricultura va fi în continuare a doua ramură de bază a economiei naționale. Obiectivul fundamental îl va constitui realizarea noii revoluții agrare, ce presupune transformarea generală a felului de muncă, de viață și de gândire al țărănimii noastre cooperatiste, realizarea unei producții agricole care să satisfacă din plin necesitățile de consum ale întregului popor, precum și alte cerințe ale dezvoltării economiei naționale.

Este necesar să îndeplinim neabătut programul de irigații și îmbunătățiri funciare, de creștere a potențialului productiv al pământului. Până în 1990 va trebui să realizăm irigația a încă 2,5 milioane de hectare, să efectuăm lucrări de desecări și îmbunătățiri funciare pe circa 2 milioane hectare și să asigurăm o mai bună sistematizare și organizare a teritoriului în vederea folosirii corespunzătoare a întregii suprafețe, ca o condiție fundamentală pentru obținerea unor recolte mari și sigure.

Creșterea producției de cereale va continua să constituie un obiectiv important, urmând să realizăm, la nivelul anului 1990, o producție de 30-32 milioane tone. Realizarea în acest an, de către unele unități agricole, a unor producții la grâu și orz de peste 8000 kg la hectar, precum și recolte de porumb de 15000-20000 kg la hectar demonstrează marile posibilități de care dispune agricultura noastră socialistă. Noua revoluție agrară are ca obiectiv principal dezvoltarea intensivă a producției, obținerea unor recolte record, sporirea pe această bază a contribuției agriculturii la dezvoltarea generală a țării. Dispunem de condiții pentru obținerea unor recolte bogate de cereale pe mari suprafețe de terenuri pentru îndeplinirea tuturor prevederilor cincinalului viitor.

Totodată, este necesar să obținem o creștere puternică a producției de plante tehnice și de legume. Producția de legume va trebui să satisfacă în cele mai bune condiții necesarul de consum al populației, precum și cerințele industriei și exportului. De asemenea, se impune să dezvoltăm și să modernizăm sectorul vitipomicol, să obținem o producție mai mare de struguri și fructe.

În domeniul creșterii animalelor va trebui ca, până în 1990, să ajungem la 11 milioane de bovine, 15-16 milioane porcine, 28-30 milioane ovine și cel puțin 80 milioane păsări ouătoare. În același timp, va trebui să crească efectivele la celelalte specii. O atenție deosebită este necesar să fie acordată creșterii producției animale, de carne, lapte, lână, ouă.

Sintem încredințați că, pornind de la realizările obținute în industrie și agricultură în decursul acestui cincinal, de la condițiile și posibilitățile materiale și umane de care dispunem, oamenii muncii din țara noastră vor face totul și în viitor pentru îndeplinirea exemplară a obiectivelor și sarcinilor noului plan cincinal, 1986-1990, pentru dezvoltarea unei industrii moderne, eficiente, a unei agriculturi intensive, de mare randament, care să satisfacă tot mai larg cerințele economiei naționale, ale ridicării nivelului de trai al întregului nostru popor.

În cincinalul 1986-1990 se prevede realizarea unui vast program de investiții însumând 1350-1400 miliarde lei. Pe această bază vor fi construite și date în funcțiune peste 1500 noi capacități de producție în toate ramurile economiei naționale. În cincinalul viitor va fi dat în folosință Canalul Poarta Albă—Midia—Năvodari și se va realiza în cea mai mare parte Canalul București—Dunăre.

Majoritatea investițiilor sînt orientate spre lărgirea bazei energetice și de materii prime, spre realizarea programului de dezvoltare intensivă, modernizare și ridicare a nivelului tehnic al industriei, a programului de irigații și îmbunătățiri funciare în agricultură, precum și a celui de mecanizare a agriculturii, transporturilor și altor sectoare de activitate. În viitor nu se va mai pune problema dezvoltării extensive a capacităților de producție, accentul va cădea pe modernizarea și ridicarea nivelului tehnic al capacităților existente. În domeniul construcțiilor de locuințe, odată cu îmbunătățirea structurii spațiului de locuit, se va acorda o atenție deosebită arhitecturii acestora, urmărindu-se valorificarea creației și tradițiilor românești, îmbinarea utilului cu frumosul, a eficienței cu modernul. Construcțiile de locuințe de la sate se vor realiza pe baza planurilor de sistematizare a localităților și a proiectelor tip, ceea ce va contribui la ridicarea nivelului de trai al populației rurale și apropierea condițiilor de viață ale acestora de cele din mediul urban.

Este necesar să luăm toate măsurile pentru a realiza în cele mai bune condiții programul de investiții, pentru a scurta durata realizării obiectivelor și a asigura creșterea eficienței tuturor lucrărilor de investiții. Execuția noilor obiective trebuie să aibă la bază temeinica fundamentare a utilității lor, ținându-se seama de necesitatea folosirii intensive a capacităților existente, de folosirea eficientă a forței de muncă și creșterea productivității muncii, de reducerea costurilor la produsele obținute pe seama investițiilor făcute.

În general, marea volum de investiții ce se va realiza în cincinalul viitor trebuie să ducă la creșterea fondurilor fixe, a bogăției naționale, la dezvoltarea continuă a bazei tehnico-materiale moderne a societății noastre socialiste.

Cercetarea științifică românească are marea răspundere de a soluționa mai rapid o serie de probleme de importanță hotărâtoare pentru dezvoltarea economico-socială a patriei noastre.

Potrivit prevederilor Programului de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și introducere a progresului tehnic pe perioada 1986-1990, activitatea de cercetare va trebui să asigure creșterea substanțială a nivelului tehnic și calitativ al produselor, îmbunătățirea structurii producției și valorificarea tot mai eficientă a resurselor economice, sporirea gradului de competitivitate a produselor românești. Până în 1990, circa 95 la sută din produsele românești trebuie să fie din punct de vedere tehnic și calitativ la nivelul celor existente pe plan mondial, iar cel puțin, într-un procent de 2-5 la sută, să realizăm produse cu asemenea parametri tehnici și calitativi care să situeze România pe primul loc în lume.

Numai astfel știința și tehnica românească vor putea să se afirme pe plan internațional, să aibă un rol important în dezvoltarea progresistă, generală a patriei.

Un rol hotărâtor revine cercetării științifice în direcția ridicării eficienței activității în investiții, promovării unor tehnologii cu consumuri materiale și energetice reduse. Prin introducerea unor noi tehnologii va trebui să crească gradul de valorificare a materiilor prime, materialelor, combustibililor și energiei cu circa 70 la sută față de nivelul anului 1980.

Programul de cercetare asigură îmbinarea organică a cercetării aplicative cu cercetarea fundamentală, în matematică, fizică, chimie, biologie, medicină și alte domenii, sporind aportul științei la îndeplinirea cincinalului 1986-1990, cât și la asigurarea de soluții tehnice pentru îndeplinirea obiectivelor dezvoltării economico-sociale a țării în perioada de după 1990.

Ridicarea nivelului pregătirii profesionale și tehnice pe baza celor mai noi cuceriri ale științei constituie factorul determinant al dezvoltării economico-sociale, al făuririi cu succes a societății socialiste multilaterale dezvoltate și trecerii la edificarea comunismului în România.

Socialismul și comunismul se pot edifica cu succes numai pe baza proprietății sociale comune a oamenilor muncii asupra tuturor mijloacelor de producție.

Pornind de la proprietatea comună, un rol de mare însemnătate îl are repartiția produsului social și a venitului național pe principii socialiste de echitate și dreptate socială, în raport cu munca fiecăruia.

Are o mare importanță, de asemenea, aplicarea legii valorii în socialism și a altor legi obiective. Înțelegerea și aplicarea legilor economice generale trebuie să aibă ca scop perfecționarea modului de producție socialist, a forțelor și relațiilor de producție și sociale. Să acționăm în mod conștient în aplicarea legilor economice, înlăturând voluntarismul, dar și acționarea de la sine a acestora. Noul mecanism economico-financiar trebuie să imbine în mod unitar proprietatea socialistă, modul de producție socialist, cu o largă inițiativă și cointeresare materială a maselor. Deci, aplicarea noului mecanism, a legilor economice generale nu trebuie să se desfășoare la voia întâmplării, ci să fie condusă în mod conștient, în această constă rolul conducător al partidului, al statului socialist.

Va trebui să acționăm cu toată fermitatea pentru așezarea întregii activități economico-sociale pe principiul autoconducerii și autogestiei, făcând totul ca fiecare unitate să obțină creșterea continuă a eficienței economice și rentabilității. Societatea socialistă nu se poate dezvolta decât pe baza unei înalte eficiențe și rentabilități în toate domeniile.

Autoconducerea și autogestionea economico-financiară impun, totodată, aplicarea fermă a principiilor noului sistem de retribuție — acordul global —, legarea strânsă a veniturilor fiecăruia om al muncii de rezultatele concrete ale activității desfășurate. Trebuie să pornim permanent de la principiul că în socialism nimeni nu poate trăi fără să muncească, pe seama muncii altuia.

Poporul unic muncitor al României socialiste

- Mai presus de orice, interesele partidului
- Știința — la sursele primordiale ale cunoașterii
- Principiile comuniste de repartitie, muncă și de viață

Extrase din capitolele „Orientările de perspectivă privind dezvoltarea economico-socială a României până în anul 2000” și „Creșterea rolului conducător al partidului în societate, în organizarea și desfășurarea întregii opere de construcție socialistă”

În ultimul deceniu al secolului al XX-lea, prin promovarea largă a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii moderne, va continua procesul revoluționar de formare și dezvoltare a bazei tehnico-materiale a societății socialiste multilaterale dezvoltate, pentru trecerea la societatea comunistă.

În anul 2000, România va deveni o țară industrial-agrară, multilateral dezvoltată, care va asigura condiții de viață, conform cerințelor științifice, pentru dezvoltarea sănătoasă, fizică și intelectuală, a tuturor cetățenilor patriei noastre.

Pe baza dezvoltării puternice a forțelor de producție se vor perfecționa relațiile de producție și sociale. Vor dispărea o serie de deosebiri dintre munca fizică și intelectuală, se vor apropia mult condițiile de muncă din diferite sectoare de activitate ale societății. Vor dispărea multe din deosebirile de azi dintre clase, dintre categoriile sociale, accentuându-se procesul de ștergere a deosebirilor de clasă și sociale, de omogenizare a societății socialiste românești, de formare a poporului unic muncitor al României socialiste.

Producția industrială va ajunge în anul 2000 la 2 800—3 200 miliarde lei. În următorii 15 ani, producția-marfă industrială va crește de 2,1—2,4 ori. Se poate afirma că, la sfârșitul secolului, industria românească se va ridica la un nou nivel calitativ și tehnic, produsele românești situându-se la nivelul celor mai bune produse realizate pe plan mondial. Se vor generaliza automatizarea, cibernetizarea și robotizarea producției și a altor activități economico-sociale.

Până în anul 2000 trebuie să obținem o creștere a productivității muncii care să situeze țara noastră printre țările cele mai avansate în acest domeniu.

Se va dezvolta puternic baza energetică și de materii prime în vederea asigurării, în continuare, a progresului economico-social al întregii țări. Va trebui să încheiem, practic, cercetarea și prospecțiunile geologice pentru cunoașterea potențialului național de rezerve energetice minerale, a structurilor geologice — inclusiv la mare adâncime — precum și a platformei maritime continentale.

Până în 1990 se va încheia construcția centralelor termoelectrice pe cărbuni și sisturi bituminose, iar până în 1995 se vor realiza cele mai importante construcții hidroenergetice. În următorii 10 ani va cunoaște o puternică dezvoltare energetică nucleară prin darea în folosință, până în 1993—1994, a circa 12 000 MW putere instalată în centralele nucleare. Se poate spune că, pe această bază, până în 1995 vom asigura în mod corespunzător necesitățile energetice ale țării.

Producția agricolă urmează să crească, până în anul 2000, de circa 2 ori. Va trebui să se încheie procesul de organizare a teritoriului, de amenajare a solului și irigare a tuturor suprafețelor cu condiții adecvate — reprezentând circa 6,5—7 milioane hectare — în vederea sporirii potențialului productiv și folosirii eficiente a întregului fond funciar.

În zootehnie, realizarea efectivelor de animale prevăzute până în 1990 corespunde pe deplin condițiilor țării noastre și asigură integral cerințele economiei naționale.

Sarcini importante vor reveni, în această perioadă, cercetării științifice și tehnologice. Activitatea de cercetare trebuie să ducă la valorificarea superioară a bogățiilor naționale, la dezvoltarea economiei pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii. În mod deosebit, cercetarea științifică trebuie să studieze temeinic structura materiei, procesele fizico-chimice, biochimice și de inginerie genetică, și, pe această bază, să realizeze noi materiale cu proprietăți superioare, noi tehnologii, satisfăcând astfel necesitățile societății noastre și sporind contribuția științei românești la îmbogățirea tezaurului cunoașterii universale. Cercetarea științifică românească trebuie să participe mai activ — în colaborare cu țările din C.A.E.R., cu alte state ale lumii — la studiarea oceanelor, a spațiului cosmic, precum și în domeniul noilor surse de energie.

Un rol important îl vor avea, în perioada următorilor 15 ani, perfecționarea învățământului și pregătirea temeinică a forței de muncă a tineretului, a cadrelor pentru a răspunde noilor cerințe ale dezvoltării economico-sociale, exigențelor științei și tehnicii moderne. Vom asigura cuprinderea întregului tineret în învățământul de 12 ani, perfecționarea și legarea tot mai strânsă a învățământului cu cercetarea și producția.

Ridicarea pregătirii profesionale și tehnice, a nivelului general de cultură și cunoștințe științifice

al întregii populații va reprezenta un factor calitativ de importanță deosebită în formarea omului nou — constructor conștient al socialismului și comunismului — în asigurarea participării active a tuturor cetățenilor patriei noastre la înfăptuirea celei mai drepte societăți din lume, în afirmarea personalității umane, la împletirea armonioasă a intereselor personale cu cerințele generale ale societății.

Dezvoltarea economico-socială, sporirea eficienței și rentabilității economice, reducerea ponderii cheltuielilor materiale în produsul social, sporirea productivității muncii vor determina creșterea în anul 2000, față de 1985, de 2,3—2,6 ori a venitului național. Până la sfârșitul secolului vom realiza un venit național de 72—82 mii lei anual pe locuitor.

Și în continuare, în conformitate cu cerințele legilor obiective ale dezvoltării economico-sociale, partidul și statul nostru vor urmări cu toată consecvența îmbinarea armonioasă a cerințelor de consum cu interesele dezvoltării societății, asigurând un raport optim între fondul de consum și fondul de dezvoltare economico-socială.

Se poate afirma cu deplin temei că în această perioadă se va realiza un înalt nivel al calității muncii și vieții întregului popor, se va asigura satisfacerea cerințelor de consum, în conformitate cu normele științifice, pentru dezvoltarea și apărarea sănătății populului, înflorirea deplină, fizică și intelectuală, a personalității umane.

Pe baza volumului important de construcții de locuințe ce se va realiza în această perioadă, până în anul 2000 se va asigura în medie, pentru fiecare locuitor, o suprafață locuibilă de 14 mp și, împreună cu dependențele, de 18—20 mp. Practic, fiecare cetățean al României socialiste va dispune de o cameră de locuit cu dependențele corespunzătoare.

În această perioadă vom acorda o atenție deosebită organizării teritoriale și sistematizării tuturor localităților țării, va continua acțiunea de dezvoltare a activităților industriale în toate localitățile.

În anul 2000 România va fi o țară socialistă multilateral dezvoltată alături din punctul de vedere al industriei, agriculturii, învățământului, științei și culturii, cit și al nivelului general de viață și civilizație al poporului. Se poate afirma că România va încheia o întreagă epocă revoluționară de dezvoltare, realizând condițiile trecerii la manifestarea tot mai largă în societatea noastră a principiilor comuniste de repartitie, de muncă și de viață.

Realizarea mărețelor obiective ale dezvoltării economico-sociale, ce vor fi adoptate de Congresul al XIII-lea al partidului, va deschide poporului nostru drumul luminos de trecere spre o eră nouă — era comunismului!

Cincinalul viitor și liniile directoare ale dezvoltării până în anul 2000 conturează un minunat program de largă perspectivă pentru transformarea revoluționară a societății românești, pentru făurirea unei civilizații materiale și spirituale superioare în România socialistă. În fața poporului român, a tinerelor generații ale patriei se deschide țelul măreț al unei uriașe activități creatoare pentru transformarea naturii, a societății și omului, pentru realizarea celor mai înalte aspirații de prosperitate și bunăstare, de dezvoltare liberă și democratică, de afirmare demnă și suverană a națiunii noastre socialiste. De rezultatele acestei mărețe epoci revoluționare vor beneficia toți cetățenii de astăzi ai României socialiste ca și urmașii lor, toți cei ce se vor naște, vor trăi și vor munci în societatea comunistă românească.

Fără îndoială că transformarea în fapte, în realitate a acestui însufletitor program cere, în continuare, din partea întregului nostru popor, eforturi susținute, o activitate intensă și multilaterală, pasiune revoluționară, spirit de abnegație și dăruire.

Succesele obținute în dezvoltarea economico-socială, în întreaga activitate de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în perioada care a trecut de la Congresul al XII-lea al partidului demonstrează, cu puterea faptelor, justetea liniei politice generale a partidului nostru, creșterea rolului său conducător în toate sectoarele de activitate.

La Congresul al XIII-lea, numărul membrilor de partid este de 3 400 000 de membri, cu peste 580 000 mai mare ca la Congresul precedent. Din totalul membrilor partidului, peste 1 920 000, adică aproape 56 la sută, sînt muncitori, peste 540 000, reprezentînd circa 16 la sută, sînt țărani, 710 000, adică circa 21 la sută, sînt intelectuali, iar restul,

alte categorii. Trebuie menționat că, între cele două congrese, din totalul celor intrați în partid, aproape 80 la sută sînt muncitori. Circa 75 la sută din noii membri de partid au provenit din rândurile Uniunii Tineretului Comunist, iar circa 46 la sută sînt femei, ceea ce face ca ponderea femeilor în partid să ajungă la peste 32 la sută.

În ceea ce privește compoziția națională a partidului, aceasta corespunde structurii generale a țării. Astfel, peste 90 la sută din totalul membrilor de partid sînt români, circa 7 la sută sînt români de naționalitate maghiară, 0,75 la sută români de naționalitate germană, restul fiind români de alte naționalități. Structura de vîrstă a partidului este, de asemenea, bună. Din totalul membrilor de partid, peste 793 000, circa 23 la sută, au pînă la 30 de ani, peste 1 750 000, adică 51 la sută, pînă la 50 de ani, iar restul, peste 50 de ani.

Se poate spune că avem un partid puternic atît din punct de vedere numeric, al compoziției sociale și naționale, cît și al structurii de vîrstă. Creșterea continuă a rîndurilor sale demonstrează încrederea maselor populare, a întregului popor în Partidul Comunist Român, forța politică conducătoare a întregii societăți.

Este necesar ca și în viitor să asigurăm primirea în partid a celor mai buni oameni ai muncii, veghind la păstrarea compoziției sociale și naționale, a structurii de vîrstă, a tineretii partidului. Va trebui să acordăm o mai mare atenție primirii în partid a femeilor. În același timp, să insistăm asupra calităților celor primiți în partid — nivelul politic și ideologic, combativitatea și comportarea în muncă și viață.

Va trebui să acționăm cu hotărîre pentru desfășurarea în cele mai bune condiții a activității tuturor organizațiilor și organelor de partid, astfel încît să se afe permanent în primele rînduri ale luptei pentru înfăptuirea politicii partidului, a planurilor de dezvoltare, să desfășoare o muncă susținută în vederea unirii tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate. Fiecare organizație de partid, fiecare membru de partid trebuie să-și îndeplinească rolul de forță politică conducătoare în unitățile în care își desfășoară activitatea.

Așa cum am menționat nu o dată, rolul conducător al partidului nu reprezintă o lozină sau o cerință abstractă, el se materializează în muncă de zi cu zi a fiecărei organizații, a fiecărui organism de partid, a fiecărui comunist. Comuniștii nu au și nu pot avea țeluri mai mărețe decît de a face totul pentru înfăptuirea neabătută a Programului partidului, a politicii interne și externe, de a servi în orice împrejurări interesele poporului, ale patriei, ale socialismului și comunismului.

Este necesar să întărim spiritul de răspundere și combativitate, de ordine și disciplină în activitatea fiecărei organizații de partid, a fiecărui membru al partidului. Organele și organizațiile de partid trebuie să se călăuzească permanent de concepția revoluționară, să acționeze întotdeauna în spirit revoluționar pentru înlăturarea a tot ceea ce este vechi și nu mai corespunde actualei etape de dezvoltare a societății noastre, pentru promovarea noului.

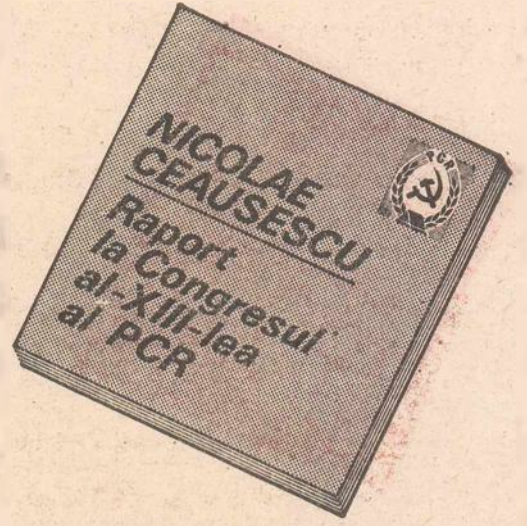
O atenție deosebită trebuie acordată, de către fiecare organizație de partid, întăririi legăturilor cu masele de oameni ai muncii, unirii eforturilor acestora în înfăptuirea politicii partidului. Partidul va fi puternic și își va îndeplini rolul său numai împreună cu masele populare, cu întregul popor. În același timp, trebuie să se acorde atenția necesară perfecționării activității de organizare a muncii pentru realizarea hotărîrilor de partid și de stat, a legilor țării, întăririi controlului permanent și sistematic al modului cum sînt duse la îndeplinire hotărîrile organelor superioare și propriile hotărîri.

Este necesar să perfecționăm continuu stilul și metodele de muncă ale organelor și organizațiilor de partid, să dezvoltăm puternic democrația de partid, asigurînd dezbaterea tuturor problemelor politicii interne și externe de către întregul partid, participarea tuturor organelor și organizațiilor de partid, a comuniștilor la adoptarea politicii generale, la înfăptuirea hotărîrilor.

Dezvoltarea democrației interne de partid constituie un factor de importanță hotărîtoare pentru întărirea democrației muncitorești, revoluționare. În același timp, trebuie să aplicăm ferm principiile centralismului democratic, imbinînd inițiativa comuniștilor, a organelor și organizațiilor de partid cu principiul conducerii unitare și înfăptuirea neabătută a hotărîrilor organelor superioare, a hotărîrilor Comitetului Central și Congresului partidului.

Afirmarea multilaterală a personalității umane

- Un larg cadru democratic, unic în felul său
- O concepție unică, pe baza centralismului democratic, a întregii activități
- Democrația muncitorească, revoluționară

Extrase din capitolul „Perfecționarea activității statului și organelor sale, a întregului sistem de conducere democratică a vieții economice și sociale”

În perioada care a trecut de la Congresul al XII-lea, Comitetul Central al partidului a adoptat o serie de măsuri privind perfecționarea activității statului, a organelor sale, de conducere a vieții economico-sociale. În același timp, am acordat o atenție deosebită perfecționării și dezvoltării sistemului organismelor democrației muncitorești.

Disponem de un larg cadru democratic, unic în felul său. Consiliile oamenilor muncii și adunările generale — organe de conducere ale proprietarilor, producătorilor și beneficiarilor din întreprinderi și instituții — consiliile județene, consiliile naționale și congresele oamenilor muncii din industrie, agricultură, învățământ, știință, cultură asigură participarea organizată a maselor largi la conducerea activității economico-financiare a întregii noastre societăți socialiste.

Bazându-ne pe experiența de până acum și ținând seama de stadiul de dezvoltare a societății socialiste românești, este necesar să acționăm cu toată hotărârea pentru ridicarea întregii activități de planificare și conducere a vieții economice și sociale la un nivel nou.

Înfăptuirea obiectivelor cincinalului viitor și ale dezvoltării în perspectivă a României până în anul 2000 impune, ca necesitate obiectivă, creșterea și mai puternică a rolului statului în planificarea, organizarea și conducerea unitară a întregii activități economico-sociale, pe baza planului național unic. Se poate afirma, fără teama de a greși, că nu se poate pune în nici un fel problema diminuării rolului statului în conducerea unitară a societății. Dimpotrivă, puternica dezvoltare a forțelor de producție, amplificarea fără precedent a activităților economico-sociale impun ca o necesitate obiectivă perfecționarea și creșterea rolului statului pentru asigurarea dezvoltării unitare și armonioase a societății.

Aceasta trebuie să se realizeze pe baza principiului centralismului democratic, ce îmbină armonios inițiativa largă a maselor, a consiliilor oamenilor muncii cu principiul conducerii unice a tuturor sectoarelor.

Este necesar să aplicăm cu hotărâre principiul autoconducerii și autogestiei muncitorești. În calitate de producător, de proprietar al unei părți a avuției naționale — proprietate a întregului popor — și de beneficiar al acesteia, fiecare colectiv de oameni ai muncii poartă răspunderea comună deplină asupra gospodăririi și dezvoltării unității în care lucrează. Drepturile adunărilor generale, ale consiliilor oamenilor muncii de a adopta hotărâri în toate problemele privind planurile și activitatea economico-socială trebuie să se îmbine cu aplicarea prevederilor planurilor naționale de dezvoltare unitară. Să avem permanent în vedere că nu putem slăbi sub nici o formă conducerea unitară a activității economico-sociale pe baza planului unic — care trebuie să îmbine interesele fiecărei unități, ale fiecărui colectiv de oameni ai muncii cu interesele generale ale societății noastre socialiste, ale întregului popor. Dacă am renunța la principiul conducerii pe baza planului unic de dezvoltare economico-socială, s-ar produce, inevitabil, dezorganizarea activității, ar apărea o serie de contradicții, cu repercusiuni grave asupra făuririi societății socialiste, a dezvoltării patriei și ridicării nivelului de trai material și spiritual al poporului. Nu putem lăsa fiecare întreprindere să producă ce vrea sau să contracteze ce dorește. Se poate ivi la un moment dat situația ca, pornind de la interese înguste, de grup, colectivul unei unități economice să-și propună să renunțe la unele activități sau să dea o altă orientare producției, în discordanță cu interesele generale ale economiei naționale. Or, este bine cunoscut că, în cadrul diviziunii sociale a muncii, fiecare unitate îndeplinește un anumit rol în ansamblul producției materiale, dispune de capacități și are un specific ce corespund unor cerințe bine determinate ale dezvoltării economiei naționale. Orice schimbare a structurii producției se poate face numai în cadrul unei reorganizări generale a economiei sau a unui sector corespunzător necesităților și sarcinilor noi. Deci fiecare unitate de producție trebuie să țină seama de necesitățile generale, să se încadreze în prevederile stabilite prin planul unic de dezvoltare economică și socială. Aceasta corespunde intereselor construcției socialiste, ale întregii națiuni. Inițiativa fiecărei unități trebuie să se manifeste în realizarea exemplară a sarcinilor de plan, în ridicarea nivelului tehnic și a calității producției, în perfecționarea continuă a activității economice.

Subliniez acest lucru deoarece, pe plan interna-

țional, au loc discuții asupra acestor probleme, se elaborează tot felul de teze, unele care privesc renunțarea la conducerea pe baza planului unic a dezvoltării economico-sociale. Se poate spune că și în viitor, cu cât se va amplifica și diversifica dezvoltarea economico-socială, cu atât mai mult se impune asigurarea conducerii într-o concepție unică, pe baza centralismului democratic, a întregii activități.

Dar participarea activă a maselor populare la conducerea statului, dezvoltarea democrației muncitorești, revoluționare nu presupun în nici un fel renunțarea sau diminuarea conducerii unitare a activității de stat.

Viața, practica dezvoltării sociale pun în evidență lipsa de fundament științific și caracterul profund eronat al tezelor potrivit cărora ar trebui să se limiteze sau să se renunțe la rolul și funcțiile statului în conducerea activității economico-sociale. Trebuie spus că, dimpotrivă, complexitatea evoluției viitoare a societății și aplicarea conștientă a legităților dezvoltării sociale impun perfecționarea continuă a activității de conducere în toate domeniile. Desigur, în concordanță cu stadiul de dezvoltare a economiei și vieții sociale și pe măsura adâncirii și perfecționării procesului de democratizare a statului, de participare tot mai largă a maselor populare la conducerea societății, funcțiile cu caracter represiv ale statului se vor diminua tot mai mult. Tendința obiectivă însă, determinată de dezvoltarea societății, este aceea a întăririi și perfecționării rolului și funcțiilor statului de organizator și conducător al întregii activități economico-sociale. Funcțiile de organizare și conducere conștientă a activității în societatea socialistă nu vor dispărea niciodată.

Așa cum am menționat, este necesar să acționăm cu toată hotărârea pentru creșterea rolului și răspunderii colectivelor de conducere din fiecare ministru, atribuțiilor și rolului centralelor. Ca titulari de plan, ele trebuie să asigure conducerea unitară a sectoarelor respective de activitate, concomitent cu creșterea rolului și atribuțiilor consiliilor oamenilor muncii, ale adunărilor generale ce răspund de buna gospodărire a părții din avuția națională încredințată colectivelor respective, acționând pentru folosirea la maximum a mijloacelor materiale și financiare, a forței de muncă, pentru creșterea producției și realizarea unei eficiențe cât mai înalte.

În întreaga activitate a organelor de stat, a organelor democrației muncitorești trebuie să se manifeste cu putere inițiativa, spiritul de răspundere, disciplina și ordinea, condiții necesare pentru buna funcționare a statului democrației muncitorești, revoluționare. Un rol important în realizarea marilor sarcini ce ne stau în față au organismele democrației noastre noi, revoluționare, care unesc elanul și energiile maselor largi populare, asigură dezbaterea problemelor construcției socialismului și participarea efectivă a oamenilor muncii la conducerea tuturor domeniilor, la înfăptuirea politicii interne și externe a partidului și statului. Îndeplinindu-și importante atribuții ce-i revin, sistemul democrației noastre socialiste, care dă expresie voinei și intereselor întregii națiuni și asigură înfăptuirea socialismului cu poporul și pentru popor, își va afirma tot mai puternic forța și trănicia, superioritatea față de democrația burgheză, față de orice orînduire. Să acționăm cu toată hotărârea pentru perfecționarea și dezvoltarea sistemului democrației muncitorești revoluționare, aceasta fiind o cerință obiectivă a făuririi cu succes a socialismului și comunismului! Superioritatea societății noastre se reflectă cu putere în afirmarea principiilor umanismului nou, revoluționar, în asigurarea în fapt a drepturilor fundamentale ale omului. Răsturnarea orînduirii burghezo-moșierești, lichidarea exploatării și asupririi sociale și naționale în țara noastră constituie cea mai mare cucerire revoluționară a poporului român, asigurându-i posibilitatea de a fi liber și stăpîn pe destinul său, de a-și lua soarta în propriile mâini, de a se bucura de cele mai largi drepturi și libertăți democratice. Spre deosebire de capitalism, care se bazează pe inegalitate și dominație de clasă, societatea noastră pune în centrul său dreptatea și echitatea socială, omul și cerințele sale de viață materiale

și spirituale, afirmarea multilaterală a personalității umane. În timp ce capitalismul proclamă drepturi formale, societatea noastră socialistă asigură drepturile esențiale ale omului — dreptul la muncă, la învățatură, la ocrotirea sănătății, retribuție egală la muncă egală, egalitate deplină între cetățeni fără deosebire de sex sau naționalitate. Desigur, aceasta implică și înalte răspunderi cetățenești, datorii de onoare față de societate, față de interesele generale ale poporului. A beneficia de drepturile oferite de orînduirea socialistă și a acționa cu răspundere pentru întărirea ei constituie două laturi ale democrației socialiste care se condiționează reciproc, asigurând mersul înainte al patriei, împlinirea tuturor aspirațiilor celor ce muncesc, de bunăstare și fericire.

Avînd în vedere condițiile internaționale, vom acorda și în viitor toată atenția dezvoltării forțelor armate, ridicării pregătirii de luptă și politice a militarilor, dotării armatei cu mijloacele de luptă necesare, asigurînd toate condițiile ca armata să-și poată îndeplini, în orice împrejurări, rolul de apărare a cuceririlor revoluționare, a independenței și suveranității țării.

În același timp, în concordanță cu obligațiile ce ne revin în cadrul Tratatului de la Varșovia, vom întări continuu colaborarea cu armatele celorlalte state, vom participa la respingerea oricărei agresiuni imperialiste. Armata noastră va dezvolta, de asemenea, relații cu armatele celorlalte țări socialiste, cu alte armate prietene.

Vom acționa, în conformitate cu noile schimbări care au loc în societatea noastră, pentru perfecționarea activității organelor Ministerului de Interne, a activității Procuraturii și organelor de justiție, pentru ca ele să-și poată îndeplini în cele mai bune condiții misiunea de apărare a cuceririlor revoluționare, a ordinii și liniștii publice, a legalității socialiste.

Așa cum am menționat de mai multe ori, vom veghea la respectarea neabătută a legilor, luînd măsuri împotriva oricui încalcă ordinea, legile și normele de conviețuire socială. Va trebui să se acționeze astfel încît nimeni să nu se poată sustrage răspunderii dacă aduce prejudicii intereselor poporului, intereselor patriei noastre socialiste. În același timp, să veghem permanent la respectarea legalității socialiste, la înlăturarea oricăror abuzuri, astfel încît nimeni să nu poată fi pedepsit pe nedrept.

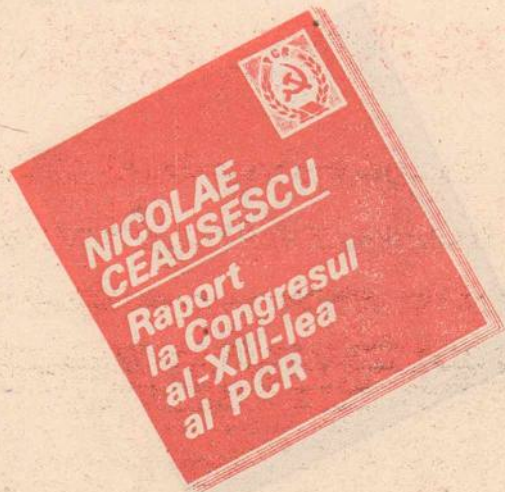
Întărirea ordinii și respectarea legalității socialiste se condiționează reciproc, constituind o cerință legitimă a dezvoltării democrației muncitorești revoluționare.

Va trebui să crească rolul și participarea maselor populare la întreaga activitate de apărare a socialismului, a independenței și suveranității țării, conlucrarea organelor de stat — organe ale întregului popor, care, în cadrul diviziunii muncii din societate, au atribuții speciale — cu oamenii muncii, sub controlul poporului.

Este necesar să crească rolul consiliilor populare județene, orașenești și comunale — organe locale democratice ale puterii de stat — în conducerea întregii activități economico-sociale. Consiliile populare trebuie să acționeze cu toată răspunderea pentru buna gospodărire și dezvoltarea fiecărei localități, pentru a asigura cetățenilor condiții de viață și muncă, de învățămînt, cultură, sănătate cât mai bune, în conformitate cu prevederile planului, cu politica partidului de ridicare a nivelului de trai material și spiritual al oamenilor muncii.

În întreaga lor activitate privind buna gospodărire și dezvoltare economico-socială a fiecărei localități, consiliile populare trebuie să se sprijine pe participarea largă a tuturor cetățenilor, veghind permanent la înfăptuirea neabătută a planului, la respectarea legilor și normelor de conviețuire socială. Aceasta constituie o necesitate obiectivă pentru asigurarea deplinei egalități în drepturi a tuturor cetățenilor patriei noastre, fără deosebire de naționalitate.

Să facem totul pentru ca activitatea organelor de stat și a organismelor noi democratice să ducă permanent la lărgirea democrației muncitorești, revoluționare, la întărirea statului democrației muncitorești, revoluționare, la dezvoltarea cât mai largă a participării maselor la conducerea întregii societăți, la întărirea independenței și suveranității României socialiste!

A fi căuzaș al poporului

- Procesul revoluționar, de-a pururi
- De profesie, revoluționari
- Toți sintem fiii unei singure patrii
- Sursa de inspirație, izvorul, nu ulcioarele, chiar aurite

Extrase din capitolul „Activitatea politico-ideologică de ridicare a conștiinței socialiste și formare a omului nou”

Indeplinirea în bune condiții a hotărârilor ce vor fi adoptate de Congresul al XIII-lea, afirmarea cu tot mai multă putere a rolului partidului de forță politică conducătoare a întregii națiuni impun ridicarea la un nivel superior a activității ideologice a tuturor organelor și organizațiilor de partid.

În acest sens este necesar să crească preocuparea pentru pregătirea politico-ideologică a cadrelor de partid, a activului, a tuturor comunistilor. Trebuie să se asigure perfecționarea școlilor de partid pentru formarea cadrelor de revoluționari de profesie, cu un înalt nivel de cunoștințe teoretice, cu o temeinică pregătire politico-organizatorică. Un accent deosebit se va pune pe însușirea metodelor și stilului revoluționar de muncă, pe cunoașterea profundă a problemelor de organizare a activității de partid și a controlului îndeplinirii hotărârilor.

În același timp, trebuie acționat pentru ridicarea nivelului și eficienței învățământului politico-ideologic de masă, care trebuie să înarmeze pe comunisti, pe oamenii muncii cu principiile fundamentale ale partidului, obiectivele și sarcinile ce revin fiecărui domeniu de activitate, să asigure dezvoltarea conștiinței revoluționare, însușirea tră-săturilor moral-politice ale omului nou, participarea activă a membrilor de partid, a celor ce muncesc la îndeplinirea Programului partidului.

În țara noastră am rezolvat pentru totdeauna problema națională, pe baza concepției marxist-leniniste, a principiilor socialismului științific, asigurând deplina egalitate în drepturi a tuturor cetățenilor patriei. Indiferent de naționalitate, de limba pe care o vorbesc, toți sintem fiii unei singure patrii, toți sintem cetățeni ai Republicii Socialiste România!

Orice tolerare și, cu atât mai mult, încurajarea unor tendințe și manifestări naționaliste înseamnă a face jocul cercurilor reacționare imperialiste, pun în pericol relațiile de prietenie dintre popoare, servesc numai dușmanilor libertății, democrației, păcii și socialismului.

De aceea trebuie să luăm poziție hotărâtă și să respingem cu hotărâre toate încercările făcute de către unele cercuri reacționare, imperialiste, de a denigra mărețele realizări ale poporului nostru, politica națională justă a partidului și statului nostru muncitoresc-revoluționar.

În același timp, în activitatea noastră politico-educativă trebuie să dezvoltăm puternic spiritul solidarității internaționale, al prieteniei cu țările socialiste, cu popoarele țărilor în curs de dezvoltare, cu forțele înaintate de pretutindeni, cu toate popoarele care se pronunță pentru pace, pentru colaborare, pentru relații de egalitate între toate națiunile lumii.

Să imbinăm întotdeauna în mod dialectic educarea și dezvoltarea patriotismului socialist cu spiritul solidarității și prieteniei internaționale în lupta pentru progres economico-social, pentru colaborare și pace în lume!

În activitatea cultural-educativă trebuie să ridicăm la un nivel superior Festivalul național „Cântarea României”. Formațiile cultural-artistice — în cadrul cărora participă sute de mii de oameni — trebuie să prezinte programe cultural-artistice educative, să aibă un rol mai însemnat în formarea conștiinței maselor largi populare și în participarea acestora la înflorirea culturii naționale. Casele de cultură, cluburile și căminele culturale trebuie să devină adevărate centre ale creației cultural-artistice, ale manifestării largi a spiritului creator al poporului nostru, care a fost întotdeauna făuritorul și păstrătorul celor mai înaintate tradiții de artă și cultură, al limbii române! Acum masele populare, poporul nostru trebuie să dea noi dimensiuni acestor tradiții, să îmbogățească și să adauge concepției noastre despre artă și literatură noi elemente desprinse din realitățile de astăzi ale țării, în care omul muncii, constructor al socialismului, constituie figura principală.

Întreaga activitate cultural-artistice educativă trebuie să servească poporului, să ofere programe care să reflecte permanent munca sa eroică, dorința sa de cunoaștere și virtuțile morale ce-i sint caracteristice. Este necesar să se asigure participarea activă a maselor populare la întreaga viață cultural-artistice a țării, ca parte integrantă a activității multilaterale de făurire a socialismului și comunismului în România.

Presă, radioteleviziunea trebuie să reflecte pe larg activitatea partidului, a statului, a întregului popor, să aibă un rol activ în unirea forțelor poporului pentru îndeplinirea politicii interne și externe, să prezinte, în forme specifice, lucrări și programe cultural-artistice cu un bogat conținut de idei și un profund caracter educativ.

Cinematografia, teatrele trebuie, de asemenea, să creeze filme și să pună în scenă piese inspirate din munca și viața poporului nostru. Acestea trebuie să redea, desigur, și trecutul, lupta revoluționară a partidului și poporului, dar și marea epopee a prezentului, prefigurând, totodată, prin mijloacele cinematografului și teatrului, ale artei în general, viitorul luminos al României socialiste.

Literatura, artele — care au cunoscut o puternică dezvoltare în anii socialismului și care în cincinalul trecut au dat noi opere de mare valoare, având un rol important în întreaga activitate cultural-educativă — trebuie să promoveze cu mai multă îndrăzneală spiritul revoluționar în noile creații. Este necesar să se realizeze opere literare de toate genurile care să reflecte pe larg marile realizări ale poporului român, epopeea constructorilor socialismului, care, într-o perioadă istorică scurtă, au ridicat patria noastră pe culmi înalte de progres și civilizație.

Eroismul muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, întreaga activitate tumultuoasă de transformare revoluționară a țării oferă minunate posibilități literaturii și artei, creației de toate genurile, dând subiecte pentru opere nepieritoare, care să ridice cultura și arta românească la un nivel mai înalt de dezvoltare, să contribuie la formarea conștiinței socialiste a poporului nostru, să însuflească în muncă și viață tânăra generație, să înfățișeze perspectiva, viitorul luminos al patriei noastre.

Așa cum am precizat încă la împlinirea din 1965 cu creatorii din toate domeniile literaturii și artei, sursa de inspirație a tuturor operelor, eroii romanelor, ai întregii creații trebuie să fie oamenii muncii. Sursa de inspirație să fie izvorul viu al muncii, al vieții poporului nostru, nu ulcioarele, chiar aurite, care pot deforma realitățile. A sorbi apa nu din ulcioare, ci din izvoarele limpezi, dătătoare de viață, constituie — și va constitui întotdeauna — singura sursă adevărată de inspirație pentru toți creatorii patriei noastre, care doresc să scrie pentru popor, să trăiască împreună cu poporul!

În același timp, pornind de la schimbările care au loc în societatea noastră, ca urmare a creșterii forțelor de producție în noua etapă de dezvoltare a patriei, precum și de la schimbările produse în viața internațională, se impune — așa cum am menționat — să intensificăm activitatea ideologică de cercetare legată de problemele perfecționării continue a societății noastre, de înțelegerea perspectivelor dezvoltării omenirii. Trebuie acționat pentru o cit mai bună înțelegere a legilor generale ale dezvoltării, în vederea aplicării conștiente a acestora la condițiile concrete ale societății noastre. Trebuie să avem permanent în vedere că generalul se realizează întotdeauna în condiții concrete și se afirmă în forme particulare, deosebite de la o țară la alta — așa cum suma experiențelor sociale particulare se exprimă în legile generale obiective ale dezvoltării societății omenirii.

Se impune deci să dezvoltăm și să îmbunătățim continuu concepția noastră revoluționară despre lume și viață, activitatea ideologică. Ceea ce am realizat până acum și ceea ce cunoaștem astăzi constituie baza pentru o nouă cunoaștere și o nouă dezvoltare a teoriei, a concepției despre lume și viață.

Cunoașterea naturii și societății nu are limite. În nici un domeniu nu s-a încheiat procesul revoluționar al cunoașterii! Nu există realități și fenomene, legități ale dezvoltării lumii ce nu pot fi cunoscute, ci numai care nu sint încă cunoscute. Iată de ce trebuie să acționăm permanent pentru înțelegerea și cunoașterea a noi și noi taine ale naturii și Universului, pentru aprofundarea legităților generale ale dezvoltării societății omenirii, ale progresului uman — și să le punem la baza întregii opere de edificare a socialismului și comunismului în România.

În general, revoluția, procesul de transformare revoluționară a societății nu se încheie odată cu luarea puterii politice. Cucerirea puterii politice constituie un factor foarte important, dar reprezintă numai o etapă în lupta pentru îndeplinirea idealurilor de dreptate și echitate socială, pentru victoria socialismului și comunismului. Procesul revoluționar va continua și în societatea comunistă — practic, el nu se va încheia niciodată.

Iată de ce repet ce am spus la conferința organizației de partid a Capitalei: nu pot să înțeleg pe unii care încep să pună întrebarea ce perspective revoluționare mai au dacă revoluția s-a făcut acum 40 de ani. Mai aveți de făcut, dragi tovarăși, și voi și urmașii voștri, foarte multe transformări revoluționare, în permanentă! Cine dorește să fie revoluționar va fi întotdeauna în fruntea transformării societății, a noului!

Este necesar să păstrăm permanent spiritul viu,

novator, revoluționar al partidului, al activității teoretice și ideologice, să acționăm în permanență pentru perfecționarea și ridicarea rolului conducător al partidului în raport cu noile etape, cu cerințele dezvoltării economico-sociale, ale științei și culturii. Să facem totul pentru ca, întotdeauna, partidul nostru să rămână un partid revoluționar, să dinamizeze întreaga dezvoltare, să mențină spiritul revoluționar, patriotic, de luptă al poporului nostru!

Și așa mai spune tovarășilor la care m-am referit: ce s-ar fi făcut înaintașii noștri care au dus lupte grele pentru independență și și-au dat viața dacă nu ar fi avut încredere în popor, în viitorul său liber și independent!

Numai un asemenea partid, cu cadre revoluționare, cu un spirit revoluționar de muncă și cu o concepție revoluționară despre lume, va putea să-și îndeplinească întotdeauna misiunea istorică de a conduce poporul nostru spre înaltele culmi ale civilizației socialiste, spre împlinirea visului de aur al omenirii — societatea comunistă!

Sarcini importante revin Uniunii Tineretului Comunist — organizația revoluționară a tineretului — organizațiilor de studenți, de pionieri și organizației „Soimii patriei”, care au înalta misiune de educare și formare a tinerei generații, a copiilor în spiritul concepției revoluționare despre lume și viață.

De la înalta tribună a Congresului adresez tineretului și copiilor țării, Uniunii Tineretului Comunist, celorlalte organizații revoluționare ale acestora vibranta chemare de a nu precupeți nimic pentru însușirea comorilor științei și culturii, pentru a se forma în spiritul tradițiilor revoluționare ale poporului și partidului nostru, de a munci fără preget pentru a deveni destoinici constructori ai socialismului și comunismului, luptători înflăcărați pentru bunăstarea și fericirea poporului, pentru măreția României socialiste. Faceți totul, dragi prieteni tineri, pentru a fi la înălțimea încrederii partidului nostru comunist, a condițiilor minunate ce vă sint create. Învățați, munciiți, munciiți și învățați, însușiți-vă cele mai noi cuceriri ale științei și cunoașterii, concepția materialist-dialectică, fiți cutezători, prețuiți strămoșii și părinții voștri, acționați permanent în spiritul romantismului revoluționar, pregătiți-vă să fiți întotdeauna gata de a vă face datoria de a duce înainte neabătut făclia progresului pe pământul României, mesajul de pace și colaborare al națiunii noastre socialiste cu alte națiuni ale lumii!

Toate organizațiile de masă și obștești au un rol foarte însemnat în sistemul democrației noastre muncitorești, revoluționare și trebuie să desfășoare o activitate susținută pentru organizarea și educarea categoriilor de oameni ai muncii pe care le reprezintă.

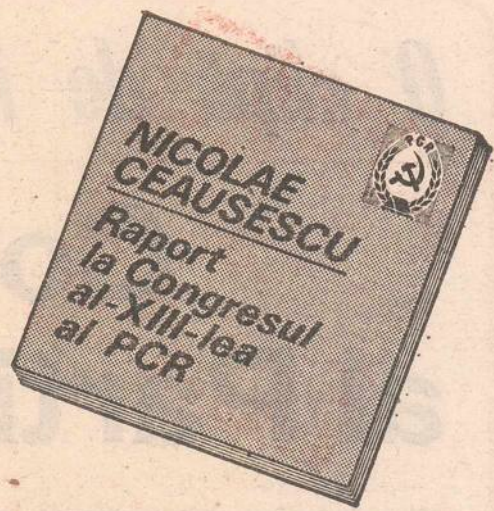
Un rol important în societatea noastră îl are noua organizație politică — Organizația Democrației și Unității Socialiste — care asigură participarea organizată a milioane și milioane de oameni ai muncii ce nu sint membri ai partidului, sub conducerea organizațiilor de partid, la întreaga viață economico-socială, la îndeplinirea politicii interne și externe a partidului și statului nostru.

Și în viitor trebuie să ridicăm continuu nivelul activității Frontului Democrației și Unității Socialiste, organism politic larg democratic ce asigură participarea organizată a tuturor organizațiilor de masă și obștești, a tuturor categoriilor de oameni ai muncii, a întregului nostru popor, sub conducerea partidului, la îndeplinirea Programului partidului, la ridicarea patriei noastre pe o nouă treaptă de dezvoltare, la creșterea continuă a bunăstării materiale și spirituale, la îndeplinirea politicii de pace, de colaborare cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială.

Congresul al XIII-lea al partidului va adopta hotărâri de însemnătate istorică pentru viitorul patriei. Dar adoptarea unor hotărâri juste, a unei linii generale juste nu constituie decât începutul. Hotărâtoare va fi munca politico-organizatorică de unire a întregului popor în îndeplinirea tuturor programelor de dezvoltare economico-socială. Realizările de până acum ne dau deplina încredere că dispunem de tot ce este necesar pentru ca hotărârile ce vor fi adoptate de Congresul al XIII-lea să fie realizate, că, în următorul cincinal, poporul nostru va parcurge încă un drum important pe calea făuririi societății socialiste multilaterale dezvoltate, a înaintării ferme spre societatea comunistă, spre bunăstare, fericire, libertate și independență.

Omenirea la răscruce de destin

- Pace pe planeta noastră!
- Pentru o nouă ordine economică internațională
- Colaborare fructuoasă cu toate țările lumii

Extrase din capitolul „Situția internațională, politica externă a partidului și statului nostru”

Desfășurarea evenimentelor internaționale din ultimii ani a confirmat pe deplin justiciile aprecierilor și orientărilor stabilite de Congresul al XII-lea și de Conferința Națională ale partidului. Analiza științifică a vieții mondiale demonstrează că și în perioada ultimilor cinci ani au avut loc consolidarea cuceririlor revoluționare, a transformărilor progresiste de pe arena mondială, întărirea independenței naționale a popoarelor care au scuturat jugul dominației coloniale, imperialiste. În același timp, au avut loc o serie de acțiuni ale forțelor reacționare, imperialiste, care nu se împacă încă cu schimbările produse în viața internațională, cu tendința generală de dezvoltare istorică a omenirii pe calea progresului și independenței.

În ultimii ani, în viața internațională s-a ajuns la o agravare fără precedent. Se poate spune că, nicidecum de la terminarea celui de-al doilea război mondial, omenirea nu s-a aflat într-o asemenea situație de încordare, de creștere a pericolului unui nou război mondial, care, inevitabil, ar duce la o catastrofă nucleară. A continuat politica de menținere și împărțire a lumii în sfere de influență. A avut loc o intensificare a cursei înarmărilor, în deosebi a celor nucleare. S-au menținut vechile conflicte militare și, în ultimii 5 ani, au apărut cele noi.

Se poate afirma, cu deplin temel, că dezvoltarea armelor nucleare, stocurile deținute de cele două mari puteri — Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică — care pot distruge de mai multe ori întreaga omenire, au creat o situație cu totul nouă. Existența unor puternice mijloace de distrugere a înseși vieții pe planeta noastră face ca războiul să nu mai fie posibil de conceput. Nu există nici o altă alternativă decât aceea a înlăturării cu desăvârșire a războiului, decât o politică de colaborare și pace!

Față de situația gravă care s-a creat, față de pericolul catastrofei nucleare care va duce la distrugerea omenirii, a înseși condițiilor vieții pe planeta noastră, nimic nu poate justifica continuarea cursei înarmărilor! Atunci când se dispune de arme nucleare în stare să distrugă de mai multe ori întreaga omenire nu se mai poate susține că un număr de câteva sute de rachete în plus sau în minus ar afecta raportul de forțe între cele două părți. Dimpotrivă, orice noi arme nucleare fac să crească și mai mult pericolul declanșării războiului mondial, al războiului nuclear. Iată de ce, toate guvernele, toți șefii de state, toate forțele politice au o mare răspundere în fața popoarelor, în fața întregii omeniri. O răspundere deosebită revine țărilor nucleare, și în primul rând Statelor Unite ale Americii și Uniunii Sovietice, care dețin marea majoritate a armamentelor nucleare și a celorlalte armamente.

O situație deosebit de gravă s-a creat pe continentul european prin trecerea, la sfârșitul anului 1983, la amplasarea rachetelor nucleare americane cu rază medie de acțiune în unele state din vestul Europei și, ca urmare, trecerea la contramăsuri nucleare de către Uniunea Sovietică și unele țări socialiste din Europa. Țările pe teritoriul cărora se amplasează noile arme nucleare își asumă o mare răspundere față de propriile popoare, față de popoarele europene, față de întreaga lume.

Considerăm necesar să se facă totul pentru a opri realizarea acestor măsuri — și de o parte, și de alta. Să se oprească atât amplasarea rachetelor nucleare americane, cât și realizarea contramăsurilor Uniunii Sovietice, să se stabilească o dată limită pentru retragerea celor amplasate până acum.

Având în vedere că rachetele cu rază medie de acțiune privesc în primul rând țările europene, este necesar ca statele de pe continentul nostru, în primul rând țările din N.A.T.O. și din Pactul de la Varșovia, să participe, într-o formă corespunzătoare, la negocierile pentru realizarea unui acord privind eliminarea armelor nucleare din Europa. Atunci când este în pericol existența popoarelor europene, țările continentului nostru nu pot fi numai spectatoare, așteptând rezultatul negocierilor dintre Statele Unite și Uniunea Sovietică. Ele trebuie să-și asume răspunderea corespunzătoare pentru apărarea popoarelor lor, pentru apărarea Europei de o catastrofă nucleară.

România va acționa cu toată hotărârea pentru desfășurarea cu succes a Conferinței de la Stockholm consacrate încrederii și dezarmării în Europa. Încheierea cu succes a acestei conferințe ar avea o mare însemnătate pentru politica de destindere și colaborare, pentru întărirea prieteniei între țările continentului nostru.

Este necesar să fie intensificată lupta pentru realizarea dezarmării generale. În acest sens, țările Pactului de la Varșovia au făcut o serie de propuneri importante. Salutăm și sprijinim propunerile Uniunii Sovietice cu privire la dezarmare și oprirea militarizării spațiului cosmic.

Aș dori să menționez în acest sens importante propuneri formulate în ultimul timp de tovarășul Cernenko, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. De asemenea, și țările N.A.T.O. au prezentat o serie de propuneri care oferă posibilitatea desfășurării unui dialog constructiv. În același timp, și Statele Unite ale Americii, în perioada campaniei electorale și chiar, imediat după alegeri, și președintele Reagan, au formulat o serie de propuneri care pot constitui o bază de discuții. Sunt și alte propuneri, formulate de diferite state, de mișcarea țărilor nealiniate, de diferite organizații internaționale. Toate acestea reflectă preocuparea tuturor statelor, a popoarelor de a pune capăt cursului periculos al evenimentelor, de a opri cursa înarmărilor și a trece la dezarmare, în primul rând la dezarmarea nucleară.

Dar numai declarațiile nu sunt suficiente, oricâte propuneri constructive ar conține ele. Este necesar și este timpul să se treacă de la vorbe la fapte. Se impune să se oprească creșterea cheltuielilor militare și să se treacă de îndată la reducerea cu cel puțin 10 la sută a acestor cheltuieli, urmând ca în viitor să se stabilească un program concret și real de reducere anuală a cheltuielilor militare. Concomitent, să se treacă la reducerea armamentelor și armatelor, în primul rând ale celor două blocuri militare — N.A.T.O. și Pactul de la Varșovia.

Considerăm că trebuie intensificate eforturile pentru reducerea caracterului militar al celor două blocuri și crearea condițiilor în vederea desființării concomitente atât a blocului N.A.T.O. cât și a Pactului de la Varșovia. Desființarea blocurilor militare ar reprezenta o uriașă cucerire, un pas hotărâtor pe calea dezarmării și păcii.

Soluționarea globală a problemelor economico-financiare, realizarea noli ordini economice internaționale constituie o necesitate obiectivă pentru depășirea crizei economice actuale, pentru stabilitatea și dezvoltarea armonioasă a economiei mondiale. Este și în interesul țărilor dezvoltate de a se ajunge în cel mai scurt timp la soluționarea globală a tuturor problemelor economice și financiare mondiale, la realizarea unor noi relații economice internaționale. Aceasta va avea o mare însemnătate pentru întreaga dezvoltare mondială, pentru progresul economic și social al fiecărui popor, pentru politica de destindere, de colaborare și pace.

România a desfășurat o activitate intensă și s-a pronunțat ferm pentru soluționarea conflictelor și problemelor litigioase dintre state numai și numai pe calea pașnică, a tratativelor. Conflictelor existente în diferite regiuni ale lumii provoacă zilnic mari pierderi umane și materiale, fac să crească pericolul unui război mondial. Oricât de îndelungate și grele ar fi tratativele, negocierile pașnice reprezintă singura cale rațională de soluționare a problemelor litigioase dintre state, singura alternativă la conflicte și războaie.

Pornind de la această Româniea se pronunță în continuare, cu toată hotărârea, pentru o soluție politică în Orientul Mijlociu, care să asigure realizarea unei păci globale în această regiune, rezolvarea problemei poporului palestinian pe baza dreptului acestuia la autodeterminare, inclusiv la realizarea unui stat palestinian independent. În acest spirit, ne pronunțăm pentru o conferință internațională cu participarea tuturor statelor interesate, inclusiv a Organizației pentru Eliberarea Palestinei. O soluție globală trebuie să ducă la realizarea unei păci trainice și drepte, la asigurarea independenței și suveranității tuturor statelor din această zonă.

Considerăm, de asemenea, că este necesar să se pună capăt războiului dintre Irak și Iran, să se treacă la retragerea trupelor ambelor părți la granițele internaționale și să se înceapă tratative între aceste două țări, în vederea soluționării problemelor litigioase, a restabilirii colaborării și buneii vecinătăți dintre ele.

Milităm activ pentru independența Namibiilor și acordăm, în acest sens, întregul nostru sprijin S.W.A.P.O.-ului în lupta pe care o desfășoară. Ne

pronunțăm pentru încetarea politicii rasiste și de apartheid din Africa de Sud. Considerăm necesar să se pună capăt oricărui amestec al Africii de Sud în treburile interne ale țărilor din Africa australă. În general, acordăm întregul sprijin popoarelor africane în lupta pentru consolidarea independenței, pentru dezvoltarea lor economico-socială.

Salutăm, de asemenea, lupta popoarelor din America Latină pentru dezvoltarea economico-socială independentă.

Ne exprimăm solidaritatea cu poporul Republicii Nicaragua. Considerăm că problemele din America Centrală trebuie să fie soluționate pe baza propunerilor Grupului de la Contadora, pe calea tratativelor, pornindu-se de la respectarea drepturilor fiecărui popor la dezvoltare liberă, independentă, fără nici un amestec din afară.

Ne pronunțăm atât împotriva exportului de revoluție, cât și împotriva exportului de contrarevoluție. Avem deplina încredere că popoarele vor ști să aleagă cea mai bună cale pentru a-și asigura progresul, libertatea și independența — și, în conformitate cu dezvoltarea istorică mondială, avem convingerea că vor alege calea socialistă.

În perioada la care se referă Raportul, România a desfășurat o activitate multilaterală de întărire și dezvoltare a relațiilor cu toate statele lumii, fără deosebire de orânduire socială. Ca rezultat al acestei politici, țara noastră întreține relații diplomatice și economice cu 155 de state de pe toate continentele.

Au continuat să se întărească relațiile cu toate țările socialiste. O atenție deosebită am acordat și acordăm extinderii colaborării cu vecinii noștri. În acest cadru, aș dori să subliniez preocuparea permanentă a partidului și statului nostru pentru dezvoltarea continuă a colaborării cu Uniunea Sovietică. Și în viitor vom face totul pentru extinderea cooperării economice, tehnico-științifice și culturale cu Uniunea Sovietică, pentru întărirea prieteniei și solidarității dintre popoarele și partidele noastre.

Ca membră a Pactului de la Varșovia, România a participat activ la toate reuniunile și la activitatea acestei organizații, pronunțându-se consecvent pentru acțiuni hotărâte ale țărilor Pactului de la Varșovia îndreptate spre dezarmare și pace.

După cum este cunoscut, anul viitor încetează valabilitatea Pactului de la Varșovia. Deoarece nu s-a ajuns la un acord corespunzător pentru desființarea concomitentă a celor două blocuri militare — N.A.T.O. și Pactul de la Varșovia — considerăm că va trebui să avem în vedere acceptarea prelungirii duratei tratatului. Având în vedere importanța deosebită pe care o are această hotărâre, considerăm necesar să supunem Congresului aprobarea de principiu și imputernicirea Comitetului Central ca, împreună cu celelalte state ale Pactului de la Varșovia, să adopte hotărâri corespunzătoare. Chiar dacă se va hotărî prelungirea duratei Tratatului de la Varșovia, România — și avem convingerea că și celelalte țări membre ale acestei organizații — se va pronunța cu toată hotărârea pentru a se face totul în vederea creării condițiilor pentru desființarea într-un termen cât mai scurt a celor două blocuri militare. Aceasta corespunde intereselor popoarelor noastre, ale cauzei păcii în Europa și în întreaga lume.

Partidul Comunist Român și Republica Socialistă România vor acționa cu toată fermitatea și în viitor pentru întărirea și dezvoltarea colaborării și solidarității cu toate țările socialiste, pentru depășirea unor divergențe existente între unele dintre ele. Salutăm tratativele dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză și ne exprimăm dorința și speranța că ele vor duce la normalizarea deplină a relațiilor dintre cele două mari țări socialiste.

Considerăm, de asemenea, necesară începerea de negocieri directe între Republica Populară Chineză și Republica Socialistă Vietnam pentru încetarea oricărui acțiuni militare și normalizarea relațiilor dintre cele două state socialiste.

Soluționarea pe calea tratativelor a unor probleme litigioase sau a unor deosebiri dintre unele țări socialiste are o mare însemnătate pentru pacea mondială, dar și pentru întărirea solidarității statelor socialiste, pentru cauza socialismului și păcii în general. Noi considerăm că solidaritatea, unitatea și colaborarea dintre țările socialiste reprezintă un factor de importanță deosebită pentru construcția socialistă în fiecare țară, pentru creșterea prestigiului și forței socialismului, pentru politica de dezarmare, de pace și colaborare dintre toate națiunile lumii.

0 clipă de istorie: 19 - 22 noiembrie 1984

Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român

*Noi sîntem numai cu Eroul nostru
Și cu Partidul Patriei Române,
Pe-acest temeii ni se așază rostul,
Aceasta-i dragostea ce ne rămîne.*

Din dezbaterile Congresului al XIII-lea al partidului

Secțiunea pentru problemele activității de partid, organizatorice, politico-ideologice și educative și ale organizațiilor de masă și obștești

Lucrările secțiunii, la care au luat parte 482 delegați, au fost conduse de tovarășul **EMIL BOBU**, membru al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R. La dezbateri au luat cuvântul 40 de tovarăși.

Au luat cuvântul tovarășii: **Pavel Aron**, delegat al organizației județene de partid Arad, **Ion Popa**, delegat al organizației municipale de partid București, **Teodor Spinean**, delegat al organizației județene de partid Mureș, **Ilinca Mocanca**, delegată a organizației județene de partid Giurgiu, **Dinu Drăgan**, delegat al organizației județene de partid Alba, **Ilie Ceaușescu**, delegat al organizației județene de partid Suceava, **Suzana Gădea**, delegată a organizației județene de partid Botoșani, **Carol Tiberiu Pascu**, delegat al organizației județene de partid Hunedoara, **Ștefan Rab**, delegat al organizației județene de partid Covasna, **Tudor Mohora**, delegat al organizației județene de partid Mureș, **Poparad Mantho Elena**, delegată a organizației municipale de partid București, **Nicolae Tarr**, delegat al organizației județene de partid Mureș, **Mihai Marina**, delegat al organizației județene de partid Bistrița-Năsăud, **Petre Răducanu**, delegat al organizației municipale de partid București, **Letiția Brindescu**, delegată a organizației județene de partid Timiș, **Gheorghe Bălăiță**, delegat al organizației municipale de partid Sibiu, **Mihai Bodoașcă**, delegat al organizației județene de partid Botoșani, **Alecu Floares**, delegat al organizației județene de partid Iași, **Szilagy Dezideriu**, delegat al organizației județene de partid Vrancea, **Maria Moisescu**, delegată a organizației județene de partid Caraș-Severin, **Ion Mitran**, delegat al organizației județene de partid Prahova, **Bratu Păun**, delegat al organizației județene de partid Vilcea, **Haralambie Alexa**, delegat al organizației județene de partid Buzău, **Constanța Zamfira**, delegată a organizației județene de partid Olt, **Ion Brad**, delegat al organizației municipale de partid București, **Floarea Leuștianu**, delegată a organizației județene de partid Suceava, **Lauren Tulai**, delegat al organizației județene de partid Bihor, **Nicolae Călinoiu**, delegat al organizației municipale de partid București, **Victoria Bistriceanu**, delegată a organizației județene de partid Dolj, **Radu Beligan**, delegat al organizației municipale de partid București, **Elena Frecupețu**, delegată a organizației municipale de partid București, **Eugen Florescu**, delegat

al organizației județene de partid Timiș, **Silviu Stănculescu**, delegat al organizației municipale de partid București, **Elena Mihai**, delegată a organizației municipale de partid București, **Constantin Rățoi**, delegat al organizației județene de partid Brașov, **Margareta Hauser**, delegată a organizației județene de partid Vilcea, **Constantin Stanca**, delegat al organizației județene de partid Satu Mare, **Cecilia Stan**, delegată a organizației județene de partid Alba, **Andrei Muszka**, delegat al organizației județene de partid Harghita, **Constantin Tola**, delegat al organizației județene de partid Gorj.

Participanții la dezbateri au dat o înaltă apreciere Raportului prezentat Congresului de tovarășul Nicolae Ceaușescu — sinteză amplă a marilor realizări obținute de poporul nostru, sub conducerea partidului, în dezvoltarea economico-socială a țării, document de largă viziune și profundă analiză științifică a problemelor fundamentale ale dezvoltării patriei noastre, ale evoluției vieții internaționale, program mobilizator de muncă pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate și intrarea României într-un stadiu superior de dezvoltare, stadiu devenirii ei comuniste. Ei și-au exprimat, totodată, adeziunea unanimă la Raport, la celelalte documente supuse dezbaterii și aprobării Congresului, care, elaborate cu contribuția hotărâtoare a secretarului general al partidului, se disting prin abordare științifică complexă, prin orientările de amplă perspectivă pe care le imprimă proiectul de Directive progreseului multilateral al României socialiste. S-a subliniat de către toți vorbitorii rolul determinant al tovarășului Nicolae Ceaușescu în conducerea partidului și a destinului țării pe drumul marilor împliniri socialiste, care, prin cele mai importante ctitorii ale ultimelor două decenii, dau impresionantă dimensiune acestei perioade istorice, numită cu legitimă mândrie de poporul nostru „Epoca Ceaușescu”.

Intr-o atmosferă de înaltă vibrație patriotică, de puternică angajare revoluționară, exprimând voința, convingerile și sentimentele comunistilor, ale tuturor oamenilor muncii pe care-i reprezintă, în consens deplin cu întregul partid și

popor, delegații la secțiune au reafirmat mandatul încredințat de organizațiile județene de partid de a vota pentru realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în suprema funcție de secretar general al partidului — opțiune politică fundamentală pentru a asigura dezvoltarea României pe drumul proiectat cu atita clarviziune de Programul partidului, de istoricele hotărâri ale Congresului al XIII-lea.

În cadrul dezbaterilor a fost abordată o paletă deosebit de largă a activității de partid, organizatorice și politico-ideologice, a organizațiilor de masă și obștești. Vorbitorii au relevat în primul rând experiența pozitivă obținută în acest domeniu de organele și organizațiile de partid, materializată, în special după Consfățuirea de la Mangalia, prin imprimarea unui caracter mai unitar și mai eficient întregii munci de partid, prin creșterea eficienței și conținutului ei revoluționar. Ei au reliefat pe larg experiența pozitivă acumulată de organele și organizațiile de partid în conducerea și organizarea activității politice și organizatorice, pentru întărirea rolului conducător al partidului în toate sferele de activitate, prin acțiuni organizatorice și politice complexe, menite să asigure unirea tuturor energiilor poporului pentru îndeplinirea hotărârilor Congresului al XII-lea și Conferinței Naționale, a orientărilor și indicațiilor secretarului general al partidului. În cadrul dezbaterilor s-a pus un accent deosebit pe modalitățile practice de creștere a rolului conducător al partidului, și, în context, pe necesitatea perfecționării stilului și metodelor de muncă ale organelor și organizațiilor de partid, îmbunătățirii vieții interne de organizație, întăririi disciplinei și democrației de partid, amplificării muncii organizatorice, politico-ideologice și cultural-educative și implicării ei tot mai active în soluționarea problemelor esențiale ale activității economico-sociale, ridicării nivelului politico-ideologic al comunistilor, al celorlalți oameni ai muncii, accentuării exigențelor de ordin calitativ la primirea în partid, repartizării judicioase a cadrelor de partid în raport cu calitățile profesionale și politice, cu experiența de care dispun, exercitării unui control competent, permanent și exigent pri-

vind îndeplinirea sarcinilor, a hotărârilor de partid și a legilor țării, a felului cum fiecare membru de partid își desfășoară activitatea pentru a fi un exemplu de muncă, cinste, devotație față de cauza partidului, a clasei muncitoare. S-a apreciat, de asemenea, că modificările ce vor fi aduse Statutului partidului de către Congres corespund mutațiilor calitative produse în viața de partid și noilor sarcini ce decurg din cerințele creșterii tot mai puternice a rolului conducător al partidului în noua etapă de dezvoltare a societății românești.

O cerință esențială a conducerii cu succes a operei de construcție socialistă o constituie, au subliniat vorbitorii, perfecționarea continuă a conducerii și îndrumării organizațiilor de sindicat, U.T.C., femei, a celorlate organizații de masă și obștești, în vederea unirii eforturilor tuturor categoriilor de oameni ai muncii la îndeplinirea politicii generale a partidului. Dealtfel, în spiritul cerințelor formulate în Raportul prezentat la Congres pentru perfecționarea generală a activității de partid s-a subliniat că ridicarea la un nivel superior a întregii activități a organelor și organizațiilor de partid necesită o analiză critică și autocritică temeinică, o poziție fermă față de lipsuri și neajunsuri, care să conducă peste tot la înlăturarea stărilor de lucruri negative, la îmbunătățirea activității de partid în toate sectoarele vieții materiale și spirituale.

Subliniind că un rol hotărâtor în îndeplinirea politicii partidului îl are pregătirea, selecționarea și promovarea cadrelor, vorbitorii au relevat rezultatele deosebite obținute în acest domeniu și s-au angajat, în spiritul orientărilor Raportului prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, ca în viitor să acționeze pentru îndeplinirea unei politici de largă perspectivă, care să asigure organelor și organizațiilor de partid, organizațiilor de masă și obștești, organismelor autoconducerii muncitorești cadre cu pregătire corespunzătoare, cu un nivel politic și ideologic ridicat, cu cunoștințe tehnice, științifice și culturale pe măsura stadiului actual și ce-

rințelor dezvoltării societății noastre.

În abordarea problemelor politico-ideologice, participanții au dat o înaltă apreciere conținutului bogat de idei al Raportului, tezelor teoretice fundamentale prin care acesta îmbogățește patrimoniul gândirii și practicii revoluționare contemporane, contribuției hotărâtoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu la elaborarea și îndeplinirea întregii politici interne și externe a partidului și statului nostru. S-a acordat, de asemenea, o atenție deosebită activității politico-educative desfășurate pentru formarea omului nou, a conștiinței socialiste, revoluționare, patriotice, relevându-se importanța coordonării unitare de către organele și organizațiile de partid a amplului proces educațional ce se desfășoară, cu participarea tuturor factorilor cu răspundere în acest domeniu, în societatea noastră. Participanții au apreciat în mod deosebit propunerea tovarășului Nicolae Ceaușescu ca Programul ideologic, adoptat în iunie 1982 și aprobat de Conferința Națională a partidului, să devină o parte integrantă a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintare a României spre comunism și s-au angajat să-l situeze la baza întregii activități viitoare. În context, s-a relevat rolul deosebit de important ce revine organelor și organizațiilor de partid în traducerea în viață a obiectivelor acestui program, precum și mijloacelor de informare în masă, creației literar-artistice.

În cadrul dezbaterilor au fost formulate și numeroase propuneri care vizează ridicarea calitativă a muncii organizatorice, creșterea aportului ei în unirea tuturor energiilor creatoare ale poporului pentru îndeplinirea obiectivelor stabilite de Congresul al XIII-lea al partidului, afirmarea tot mai accentuată a spiritului revoluționar în întreaga activitate economico-socială, întărirea vieții interne de partid, perfecționarea îndrumării și activității tuturor organelor democrației muncitorești, a organizațiilor de masă și obștești în amplificarea muncii politico-educative de formare a omului nou, constructor conștient al socialismului și comunismului.

Revoluția continuă!

În magistralul Raport înfățișat celui de-al XIII-lea mare forum comunist român — oglindă inspirată și cutezătoare a României de mine, prefigurând Orizontul 2000 al Cătoriei Ceaușescu — secretarul general al partidului nostru comunist a formulat, cu incandescența unică a gândirii sale novatoare, una din cele mai tulburătoare teze ale revoluției socialiste contemporane — argument fundamental al operei de construcție socialistă, cu o valoare inestimabilă în practica vastului, complicatului și complexului proces de edificare a noii lumi și a noii spiritualități.

„Procesul revoluționar — afirmă categoric creatorul României moderne — va continua și în societatea comunistă, — practic el nu se va încheia niciodată”!

Este pentru prima dată când în practica construcției socialiste se vorbește atât de răspicat, atât de categoric, atât de limpede despre rolul hotărâtor al spiritului revoluționar în opera fără precedent a desăvârșirii marelui vis al omenirii de a zidi o societate a dreptății sociale și politice și economice — societatea socialistă.

„În general — spune cu logica de oțel a gândirii sale înaripate, al cărei izvor patriotic îl vom afla în ardoarea marelui Băleescu — revoluția, procesul de transformare revoluționară a societății nu se încheie odată cu luarea puterii politice. Cucerirea puterii politice constituie un factor foarte important, dar reprezintă numai o etapă în lupta

pentru îndeplinirea idealurilor de dreptate și echitate socială, pentru victoria socialismului și comunismului”. Iată mesajul pe care revoluționarul de profesie — teză aparținând, de asemenea, marelui strateg al revoluției socialiste românești care, spre marea noastră mândrie, a îmbogățit hotărâtor filosofia construcției socialiste contemporane — îl adresează, de la înălțimea tribunei Congresului comunistilor români — revoluționarilor de pretutindeni, tuturor celor care s-au dedicat ideii de revoluție socialistă.

„Cine dorește să fie revoluționar va fi întotdeauna în fruntea societății, a noului”!

Această mare, inflăcărată, contagioasă pledoarie pentru nou, pentru cauza lui, pentru victoria lui, pentru spiritul lui cu adevărat și înălțător revoluționar, a structurat în mod absolut exemplar, întregul Raport al marelui nostru conducător, la cel de-al XIII-lea Congres al comunistilor români și ne-a dat, tuturor celor care am fost atât de fericit martorii istoricului eveniment, sentimentul că participăm cu ființa noastră întreagă la scrierea uneia din cele mai emoționante pagini ale milenarei noastre istorii, pagina care va avea mândria să se revendească peste timp de la strălucita Epocă Nicolae Ceaușescu!

„Este necesar — spunea marele nostru conducător, care a înscris definitiv România în rîndul țării ce prin exemplul lor au afirmat hotărâtor, în lumea contemporană, ideea de independență și de suveranitate și de politică de sine stătătoare — să păstrăm permanent spiritul viu, novator, revoluționar al partidului, al activității teoretice și ideologice, să acționăm în permanență pentru perfecționarea și ridicarea rolului conducător al partidului în raport cu noile etape, cu cerințele dezvoltării economico-sociale, ale științei și culturii. Să facem totul ca partidul nostru să rămână un partid revoluționar, să dinamizeze întreaga dezvoltare, să mențină spiritul revoluționar, patriotic, de luptă al poporului nostru!”

Iată, iarăși, cu aceeași răsărire definitorie, proprie marelui gânditor comunist care este conducătorul comunistilor și poporului român, ideea de revoluție atât de strins și semnificativ legată de ideea de patrie, — concept hotărâtor pentru tot ce s-a înfăptuit în Anii Ceaușescu ai României, în spațiul geografic al socialismului românesc.

„Cine dorește să fie revoluționar — afirmă cu uriașă sa putere de convingere, întemeiată pe vastul proces de consacrare a socialismului românesc în conștiința lumii contemporane, tovarășul Nicolae Ceaușescu — va fi întotdeauna în fruntea transformării societății, a noului”!

Este marele legământ al comunistilor români în fața patriei lor sfinte, în fața genialului conducător al destinului României contemporane. Pentru ziua de mine, mai bună, mai dreaptă, mai fericită, pentru izbînda cauzei comuniste pe pămîntul României, comunistii români, urmînd neabătut pe marile lor conducători, tovarășul Nicolae Ceaușescu, își vor îndeplini cu cinste „misiunea istorică de a conduce poporul nostru spre înaltele culmi ale civilizației socialiste, spre împlinirea visului de aur al omenirii — societatea comunistă”!

Din dezbaterile Congresului al XIII-lea al partidului

Cuvîntarea tovarăsei ELENA CEAUȘESCU

delegată a organizației județene de partid Argeș

Stimați tovarăși,

Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român reprezintă un moment de însemnătate deosebită în viața partidului, a întregului popor, pentru dezvoltarea economico-socială a patriei și ridicarea României pe noi culmi de progres și civilizație.

Oamenii de știință, la fel ca întregul nostru popor, se prezintă la al XIII-lea Congres al partidului cu rezultate remarcabile în toate domeniile, cu voință fermă de a da noi dimensiuni activității de cercetare științifică în vederea îndeplinirii neabătute a hotărîrilor ce vor fi adoptate de Congres.

Raportul prezentat de secretarul general al partidului cuprinde o analiză științifică, profundă a activității multilaterale desfășurate de organizațiile de partid, de toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, de întregul nostru popor, pentru îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XII-lea și ale Conferinței Naționale, a marilor succese obținute în realizarea Programului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și de înaintare a României spre comunism. Totodată, sint subliniate istoricele îndepliniri din cei 40 de ani de la victoria revoluției de eliberare socială și națională care a deschis României o nouă eră de dezvoltare economico-socială liberă, independentă.

Intr-o perioadă istorică scurtă, România a parcurs mai multe etape de dezvoltare și s-a transformat dintr-o țară cu o economie slab dezvoltată, predominant agricolă, într-o țară industrial-agrară, cu o economie în plin progres. Creșterea în această perioadă a producției industriale de peste 100 de ori, a agriculturii de circa 7 ori, iar a veniturii naționale de 32 de ori, demonstrează cu puterea faptelor forța creatoare a unui popor stăpîn pe destinele sale, care își făurește în mod conștient și liber propriul său viitor — viitorul socialist și comunist.

În cincinalul 1981—1985 economia românească a depășit o serie de greutăți determinate atât de unele contradicții și greutăți proprii, cât și de influențele crizei economice mondiale și a continuat să se dezvolte în toate domeniile de activitate. În acest an ritmul de dezvoltare a producției industriale va depăși 6 la sută, iar în agricultură s-au obținut rezultate importante, realizându-se 1 000 kg cereale pe locuitor. Succese importante s-au obținut și în celelalte sectoare de activitate. A crescut nivelul de trai material și spiritual al poporului nostru.

La toate aceste mărețe realizări cercetarea științifică, învățămîntul, cultura au adus o contribuție de însemnătate deosebită, avînd un rol tot mai important în întreaga dezvoltare a forțelor de producție, în perfecționarea întregii activități economico-sociale.

În cei 40 de ani de la revoluția de eliberare socială și națională, știința românească a cunoscut o puternică dezvoltare. Se poate afirma că dispunem acum de puternice unități de cercetare în toate sectoarele de activitate, că marile realizări în dezvoltarea industriei, agriculturii, în toate domeniile sînt strîns legate de contribuția activă a științei românești, care numai în actualul cincinal a realizat peste 5 000 de noi procese tehnologice pentru diferite sectoare de activitate, a contribuit activ la valorificarea superioară a materiilor prime, la reducerea consumurilor, la tipizarea, normarea și standardizarea produselor, la ridicarea nivelului tehnic și calitativ al

producției, la creșterea eficienței întregii activități economice.

Putem privi cu mîndrie la tot ceea ce am realizat în dezvoltarea patriei noastre, la contribuția pe care știința românească o aduce la progresul României socialiste.

Cu toate acestea, trebuie să spunem deschis că și în activitatea de cercetare au continuat să se manifeste unele lipsuri, unele rămîneri în urmă. Sîntem pe deplin conștienți că dacă în toate institutele și centrele de cercetare s-ar fi acționat cu mai multă hotărîre și răspundere, se puteau obține realizări mult mai însemnate.

Oamenii de știință sînt hotărîți să tragă toate concluziile, aștit din rezultatele bune obținute, cit și din minusurile de pînă acum și să acționeze cu mai multă fermitate, în spirit revoluționar — așa cum cere conducerea partidului — pentru perfecționarea continuă a întregii activități de cercetare, pentru creșterea rolului științei în îndeplinirea Programului partidului, în dezvoltarea mai puternică a patriei noastre, în ridicarea bunăstării materiale și spirituale a poporului.

Stimați tovarăși,

Congresul al XIII-lea al partidului dezbate și urmează să adopte hotărîri de mare însemnătate pentru dezvoltarea în viitor, pe o treaptă superioară, a patriei noastre.

Așa cum se subliniază în Raport, obiectivul fundamental al activității în cincinalul 1986—1990 și în perspectivă pînă în anul 2000 îl constituie făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate și crearea condițiilor pentru trecerea la societatea comunistă.

Prin îndeplinirea prevederilor din proiectul de Directive, în cincinalul al 8-lea, deci încă în 1990, România va ajunge, din punct de vedere al producției industriale pe locuitor și în alte sectoare, la nivelul țărilor avansate, iar în anul 2000 va fi o țară multilateral dezvoltată din punct de vedere al industriei, agriculturii și nivelului de trai, al întregii societăți socialiste.

În realizarea acestor mărețe obiective, întreaga cercetare științifică și tehnologică ară înaltă răspundere în fața partidului, a poporului, de a fi în primele rînduri ale progresului tehnic, de a elabora noi tehnologii moderne în toate domeniile, necesare îndeplinirii obiectivelor de dezvoltare intensivă a industriei, agriculturii, a tuturor sectoarelor de activitate.

O atenție deosebită va trebui acordată îndeplinirii obiectivului privind dezvoltarea mai puternică a bazei energetice și de materii prime. Cercetarea științifică, punînd pe primul plan valorificarea superioară a surselor energetice și de materii prime existente, va trebui să-și intensifice eforturile pentru descoperirea și perfecționarea utilizării noilor surse de energie — energia geotermală, a vîntului, biomasei, solară și altele.

De asemenea, va trebui intensificată cercetarea în domeniul energiei nucleare, inclusiv al reactorilor rapizi.

Totodată, cercetarea științifică va trebui să-și concentreze forțele pentru identificarea și punerea în valoare a noi surse de materii prime și valorificarea eficientă a minereurilor cu un conținut util mai sărac.

Odată cu aceasta, se va acorda o atenție deosebită căilor de recuperare și refolosire a surselor de energie, de materii prime și materiale, prin realizarea de noi tehnologii care să ducă la reducerea consumurilor de energie și materii prime. Este necesar ca toate unitățile de cercetare să înțeleagă că elaborarea de noi tehnologii cu

consumuri reduse, valorificarea superioară a materiilor prime constituie una din problemele de importanță deosebită a activității lor.

Cercetarea științifică va trebui să acționeze cu mai multă fermitate în direcția perfecționării și elaborării de tehnologii noi privind prelucrarea materiilor prime, crearea de materiale cu caracteristici superioare pe cale sintetică, de noi metale și materiale pentru industria construcțiilor de mașini și, îndeosebi, pentru industria electronică și microelectronică.

Avînd în vedere prevederile proiectului de Directive, de angajare fermă a României pe calea noii revoluții tehnico-științifice, cercetarea va trebui să-și concentreze forțele în direcția creării de noi mașini și utilaje cu caracteristici superioare, care să ducă la reducerea consumurilor materiale, la ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor, la realizarea de noi motoare cu un consum redus de carburanți.

În mod deosebit este necesar să se acorde o atenție sporită programelor de automatizare, electronizare și robotizare a proceselor de producție. În acest sens va trebui să se pună un accent deosebit pe realizarea de linii complexe de automatizare, începînd cu sectoarele unde se cere un efort deosebit și sînt condiții mai grele de muncă.

În îndeplinirea noii revoluții agrare, cercetarea științifică agricolă va trebui să acorde o atenție mai mare creării de noi soiuri de semințe și plante mai productive, rezistente la ger și la secetă, cu o durată mai scurtă de maturizare, să creeze noi rase de animale cu un potențial mai productiv și o capacitate mai mare de asimilare a hranei, precum și noi tehnologii de furajare a animalelor.

Toate recoltele și producțiile animale record, obținute în diferite unități, demonstrează marile posibilități existente în îndeplinirea prevederilor programului de creștere puternică a producției agricole.

Cercetarea științifică trebuie să se angajeze cu toate forțele, folosînd larg cuceririle biologiei moderne și geneticii în realizarea unei agriculturi moderne, de înaltă productivitate, care să asigure deplin satisfacerea tuturor cerințelor de consum ale populației și altor necesități ale economiei naționale.

O preocupare și atenție deosebite va trebui să se acorde problemelor creșterii calității vieții, îndeplinirii programului demografic, apărării sănătății poporului și întăririi vigoriei sale.

În același timp, este necesar să acordăm o atenție mai mare și să dezvoltăm cercetarea fundamentală în domeniul matematicii, fizicii, chimiei, biologiei și altor domenii, care să dea o nouă perspectivă întregii activități de cunoaștere a structurii materiei, a tainelor naturii și ale vieții, ale cunoașterii umane în general.

Este necesar ca cercetarea în domeniul economic și al științelor sociale să-și concentreze forțele în direcția aplicării și perfecționării noului mecanism economic, a perfecționării, planificării și conducerii întregii activități economice și sociale, dezvoltării continue a democrației muncitorești revoluționare — factor hotărîtor pentru făurirea cu succes a socialismului și comunismului.

Toate marile realizări de pînă acum demonstrează cu pu-

tere justețea politicii partidului nostru de aplicare creatoare a legilor obiective la condițiile țării noastre.

Și în viitor, științele sociale vor trebui să-și intensifice activitatea pentru studierea și înțelegerea legilor obiective, a modificărilor și noilor forme de acțiune ale acestora în societatea socialistă și să acționeze permanent pentru folosirea acestora în concordanță cu realitățile și perspectivele dezvoltării patriei noastre.

Cercetarea românească își va intensifica conlucrarea activă cu institutele corespunzătoare din țările socialiste din C.A.E.R., din celelalte țări socialiste, din alte state ale lumii, în vederea soluționării cu forțe comune a o serie de probleme importante ale progresului economico-social.

Colaborarea cu țările socialiste și alte state în domeniul cercetării științifice reprezintă o contribuție importantă la dezvoltarea relațiilor internaționale ale României, la cauza prieteniei cu alte popoare, la cauza libertății, independenței și păcii.

Tovarăși,

Îndeplinirea hotărîrilor Congresului al XIII-lea impune perfecționarea și îmbunătățirea continuă a învățămîntului de toate gradele, a activității de mare răspundere și de onoare, de formare a tinerei generații, pe baza celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, ale cunoașterii umane în general.

Învățămîntul nostru trebuie să aibă permanent în vedere dezvoltarea impetuoasă a forțelor de producție, noile cuceriri ale științei și tehnicii, noua revoluție agrară — ca, de altfel, întreaga dezvoltare a patriei noastre — necesită înalte cunoștințe, o înaltă pregătire profesională, tehnică, științifică, culturală, astfel încît, în raport cu dezvoltarea forțelor de producție, cu cerințele societății, oamenii muncii să poată ușor trece de la o activitate la alta, să poată să îndeplinească în cele mai bune condiții rolul de făuritori ai tuturor bunurilor materiale și spirituale din patria noastră.

Trebuie să avem permanent în vedere că hotărîtor pentru îndeplinirea tuturor programelor de dezvoltare este activitatea oamenilor, a constructorilor socialismului. De aceea trebuie să acordăm toată atenția și să facem totul pentru ridicarea continuă a cunoștințelor lor, în toate domeniile de activitate, pentru ridicarea nivelului de cultură generală, pentru formarea conștiinței socialiste a omului nou, a tineretului, constructor conștient al societății socialiste și comuniste.

Este necesar să se dezvolte mai puternic colaborarea între știință, învățămînt și producție în vederea realizării în cele mai bune condiții a programelor de dezvoltare economico-socială, de ridicare a bunăstării generale a poporului, de întărire continuă a independenței și suveranității patriei noastre socialiste.

Îndeplinirea hotărîrilor Congresului impune întărirea, în toate sectoarele, a rolului conducător al partidului, a forței și unității sale. Organizațiile de partid, comunistii din cercetare, ca de altfel din toate domeniile, trebuie să pună în centrul activității lor unirea eforturilor tuturor oamenilor muncii pentru soluționarea rapidă a programelor privind progresul tehnico-științific.

Se poate afirma că nu există domeniu în care știința să nu

aibă rolul determinant pentru înflorirea patriei, ridicarea nivelului de viață, ridicarea României pe noi culmi de progres și civilizație.

Stimați tovarăși,

Concentrîndu-ne forțele pentru realizarea programelor de dezvoltare și construcție socialistă, nu putem uita că atît țara noastră, cit și toate statele lumii au nevoie de pace și de colaborare internațională.

Așa cum se apreciază în Raport, situația internațională este deosebit de gravă și trebuie să facem totul pentru a contribui la oprirea cursei înarmărilor, la realizarea dezarmării, și în primul rînd a dezarmării nucleare, la triumful păcii. Oamenii de știință și cultură acționează împreună cu întregul popor și susțin neabătut politica internă și externă a partidului și statului nostru.

O mare răspundere pentru oprirea creșterii pericolului de război revine și oamenilor de știință, care trebuie să-și intensifice eforturile, împreună cu toate popoarele, pentru a se pune capăt cursului periculos spre război, spre o catastrofă nucleară.

Oamenii de știință cunosc cel mai bine pericolul armelor nucleare și al militarizării spațiului cosmic. De aceea ei trebuie să ia o poziție fermă pentru apărarea planetei noastre. Trebuie să facem totul ca minunatele cuceriri ale științei, ale tehnicii, ale cunoașterii, energia nucleară să fie puse numai și numai în slujba dezvoltării economico-sociale pașnice! Să facem totul pentru a apăra dreptul suprem al oamenilor la existență, la libertate și independență, la viață, la pace! Este de datorie oamenilor de știință din Europa ca, împreună cu popoarele lor, să întărească solidaritatea și colaborarea pentru oprirea amplasării rachetelor cu rază medie de acțiune de către Statele Unite ale Americii și a contramăsurilor de către Uniunea Sovietică, în vederea reluarea tratatelor în vederea eliminării rachetelor cu rază medie de acțiune, a tuturor armelor nucleare din Europa și din întreaga lume. Să punem mai presus de toate interesele popoarelor noastre, interesele tuturor națiunilor, ale păcii!

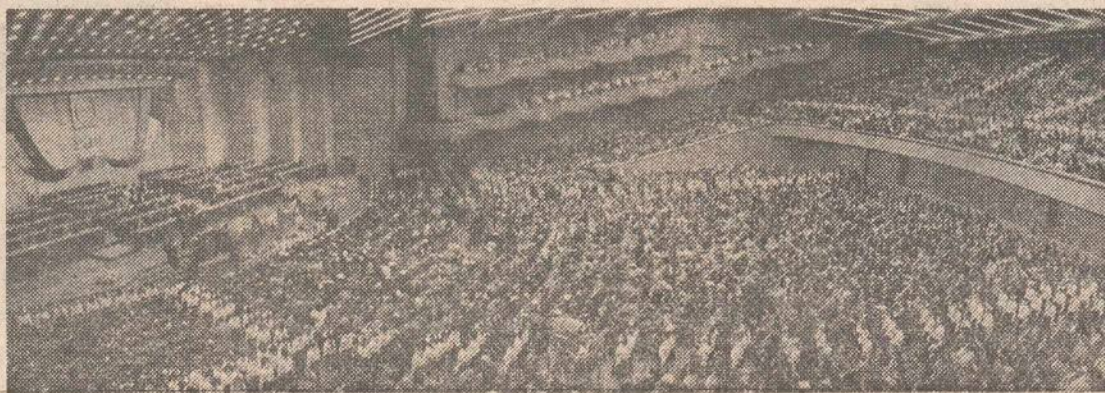
În acest spirit, Comitetul Național Român „Oamenii de știință și pacea” va intensifica colaborarea cu organizații similare, cu alte organizații ale oamenilor de știință de pretutindeni, fiind hotărîți să facă totul pentru a susține politica partidului și statului, de pace și colaborare internațională.

Popoarele, în care oamenii de știință au un mare rol, pot acționînd unite — să schimbe cursul evenimentelor, să asigure triumful rațiunii și păcii.

Stimați tovarăși,

În încheiere, doresc să asigur Congresul că oamenii de știință, din învățămînt și cultură din patria noastră își vor consacra întreaga activitate îndeplinirii neabătute a hotărîrilor ce vor fi adoptate de Congresul al XIII-lea al partidului, a programelor de cercetare, de învățămînt și cultură, ca o parte inseparabilă a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și de înaintare spre comunism.

Vom face totul pentru a servi întotdeauna cauza partidului, a socialismului, a bunăstării și independenței poporului, cauza păcii!

Hotărîri istorice, din sala Congresului,

Programul nostru de muncă

Realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu este garanția indeplinirii idealurilor noastre

Gheorghiu Ștefan, mastru la secția turnătorie de fontă. Ordinul Muncii clasa a III-a și, cu prilejul celei de-a 40-a aniversări a zilei de 23 August, deținător al Ordinului Muncii clasa I.

Un chip modest, bonom, ale cărui trăsături îl arată ca om vechi al uzinei. „Sint aici

din 6 octombrie 1953. Am intrat ca muncitor, în aceeași secție în care lucrez și acum. E una din secțiile cele mai grele ale uzinei noastre și, vă închipuiți, la început se muncea și mai greu, aproape totul se făcea manual. Sint om vechi aici și poate de aceea am avut cinstea de a sta de vorbă în citeva rânduri cu secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, atunci când ne-a vizitat și vreau să spun că de fiecare dată secției noastre i s-a acordat cea mai mare atenție, secretarul general al partidului ocupându-se în repetate rânduri de ideea mecanizării muncii la turnătorie, a îmbunătățirii condițiilor noastre de muncă. La ultima sa vizită am fost, cum bine se știe, aspru muștrați pentru că am neglijat acest aspect astfel că, pentru perioada imediat următoare avem în vedere modernizarea secției de turnătorie de fontă. La Congresul al XIII-lea, realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu este garanția îndeplinirii idealurilor noastre.

Mastrul Gheorghiu ne vorbește cu multă participare și, totodată, cu calm. Așa cum spune aceste lucruri, nu poți să nu crezi că vorbele vor deveni fapte.

Aflăm că are în subordine 62 de oameni, bărbați și femei. „Uneori mai apar și greutatea. De pildă, vreo șapte-opt perechi lucrează împreună în secția noastră. E firesc să facem așa ca oamenii să lucreze în ture inverse ca să-și poată vedea și de copii. E firesc să ne ocupăm să aiă unde locui. Dar mie îmi sint dragi tinerii. Sint și eu tată — am un băiat de 18 ani, elev la un liceu industrial cu profil de electronică — și îi privesc pe mai tinerii mei colegi de muncă întocmai ca pe copiii mei. Uneori noi muncitorii ne aducem copiii și le arătăm cum se muncește la turnătorie de fontă. Fetele din echipa de canotaj a întreprinderii au fost și ele și le-am spus: oamenii ăștia muncesc pentru voi. luați aminte! Și nu ne-au făcut de ris, au venit cu citeva medalii“.

31 de ani în aceeași uzină, în aceeași secție. Virsta unui om în puterea vieții. Virsta unei frumoase lecții de viață.

Zece ani plini dintr-o epocă glorioasă

— **Sinteți de zece ani inginer la Uzinele „23 August”, în Secția prelucrări montaj utilaj tehnologic, stimate tovarășe Comerzan Alexandru. O cifră care invită la un prim bilanț. Încercați să-l schițați în citeva vorbe.**

— În citeva vorbe mi-ar fi greu. Zece ani nu-s mulți, la urma urmei, dar cînd ei sint și cei mai plini din viața unui om, sint multe de povestit. Zece ani plini dintr-o epocă glorioasă. Șansa mea se numește Secția de prelucrări montaj utilaj tehnologic. O secție de unicat, deci, care oferă unui specialist o gamă foarte largă de exprimare profesională. În vreme ce în producția de

serie nu reușești să aplici decît o mică parte din cunoștințele dobîndite pe bancile facultății, o astfel de secție înseamnă confruntarea cu numeroase aspecte ale profesiei noastre.

— **Sinteți șeful acestei secții — din modestie m-ați lăsat să precizez cu acest lucru. Care a fost drumul stagiului Comerzan Alexandru pînă aici?**

— Am venit în uzină ca inginer tehnologic, am fost apoi mastru de schimb, șef de atelier și în sfîrșit șef de secție.

— **Ce v-a împins înainte pe acest drum?**

— Probabil că munca mea și, desigur, încrederea oamenilor, alături de care muncesc, în mine.

— **Ce trebuie să facă un inginer începător ca să ajungă, în zece ani, unde ați ajuns dumneavoastră?**

— Să nu lase să treacă problemele pe lingă el. Mai mult chiar, să se agățe el de ele. Să se implice, cu alte cuvinte, în munca lui.

— **Există, desigur, o scară ideală a competenței, pe care fiecare din noi ne străduim să avansăm. Unde socotiți că vă aflați pe această scară?**

— Mă simt aproape de maturitatea mea profesională. Am beneficiat de o excelentă școală aici în uzină, poate la fel de importantă, dacă nu mai importantă decît școala propriu-zisă pe care am făcut-o la vremea potrivită.

— **Care socotiți a fi punctul fierbinte din Raportul prezentat de secretarul general al partidului la Congresul al XIII-lea, din cele atinse referitor la domeniul construcțiilor de mașini?**

— Așa cum fiecare specialist probabil că a găsit indicații precise referitoare la domeniul său de activitate în acest Raport, dacă mă gîndesc la profilul secției pe care o conduc, cred că imperativul principal este ridicarea productivității și a calității la producția de export. Secția noastră livrează multe produse la export și se impune preocuparea pentru creșterea cantitativă — prin calitate, desigur, — a producției cu această destinație.

— **Tinărul inginer este chemat de treburi urgente în secție. O frîntură din munca lui trece astfel, prin aceste rânduri, sub ochii cititorilor. La fel, o frîntură din această siguranță ce-l caracterizează și care este a seriozității și a competenței.**

Chemați să acționăm cu toată răspunderea

Pe laminoristul-șef **Ștefan Stan** l-am găsit cu greu, căutîndu-l din om în om prin hala Laminorului I. Tocmai se depărta de el un grup de tineri, despre care am aflat apoi că sint elevi ai Școlii profesionale de profil și ai Liceului industrial „Republica“.

— **În sfîrșit, v-am găsit!**

— **Ei, cum așa? Doar sint aici de 32 de ani!**

Apreciez vorba de dub și iau aminte la omul din fața mea: între două virste, volnic, autoritar, stăpînit, atent. Cînd a venit la „Republica”, avea 17 ani și era proaspăt absolvent al școlii profesionale. Ne-o spune cu oarecare mîndrie și cred că are de ce. Nu mulți erau, pe vremea aceea, cei care începeau altfel decît cu munca necalificată.

— **Ce s-a schimbat de atunci, din 1952, în munca dumneavoastră?**

— Și multe, foarte multe, dar și puține, în același timp. Întîi de toate uzina, care avea pe atunci mult mai puțin personal muncitor și, firește, mult mai multă muncă brută. Azi sintem pe o cale hotărîtă de modernizare, tindem spre o înaltă tehnicitate. S-au turnat deja fundațiile pentru un nou laminor și plănuiim ca în următorii doi ani să modernizăm și secția de finisare. Am primit acum doi ani prese de refulare noi — concepție a inginerilor și tehnicienilor noștri, între care amintesc pe inginerul Tărcihilă Anastase și ing. Avram Gheorghe. Ca urmare, în loc de 150—180 de țevi pe oră, producem acum circa 250 de țevi, iar rebuturile nu se ridică la mai mult de 2—3 la sută, față de 30 la sută înainte. În rest, munca mea a rămas aceeași.

— **Și de la o vreme o împărțeați, cu siguranță, și altora mai tineri.**

— Dintotdeauna mi-a plăcut să lucrez cu tinerii. Îmi place să mă gîndesc — și să le spun și lor: „Și eu am fost ca voi“. Nea Ștefan, cum îi spun cei din uzină, a fost ani de-a rîndu activist în organe importante de partid: patru ani membru al Consiliului Național al Oamenilor Muncii, cîțiva ani membru al Comitetului Municipal de partid, secretar al Comitetului de partid din Secția I lami-

noare, iar acum e, în aceeași organizație, secretar adjunct cu probleme de propagandă și membru al Comitetului Oamenilor Muncii din uzină.

— **Cu toții ne simțim chemați de recentul Raport prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de-al XIII-lea Congres al partidului, chemați să acționăm cu toată răspunderea pentru îmbunătățirea nivelului tehnic al producției, pentru creșterea productivității, a eficienței economice — ne spune acest om care cunoaște greutatea cuvintelor sale, cîntărind-o de o viață în fapte.**

O realegere ca o reșezare în centrul sentimentelor noastre

Deși inginer metalurgist cu o vechime deja de patru ani, **Anghel Ana** păstrează încă aerul unei adolescente ambițioase și energice. Aflăm despre ea că e membră a Comitetului U.T.C. pe uzină și propagandistă, membră a Comitetului sindical pe uzină, în calitate de mem-

bră a O.D.U.S. „Mi-am dorit această meserie. Vă rog chiar să notați că n-am dat la o altă facultate înainte, cum s-a întîmplat cu mulți dintre colegii mei de an. Am vrut să fac metalurgie și am făcut. Poate acesta să fie secretul adaptării mele fără probleme la viața de uzină, la munca în producție directă“. Pînă nu demult, Anghel Ana a lucrat la Secția laminare I, în specialitatea pentru care s-a pregătit: **tratamente termice**. De cîțiva timp, se ocupă de omologări de noi produse, ca toți ceilalți din cadrul Serviciului tehnic în cadrul căruia lucrează în prezent.

O întreb cum a fost începutul, într-o secție direct productivă, pentru o foarte tinăra ingineră. „Pentru mine a fost bun. Și chiar ușor. Nu că așa fi venit de tot învîțat din facultate — pentru că, știm cu toții, acolo învățăm mai mult teoretic, cu toată practica studentăască —, ci pentru că oamenii din secție m-au ajutat să mi se pară astfel primele mele luni în uzină. Am avut de învățat de la fiecare, fie el muncitor, mastru ori inginer și am dobîndit treptat nu numai experiență profesională, ci și oarecare putere de a cunoaște oamenii. Aici m-am format, aici am învățat că lucrul cel mai important este **calitatea muncii noastre**. Și, pentru că tot am pomenit de calitate, vreau să spun că mai ales în acest punct m-am simțit vizată eu personal, ca om al muncii, și, în același timp, ca inginer metalurgist, de cuvintele secretarului general din Raportul la cel de-al XIII-lea Congres al P.C.R., prin care recomandă o mai intensă preocupare pentru creșterea productivității muncii și pentru ridicarea calității produselor industriale.“

La Congresul al XIII-lea sintem convinși că vom trăi bucuria realegerii tovarășului Nicolae Ceaușescu, o realegere ca o reșezare în centrul sentimentelor noastre.“

Deși lucrează acum dincolo de halele de producție, într-o muncă de urmărire și documentare, gîndurile Anei Anghel sint tot în uriașul laminor unde a ucenicit. E bine să fie așa. În această foarte tinăra ingineră crește un specialist dintre cei mai buni.

Depinde numai de noi

— **De cînd sinteți în uzină, stimate tovarășe Soare Petre?**

— De treisprezece ani. Acum treisprezece ani eram tehnician proiectant. După patru ani am devenit subinginer, în cadrul aceleiași Secții de proiectare — tehnologie la cald, o secție de cea mai mare însemnătate. Ea coordonează, în fapt, din punct de vedere tehnic, întreaga activitate a Fabricii de piese turnate și forjate din ca-

drul întreprinderii noastre.

— **Oamenii, colegii dumneavoastră de muncă, au acceptat ușor schimbarea funcției dumneavoastră?**

— Nu m-au făcut să simt niciodată că s-ar fi schimbat ceva — în rău, vorbesc — în relațiile dintre noi. Am păstrat aceleași relații de colaborare și prietenie, trecerea s-a făcut treptat și m-am străduit să fiu un bun subinginer, să nu-mi dezminț prin nimic diploma dobîndită și prin sprijinul lor.

— **Cum s-a făcut pentru dumneavoastră această trecere?**

— Cu multă muncă. Foarte multă muncă și cu voință. Patru ani de zile am lucrat în două schimburi, cum s-ar spune. Dimineața la lucru, seara la facultate. Vă spun cîntit, de multe ori adormeam în tramvai.

— **Și cum greutatea nu vin niciodată singure, presupun că și în viața personală ați avut, în această perioadă, evenimente...**

— Păi cum altfel? „Evenimentul“ — care s-a născut cînd eu eram în anul II — are acum zece ani. Fetița noastră. Greul a trecut și acum mă aștept la ajutor din partea ei...

— **Chiar așa?**

— **Chiar așa.**

— **Chiar sint preocupările de prim rang ale secției în care lucrați în această perioadă?**

— Așa cum ne-a indicat în repetate rânduri — și mai ales la ultima sa vizită — secretarul general al partidului, cea mai mare atenție trebuie acordată mecanizării, reducerii efortului fizic și, pe cit posibil, automatizării muncii în secțiile de turnătorie oțel și fontă. Dar, firește, nu ne vom ocupa numai de aceasta. De altfel, avem deja destule realizări între care se numără asimilarea unor noi familii de motoare. S-au găsit soluții tehnologice moderne pentru creșterea fiabilității. Realizăm piese turnate de performanță — piese cu pereți dubli, turnare în forme vidate ș.a.m.d.

— **Așadar, o agendă de preocupări foarte bogată.**

— O agendă cu o idee de prim plan: să urmărim neabătut politica internă și externă a partidului nostru. Depinde numai de noi.

Fabrica întinerește

Am venit aici, își derulează amintirile precum secvențele cinematografice **Marin Ivan** — mastru principal la Secția mecanică I, imediat după naționalizare. Dacă stau să fac bine socoteala sint 37 de ani împliniți. Aveam 14 ani și am venit din satul Gălbinaș de pe lingă Oltenița.

Acasă eram șase frați. Anii erau grei ca după război. Doi frați de-ai mei mai mari, Ion și Gheorghe, erau deja muncitori la „23 August“. Odată m-au luat și pe mine și am rămas aici. Apoi, eu l-am adus pe cel mai mic; pe Costică. Așa s-a făcut că aproape toată familia noastră lucrează la marea uzină care este „23 August“. Mai mult decît atât: și generația următoare lucrează tot aici. Fata lui Ion, Florența, de cîțiva ani muncește lingă noi... Dar, să vă povestec în continuare... Am făcut ucenicia, trei ani, în meseria de strungar. Mai tîrziu, am făcut școala. Și liceul, și școala de maștri. Totul am făcut la seral. Ziua munceam în uzină — iar serile și nopțile descifram buchile cărților. Nu puteam să realizez totul dacă cei de aici nu mă înțelegeau și dacă nu eram ajutat. Ce să spun eu — așa ca o metaforă? Am albit în timp ce fabrica întinerește. Acesta-i adevărul. Este o deosebire ca de la cer la pămînt cum era la naționalizare și cum este în momentul de față... Dar, nu a fost ușor. S-a muncit mult. Zile și nopți — generații întregi. Vorbesc de generații fiindcă acum, pe lingă noi ăștia mai bătrîni, trec tot felul de tineri. În fiecare parcă mă văd pe mine. Așa ca la 14 ani cînd am venit aici. Pe mulți chiar eu i-am format. Unii au ajuns chiar maștri. Unii chiar mă mai și critică prin ședînte. Cum se numesc? Moise Gheorghe, Radu Tudorică este în anul doi și... lista ar fi foarte mare... Spuneam că a fost greu și s-a muncit mult. Da! Acesta-i adevărul. Dar în toți acești ani am simțit prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu. Știți de cite ori ne-a vizitat întreprinderea? Eu am totul notat. Există o coincidență. De treisprezece ori. Și, apoi, ieri în prezentarea Raportului la cel de-al XIII-lea Congres parcă ni se adresa nouă... Fabrica noastră de utilaje complexe, prin ceea ce face, se face prezentă în multe țări ale globului.

în inima poporului

— Programul nostru de viață

Partea de fapte a unui mare program, izvorită din idealul unui mare om

— Așadar, tovarășe inginer Mircea Toncu, în acest an bogat în evenimente politice aveți cu ce să vă lăudați.

— Da. În ciuda faptului că în Afumați era o tradiție în creșterea animalelor și C.A.P.-ul de aici are un sector bun zootehnic este singurul an în care s-a realizat planul la toți indicatorii. Ne învâdăm cu o producție de 2.400 litri de lapte pe cap de vacă. La anul nici nu ne gândim să nu ajungem la 3.000 de litri. Efectivul de animale, cum am mai spus, este foarte bun. În momentul de față avem 500 de capete mazăre, 600 tineret la care sporul zilnic este de 513 grame. De asemenea sectorul zootehnic mai numără și 700 ovine care reprezintă un capital foarte important al nostru demonstrând încă o dată că și lângă Capitală se pot crește oi. Ne gândim acum la partea de fapte care ne revine din Raport, partea de fapte a unui program, izvorită din idealul unui mare om.

— Cu baza furajeră cum stați?

— A crește animale fără să ai asigurată mîncarea nu se poate. Avem 230 de hectare pe care le gospodărim așa cum credem mai bine de cuvîntă. Noi nu cumpărăm furaje și cu ceea ce avem depozitate sperăm nu numai să ieșim din iarnă dar să mai dăm și pe la alții. Avem depozitate 70 tone de fîn, 2.500 tone siloz, 1.000 tone de paie, 400 divrețuri de soia și tot ca un atîtă cantitate de drugi de coceni. Zilnic, prin contractele pe care le avem cu fabricile din împrejurimi, ni se aduc cam 15 tone de tăieți de sfeclă și cîteva tone de borhot de bere. Furajul din depozitul nostru o să-l începem după Anul nou.

— Alte noutăți?

— Recent am făcut o modernă stație de biogaz. La început cei de aici au privit-o cu neîncredere. Ea funcționează și are un mare randament demonstrînd, încă o dată, că se pot face lucruri spectaculoase și în acest domeniu.

O tradiție care se continuă

— Deci, tovarășe Cristea Boicescu, sînteți că sînteți cel mai bun operator în sămintător din țară?

— Da.

— De unde știți aceasta?

— Păi, ce credeți?! Dacă lucrez la vaci eu nu cîtesc, nu ascult emisiunile agrare de la televizor?! Să știți că rar sînt cele care îmi scapă. Și nu numai eu susțin acest lucru. Toți de aici o spun. Știți care-i baremul la înșămînțări? Cam 87 la sută. La noi, la Afumați, se ajunge și pînă la 97 la sută. Planul nostru la vișea a fost, anul acesta, de 416. Nu numai că a fost realizat. S-a ajuns, pînă în momentul de față, la 470. De data aceasta cifrele vorbesc de la sine...

— Și, cum ați ajuns la aceste rezultate?

— Este vorba de o întreagă gamă de probleme. Și de congelarea materialului, și de găsirea timpului optim, și cel mai important este să ai drag față de animale.

— În Afumați există o tradiție în creșterea animalelor?

— Da. Pe vremuri, dacă vă mai amintiți, lăptarii care colindau străzile Capitalei erau în majoritate din Afumați. Tradiția există și, se înțelege, aceasta s-a păstrat. C.A.P.-ul are un puternic sector zootehnic. Dar, fiecare țaran, în bădătură, are animale și păsări. Altfel nu se poate. Așa am pomenit la ai noștri. Acasă am oi, vacă și cal. Anual contractez cu statul și lapte, și carne, și lînă...

— Cu ani în urmă ați fost, din cite cunosc, președinte al C.A.P.-ului. Așa-i?

— Da. Asta se întimplă prin '60. Am condus cîteva ani buni C.A.P.-ul din Afumați. Dar, vă spun sincer, tot în zootehnie mă îndemna inima să lucrez. Cînd n-am mai fost ales mi-am reluat locul pe care îl iubeam. Pe vremea aceea se cumpărau animale de peste tot. În timp s-au omogenizat rasele și în momentul de față putem spune că avem un efectiv adecvat zonei noastre. Avem și brune dar și exemplare de Holstein. Este exact cum a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu în multe discuții cu specialiștii din zootehnie. Rasele de animale să fie adecvate zonelor fără să se caute tot felul de experimentări care să ducă la o diminuare a producției. De fapt aceste lucruri se desprind foarte clar și din recentul Raport prezentat de către tovarășul Nicolae Ceaușescu la cel de al XIII-lea Congres.

Un ales al inimilor noastre

La Afumați, de soții Toma — Petre și Ivana — poți întreba pe oricine. Numai că poți primi un răspuns... ciudat. „Păi, sînt pe-aici. Acum i-am văzut. Tață Ivană! Nea Petre! Sînt pe-aici, n-aveți grijă, că toată ziua umblă oamenii ăștia...” E drept, deși la o vîrstă cînd te-ai aștepta să-i găsești mai mult pe-acasă decît prin sat, Ivana și Petre Toma sînt cînd la semănat, cînd la încărcat îngrășăminte, cînd la tratat griu, cînd la încărcat gunoi de grajd ori la transportat îngrășăminte, cînd la porumb, cînd la grădina de legume, cînd la C.A.P., cînd pe lotul personal și tot așa. Asta ziua, căci noaptea se odihnesc, ca tot omul, dacă nu cumva bate la poartă nea Tudor Boboc, vicepreședintele cooperativei și secretarul de partid, ca să-i strige, din viul nopții, la cine știe ce treabă.

— Și vă duceți?

— Ne ducem, de ce să nu ne ducem. Că acasă ce să facem? Om avea timp de odihnă la bătrînețe! — ne spune Ivana, care are părul alb sub basma, dar ochii îi sînt tinerți și obrajii rumeni, încît nu ne vine-a crede cînd aflăm că în ianuarie ce vine va ieși la pensie ca membră C.A.P.

— Noi aici am muncit de cînd ne știm. Sîntem de loc din Afumați, aici ne-am născut, am copilărit, aici am avut și noi copii — două fete, acum la casele lor, dar tot aici, în Afumați — aici am muncit de cînd ne știm, aici muncim și acum cînd așteptăm realegerea la Congresul al XIII-lea a tovarășului Nicolae Ceaușescu, un ales al inimilor noastre.

Nea Petre, ceva mai tăcut, un pic emoționat parcă, e la pensie de anul trecut. A lucrat, de la 19 ani, în I.T.B.

— N-am schimbat niciodată locul de muncă, să știți. Da', de fapt, dacă mă gîndesc bine, am cam avut două... (Pauză de efect.) Și la Ateliere, și acasă, cu cîmpul. Eu sînt mulțumit, să știți, foarte mulțumit. Muncesc de drag și, slavă Domnului, mă simt în putere, ca unul tînăr.

— Cîștigați bine la colectiv?

— Bine, bine de tot. Luăm și 3.500 și 3.800 amîndoi. După anotimp. Nu mai zic de produse. Să vă spunem drept, e bine. Ne mai putem ajuta și copiii. Mai zice cite unul prin sat că n-ar avea nici surcele de foc. Păi cum așa, bre, le zic,

că noi avem. Și mai zic în sinea mea: numai omul puturos nu are. Cine muncеște, are de toate.

— Ce înseamnă de toate, nea Petre?

— Păi ce să însemne? Și de-ale gurii, și de foc, și prin casă.

— Și ce-aveți prin casă? întreb.

— Păi avem și televizor, și radio, și frigider Arctic, și mașină de spălat, avem de toate. Avem și pompă de apă, nu mai cărăm cu gălețile. Noi ne avem foarte bine cu colectivul.

— Cum văd, și colectivul se are bine cu dumneavoastră și vă cheamă la de toate, fiindcă sînteți oameni de nădejde. Dar de colectivizare nu vă mai amintiți, nea Petre?

— Cum nu, că eu eram aici. Păi e cam așa: am dat la colectiv șase pogoane și acum muncim vreo zece. Cum se zice, puțin am dat, mult am primit.

— Dar fetele, ce lucrează?

— Și fetele, și ginerii sînt la servicii. Acum, cea mică e acasă, își crește copiii. La noi, tinerii cam așa fac: rămîn acasă, dar lucrează la oraș. Dar de ajutat, tot ne ajută, și încă mult. A venit deunăzi de la colectiv de ne-a încărcat cu microbuzul pe toți, și cu ai mici, să ajutăm la depănășat. Muncesc și copiii cînd e nevoie, să știți...

La Afumați există și o fermă a IPILE, unde oamenii cîștigă cam 80 de lei ziua de muncă. Soții Toma nu s-au dus însă niciodată acolo la muncă.

— Noi aici, la C.A.P. ne-am învățat. Aici avem și noi oricînd ușa deschisă, aici ne crede și nouă oricine cînd avem vreo treabă acasă sau vreun necaz. Acolo, ești așa, cu leafă, dar nu și cu sufletul. La colectiv muncim parcă în curtea noastră.

— N-ați obosit?

— N-am obosit. Nărocul nostru e că nu sîntem așa posocoși, ca alții (adică morocănoși, înțelegem noi). Și-așa că avem putere — ne spune Ivana Toma. Trag nădejde să mîncăm pensie vreo cincisprezece ani măcar...

— Ne-am bucurat foarte tare — ne spune soțul ei — de ce-a spus tovarășul Ceaușescu acum la Congres despre agricultură, că trebuie și aici să se modernizeze, să băgăm mașini și îngrășăminte, să avem irigații. Așa e, că vedem și noi: unde lucrează combina și unde punem îngrășăminte, iese recolta mare. Unde nu, zicem și noi că n-a căzut ploaia la vreme, dar nu e numai asta...

— A venit frigul, acum nu mai stați pe acasă?

— Ba da, de mine, noi femeile nu mai venim, că începe să fie numai treabă de bărbați. Dar nu știu ce-o să fac acasă, o să mă duc pe la fete, ca să mă învăț încet-încet cu statul. Acum mai facem și pe lângă casă ce mai trebuie. E bine.

E bine că mai sînt astfel de oameni, astfel de gospodari. Și ca ei, sînt mulți aici la Afumați. Un adevăr, de care ne pătrundem tot mai mult în anii din urmă, e acela că agricultura nu se face numai cu irigații, cu mașini și îngrășăminte, ci mai ales cu oameni. Și pe ei trebuie să-i păstrăm, dacă nu cumva să-i cîștigăm. Ivana și Petre Toma fac parte din acest cîștig neprețuit.

La noi e ca în laborator

— Cîți ani aveți, dacă nu vă supărați de întrebare?

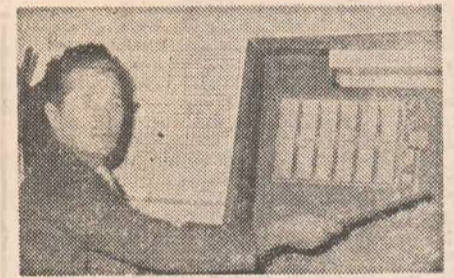
— Cum să mă supăr! Am 62 împliniți și mă numesc Petre G. Boicescu.

— Sînteți în halat alb parcă acum seos de la curățatorie, cu o căciulă parcă comandată la Casa de mode. Cu ce vă ocupați dumneavoastră pe aici?

— Sînt îngrijitor de vaci la C.A.P. — Afumați. De cînd? De cînd mă știu. De cînd s-a înființat C.A.P.-ul. Spuneți că am halat alb! Așa se lucrează aici, ca în laborator. La început, cînd s-a înființat C.A.P.-ul (la anul o să sărbătorim 30 de ani), noroiul își ajungea pînă la glezne. De multe ori își rămîneau cizmele acolo și tu o porneai desculț mai departe. De fapt nici nu se putea vorbi de zootehnie. Lucram la vaci la Găneasa. Nu aveam casă și dormeam în grajd. Mai tîrziu, am venit la vacile C.A.P.-ului din Afumați. Dar animalele erau, cum spunem noi, căzute. De producții nici nu mai era vorba. Eram răsplătiți, așa din cînd în cînd, cu cite un coș sau două de cereale. Mulți dintre noi au plecat către oraș. Pe mine m-a ținut

în col, dragostea de animale. Simțeam că odată și odată lucrurile se vor îndrepta. Și mă bucur că nu m-am înșelat. Lucrez împreună cu soția mea Ioana. Ea răspunde de o grupă de 25 de vaci, iar eu acum, m-au cam lăsat puterile, car eu căruța tot ceea ce trebuie pe la ferme. Lunar, cîștigăm împreună între 6000—7000 lei. Depinde de lună, dar niciodată n-am luat mai puțin de 6.000. La asta se mai adaugă și cerealele pe care le-am cumpărat la prețul de stat. Ce fac cu banii? Mi-am făcut, în timp, o casă mare și frumoasă în care am de toate. Și frigider și televizor și mașină de spălat și o baie și dormitor cu mobilă nouă, adică tot ceea ce trebuie la casa omului. Și toate le-am făcut de cînd muncesc la C.A.P. Acum, fiindcă eu am eal și căruța, doresc să cumpăr fiului meu, cel mic, autoturism... Și apoi, săptămînal vin pe la mine cei cinci nepoți. Și un bunic trebuie să le lase cite un bănuț în pușculițe...

În ce ne privește, ne vom strădui să demonstrăm că se poate

Am ajuns la Avicola Afumați pe la sfîrșitul unei zile de muncă obișnuite, oricît de încăpătoare am fi vrut sa fie ea. Nu speram să mai aflăm pe cineva la treabă. Directorul, Weber Carol, era însă în biroul lui. Alură de Saint-Just...campestru, osos, tăcut, sec chiar, în fond, plin de umor. Orădean de baștină. Ne arată cîteva hale cu păsări, la care ajungem destul de greu, prin noroaie și gropi. „Avem aici niște oașpeți care, pe semne, ne iubesc foarte tare de nu mai vor să plece. Constructorul. Se cam amîna terminarea unor lucrări de extindere și, cînd plouă, arată cum vedeți”. Înăuntru însă, curățenie și ordine.

„Avicola” de aici are trei ferme, două de păsări — pui și găini — și o alta specializată în producția de ouă. „Întreprinderea noastră are una dintre cele mai moderne dotări. Nu sînt multe asemenea în țară. De altfel în ultimii trei ani, producția noastră s-a triplat. De la 6 milioane de ouă anual, am ajuns în acest an la 18 milioane. Per total, realizăm o producție-marfă anuală în valoare de 80 de milioane lei. E ceva, dacă ne gîndim că am plecat de la 16 milioane.

Pe perete, frumos încadrat, vedem un Brevet al Consiliului de Stat, pentru acordarea Ordinului Meritul Agricol, clasa a III-a, acestei întreprinderi, în anul 1976. După cum ne spune directorul, distincția marca, la vremea aceea, începutul unui reviriment în activitatea fermei. De aici de la Afumați, pleacă anual cam 4 milioane de păsări. La ora de față efectivele sînt de circa 800.000 de păsări, din care 110.000 găini ouătoare. Sîntem curioși să știm cîți oameni poartă de grijă acestor stoluri gălăgioase. Două sute. Deci cam patru mii de aripate de fiecare lucrător. Nu e mult? „Nu e mult. Ba chiar, la un moment dat va fi și mai mult. Raportul la Congres vorbește limpede despre necesitatea stringentă a majorării producției de carne (deci și de pasăre) și, în ce ne privește, ne vom strădui să demonstrăm că se poate”. Cifrele mi se par astronomice. Directorului Weber, deloc. Împrumut din siguranța sa și mă încînt de privilegiu stivelor perfecte de ouă. Piramide fragile, misterioase perfecțiuni. Probabil că aici, la Afumați, totul se poate.

Țara în timpul Congresului

Emoția noastră, un angajament intim în fața partidului

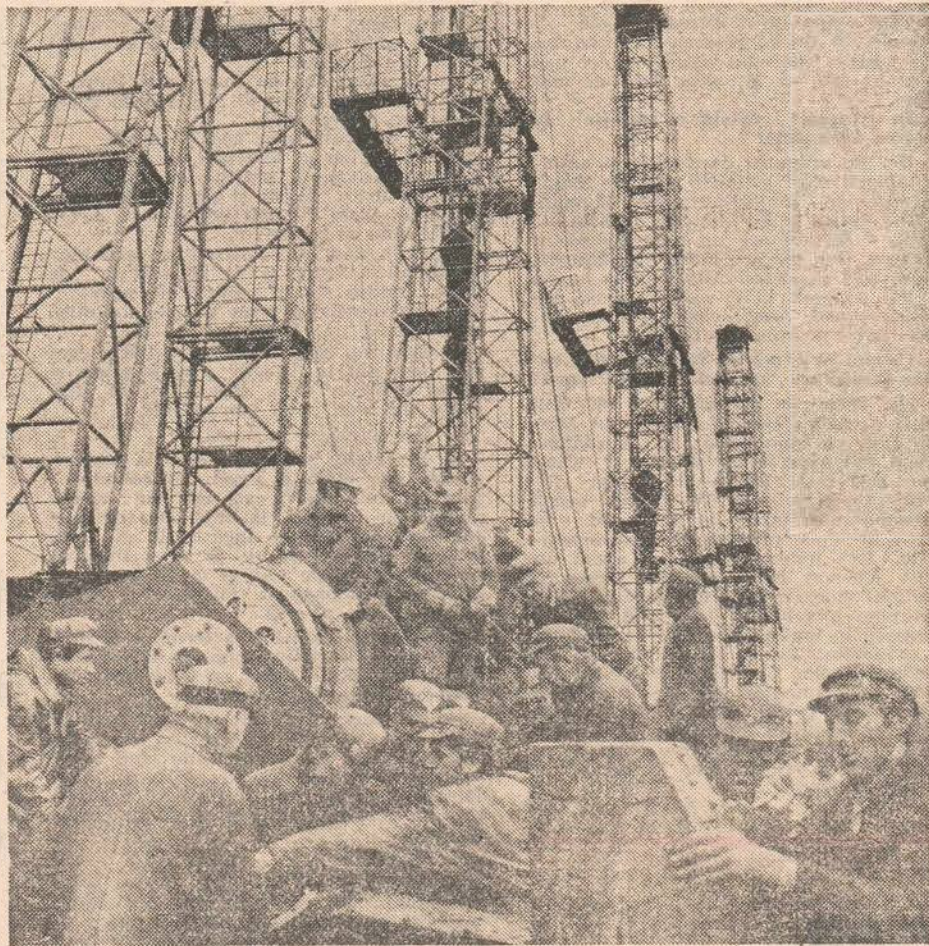
Ceea ce spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, și anume că de modul cum se rezolvă sarcinile de producție, economice, se poate caracteriza modul în care acționează membrii de partid, noi, în adunările generale, în plenare, facem ca obiect de discuție căile de rezolvare a tuturor capitolelor din programul de producție al întreprinderii, ne alegem și, unde încă nu am ajuns la maturitatea alegerii, împărțim sarcinile care revin fiecăruia. Spiritul revoluționar, știu că trecem printr-un loc comun, dar, uneori, principiile trebuie enumerate din necesitate logică, presupune să începi continuu și să imprimi ceea ce ai început, să imprimi un anumit ritm, un anumit mod de a fi. Fiind un om liniștit, disciplinat și neinteresându-te nimic în rest, nu înseamnă că intruși calitățile pentru a fi un bun membru de partid.

Am 46 de ani, sint inginer mecanic, am executat mai multe lucrări, 14 au fost caracterizate invenții și brevete, alte două lucrări sint în curs de brevetare. Invențiile semnate de mine (care acționează acum) au adus peste 5 milioane lei numai în acest cincinal. Cifrele sint clare, evidentiate prin contabilitate. În 1962 am executat o lucrare care a fost brevetată ca inovație. Prima invenție am făcut-o în 1967. Drumul de la prima inovație la prima invenție este, vrem, nu vrem să spunem, drumul unei conștiințe nu numai tehnice, calea unei implicări într-un proces de dezvoltare nu numai al întreprinderii, ci și al țării.

Desigur, nu m-am așezat la masă spunând „acum o să fac o inovație“. Ceea ce m-a ajutat foarte mult și mi-a dat senzația de continuitate a fost, cred, bunul meu simț. Bunul-simț te obligă să dai societății cel puțin la nivelul în care societatea îți dă ție. Și asta totuși presupune un om depersonalizat. Generozitatea, iubirea, spiritul de sacrificiu și, de aici încolo, spiritul eroic încep de la faptul că dai mult mai mult, că îți dai măsura. Să presupunem că, dispunind de mult mai mult, dai societății numai ceea ce-ți dă ea ție. Ce faci cu restul? Îți ține și el acționează negativ asupra personalității. La un anumit moment te inhibă și îți blochează capacitatea de a te achita de datoriile față de societate. Apoi, riști să dispari fără să îți afli adevărata măsură. Adevărata măsură n-o poți afla decât muncind pînă la limite, forțându-le chiar și neluind din ceea ce muncești decât ce ți se cuvine.

Toate acestea par că sint ale noastre, că ne-am născut cu ele, că formează adevărate cutume ale socialismului. În realitate sint un bun dobîndit, sint exemple urmate de la cei mai adevărați dintre comuniști și, iată, a venit vorba, de tovarășul Nicolae Ceaușescu. Dînsul, dînd dovadă de multă tenacitate, a reușit să ne facă să demonstrăm viabilitatea soluțiilor pe care socialismul le-a dat societății în etapa ei care se numește societatea socialistă multilateral dezvoltată. Tovarășul secretar general Nicolae Ceaușescu este o vîrstă a revoluției noastre, a modului în care am realizat socialismul. A spune că trăim epoca Ceaușescu înseamnă a avea bunul simț să ne privim cu luciditate biografiile, reușitele și nereușitele, să analizăm fără jenă ceea ce societatea a avut încredere deseori să ne dea. Acum, la al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român, este normal să așteptăm realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția supremă de secretar general al partidului, ca o expresie a nevoii de a da libertate propriilor destine.

CRISTIAN TEODORESCU — inginer
Întreprinderea de utilaj petrolier „I Mai“,
Ploiești

Exemplul conducătorului, îndemnul faptei noastre

Acționind în spiritul indicațiilor și orientărilor formulate în nenumărate rânduri de către secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru ridicarea pe o treaptă calitativ superioară a întregii activități productive, personal am mobilizat toți oamenii muncii din cele trei instalații pe care le coordonez în reglarea proceselor tehnologice la parametrii optimi de funcționare, în vederea valorificării superioare a fiecărei tone de țitei, cit și în îmbunătățirea continuă a calității produselor.

În lumina acestor idei, în permanență am avut în vedere obținerea unor produse noi — înlocuitoare a celor din import — pentru care am primit două brevete de inventator :

— „Obținerea uleiurilor textile“.

— „Obținerea sulfonaților de sodiu“.

Mobilizat fiind de ideile geniale ale tovarășului Nicolae Ceaușescu privind organizarea și desfășurarea întrecerii socialiste, am reușit ca timp de trei ani consecutiv să mă clasez, cu instalațiile pe care le conduc, pe locul I în întrecerea socialistă pe combinat.

Rezultatele obținute de mine împreună cu colectivul pe care îl conduc se inscriu în lumina Directivei celui de al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Născut și crescut sub influența politicii partidului, vă mărturisesc, cu toată sinceritatea, că trăiesc cu deosebită mîndrie și satisfacție acest moment de mare importanță politică, social-economică, deoarece Directivele Congresului al XIII-lea sint inspirate din realitate, oferin-

du-i patriei noastre socialiste o nouă și înfloritoare perspectivă.

Ascultînd cu deosebit interes impresionantul conținut al Raportului prezentat la marele forum al comuniștilor de către cel mai iubit fiu al poporului, sint hotărit ca în viitor să-mi perfecționez stilul și metodele de muncă în toate direcțiile activității mele pentru aplicarea cu consecvență a istoricelor documente adoptate la cel de-al XIII-lea Congres.

MANOLE TEODOR
maistru — secretar, comitet Rafinărie

Răspundem chemării tovarășului Nicolae Ceaușescu

În pragul pășirii în noul cincinal 1966—1970, care, prin directivele sale, pune un mare accent pe ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor, pe reducerea consumurilor și perfecționarea tehnologiilor, colectivul de ingineri și tehnicieni din întreprinderea noastră este puternic angajat prin activitatea prezentă și prin programul de lucru pe care și l-a propus pentru perioada următoare.

Pentru a asigura un ritm mediu anual de creștere a productivității muncii cu 10 la sută, sintem conștienți că un rol deosebit îl au introducerea progresului tehnic și reducerea consumului de materii prime.

Avînd în vedere faptul că întreprinderea noastră solicită industriei producătoare de oțel și metale neferoase o cantitate importantă de laminate feroase și de alamă, stă în preocupările noastre grija de a utiliza cit mai eficient, aceste metale, de a reduce pierderile tehnologice.

Mijloacele de acționare utilizate la acest scop sint reproiectarea constructi-

vă, reutilizarea materialelor refofosibile, modernizarea tehnologiilor.

Este important de specificat că întreaga cantitate de șpan de alamă și capete se rețopește pentru turnarea de piese bune ceea ce înseamnă că aproximativ 60 la sută din piesele turnate necesare se realizează din material refofosibil.

În același timp sîntem preocupați de a găsi în țară soluții noi de realizare a pieselor la forme cit mai apropiate de forma finită reducînd pe cit posibil necesarul de muncă pentru realizarea acestora.

Astfel un prim pas l-am făcut realizînd un tip de colivie cu locașe rezultate direct din turnare. Acestea se realizează prin frezare, operație care este mai costisitoare.

Prin preocupările colectivului nostru răspundem apelului făcut de tovarășul Nicolae Ceaușescu de la tribuna celui de-al XIII-lea Congres de a contribui la ridicarea nivelului tehnic și calitativ al producției, la reducerea consumului de materii prime și la creșterea eficienței economice a producției.

RODICA MISLEANU — inginer
Secretar al org. de bază nr. 8
din Întreprinderea de rulmenți grei
Ploiești

Certitudinea fiecăruia dintre noi

Asemeni întregii țări, ultimii ani au însemnat și pentru întreprinderea al cărei destin mi-a fost incredințat de oamenii muncii o perioadă de importante înnoiri și transformări. În calitate pe care o am, în cei patru ani ai actualului plan cincinal, am contribuit direct la numeroase realizări ale colectivului. Pot să enumăr cîteva din aceste realizări concretizate prin :

— Asimilarea și fabricarea în țară a produselor necesare noilor tehnologii introduse în siderurgie ; ansamblul refractar pentru echiparea închizătorului cu sertar al oalelor de turnare a oțelului, ambrazura pentru arzătoarele cu impuls, manșoane refractare pentru protecția roloanelor cuptoarelor de tratament termic al tablei electrotehnice, care fac obiectul unor brevete de invenții :

— Coordonarea întregii activități de dezvoltare a întreprinderii pentru care s-au alocat fonduri de investiții importante și care au condus la dublarea capacității de producție.

— Organizarea în cadrul întreprinderii a activității de autoutilitare pentru asimilarea și fabricarea în întreprindere a utilajelor specifice sectorului de produse refractare.

Cele cîteva realizări prezentate reprezintă transpunerea în fapt a Hotărîrilor Congresului al XII-lea al P.C.R. privind reducerea importului, asimilarea de noi produse și tehnologii, reducerea consumului specific de materii prime și materiale, combustibil și energie electrică.

Sînt profund impresionat de amplul raport prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, la deschiderea forumului suprem al comuniștilor, cel de al XIII-lea Congres, precum și de grandioasele realizări ale poporului în această perioadă.

În cinstea acestui mare eveniment, alături de toți oamenii muncii din patria noastră, aducem contribuția întregului colectiv prin raportarea realizării planului producției marfă pe primii patru ani ai cincinalului la data de 19.XI.1964.

Avînd în vedere sarcinile importante care revin metalurgiei în perioada următoare, ne angajăm să asigurăm materialele refractare necesare, să contribuim cu toată forța de care dispunem la ridicarea patriei noastre pe noi culmi de progres și civilizație.

Ing. VICTOR BERTALAN,
director I.P.R. PLEASA PLOIESTI

Într-un loc cu oameni buni

Cu simțul datoriei față de cetățean

● Sensul nostru este în luciditatea cu care ne judecăm ●

1. M-am gândit cîteodată să țin un jurnal. Simțeam că lucrurile se complică puțin, că nu mai trăiesc ca înainte. Dar mi-a fost foarte greu să încep și de aceea l-am abandonat. Simțeam clar că trăiesc un eveniment, dar nu știam să-i teoretizez specificul. Eram ca acel om care aude în suflul său o muzică pe care nu este în stare însă să o cinte. Adică nu puteam face din jurnalul meu un lucru de folos pentru mine, nu puteam alcătui niște pagini care uneori să-mi țină loc de înțeles. Poate reuseam până la urmă, dar nu aveam atîta timp să încerc.

Gîndirea mea, dacă ar fi să o asemăn cu ceva, aș putea să o asemăn cu geometria în spațiu. Adică vîd niște corpuri, să zicem ale viitoarelor instituții sau întreprinderi din raza teritoriului pe care îl conduc și mă iau după ele pînă devin reale. Le simt ca și cum ar fi ființe. Ființe foarte apropiate. Fetii mele, soției le simt uneori tristețea, neliniștea, povara vreunui gînd sau a unei stări. Atunci mă opresc și le întreb de vorbă. Știu și sînt liniștit că știu să le aduc cel puțin într-o stare normală. Astfel se întîmplă și cu tot ce so construiește aici din inițiativa mea. Dacă într-o zi s-a întîmplat o abateră de la proiect, dacă ceva nu a fost gîndit ca lumea, simt.

Uneori, faptul că simt nu este precedat aparent de nimic. Stau la masă și deodată mi se arată foarte clar greșeala sau abateră (din dialogul pe care reporterul l-a avut cu Emilian Cojocărescu, secretar al Comitetului comunal de partid, președinte al Consiliului popular al comunei Valea Doftanei).

2. În cele două sate ale comunei (Teșila și Trăisteni) există o curățenie atît de firească și o ordine care îl fac pe trecător să umble liniștit după ale sale fără să se mire și fără să se oprească, gîndindu-se la cum au fost posibile toate acestea. Între documentele de partid și realitatea comunei trecerea este de la abstract la concret, comuna fiind o exemplificare că într-un loc cu oameni buni și cu un bun gospodar orice ritm de dezvoltare a societății este posibil.

Înainte de 1974, cînd a venit la conducerea comunei Emilian Cojocărescu, erau ca instituții un dispensar vechi și două școli cam din același timp cu dispensarul. Instalația de apă potabilă nu depășea 10 km și singura încercare de întreprindere, un fel de exploatare de carieră, avea un minus de 17.000 lei. Din 1974 au apărut în comună o școală cu 20 de săli de clasă, cu atelier de mecanică și laboratoare de fizică și chimie, cu o sală de gimnastică în incintă, un superb monument al eroilor, care fixează centrul edilitar, un dispensar nou în satul Trăisteni, instalațiile de apă potabilă au fost extinse la 60 km, toate drumurile comunei au fost asfaltate, precum și drumul de aproximativ 15 km care face legătura cu Cîmpina.

Au fost înălțate patru blocuri de locuințe pentru intelectualii comunei veniți din alte locuri, fiecare dintre ele avînd un parter comercial cu investiții de peste un milion. Restaurantul comunei are o capacitate de peste 160 de locuri la mese, în apropierea lui se află frizeria, o coafură, atelierul de reparații RTV, cofetăria.

În trimestrul întîi al anului 1985 se va da în folosință o mare brutărie, ce va funcționa cu combustibil solid, oca veche funcționînd pe bază de combustibil lichid.

Niciodată primarul nu a cerut organelor superioare bani, a cerut doar proiecte, planuri, asistență tehnică și aprobări. Fondurile vin din beneficiile sectorului mixt de producție pe care primarul îl găsisse în 1974 cu o singură secție, falimentară. Au fost încadrați atunci 250 de muncitori, numai în cițiva ani s-au înființat următoarele secții de producție: de prelucrare a lemnului, de construcții, de reparări, de injectări mase plastice în colaborare cu Progresul Ploiești, de confecții metalice în colaborare cu aceeași întreprindere, de confecții ciorapi în colaborare cu Fabrica de ciorapi Cîmpina, de țesătorie în colaborare cu Fabrica de postav Azuga, un sector zootehnic cu 100 de bovine și 1000 de ovine și caprine, o păstrăvărie, o maternitate de scoafe, o carieră balastieră.

S-a înființat o cantină a consiliului popular, unde mîncă muncitorii, cadrele didactice, străinii care lucrează în construcții.

Toate unitățile și sectoarele economice au trecut pe autogospodărire și autofinanțare, pînă și restaurantul era o microfermă de porci. Asociația crescătorilor de animale, spre exemplu, a dezvoltat o microfermă de porcine și are tineret ovin la îngrășat, sectorul de exploatare forestieră are o gospodărie anexă pe lângă cantină, unde cresc porci și păsări. Elevii din școli cresc iepuri.

În 1974 nu erau în comună decît trei unități în local propriu, restul fiind cu chirie, în case particulare. Din 20 de unități cite sint acum, majoritatea se află în localuri noi.

Ultimele secții care au apărut în sectorul mixt sint cele de tăbăcărie, cojocărie și cizmărie. Sectorul mixt are hale și ateliere de peste 7.000 m² și utilaje de peste 4 milioane.

În următoarea legislație primarul vrea ca toate drumurile forestiere să se prelungească pînă în gîurile alpine, eliminîndu-se astfel fertilizarea acestora cu aviația utilitară și transformîndu-se o parte din gîurile alpine din pășune în fînă. Să se dubleze sectoarele indus-

tricii mixte și numărul de încadrați, să se construiască o casă de administrație în locul actualiei primării.

În legislația în curs s-a finalizat regularizarea tuturor vîilor din perimetrul comunei, cele mai mănoase terenuri rezultînd de aici și au fost făcute foarte multe exproprieri, primăria neavînd terenuri.

În cițiva ani pe Valea Doftanei, între Valea Prahovei și Valea Teleajenului, vor fi date în funcțiune 10 microhidrocentrale. Una funcționează, alta va fi dată în funcțiune pînă la sfîrșitul anului.

Din 30 decembrie 1981 comuna are o poștă cu regim interurban.

Mai mult de jumătate din casele comunei au două niveluri, pretutîndeni există o curățenie a amănuntului, cea care exprimă de fapt organul real pe care îl are spiritul unei așezări întru ordine și proprietate.

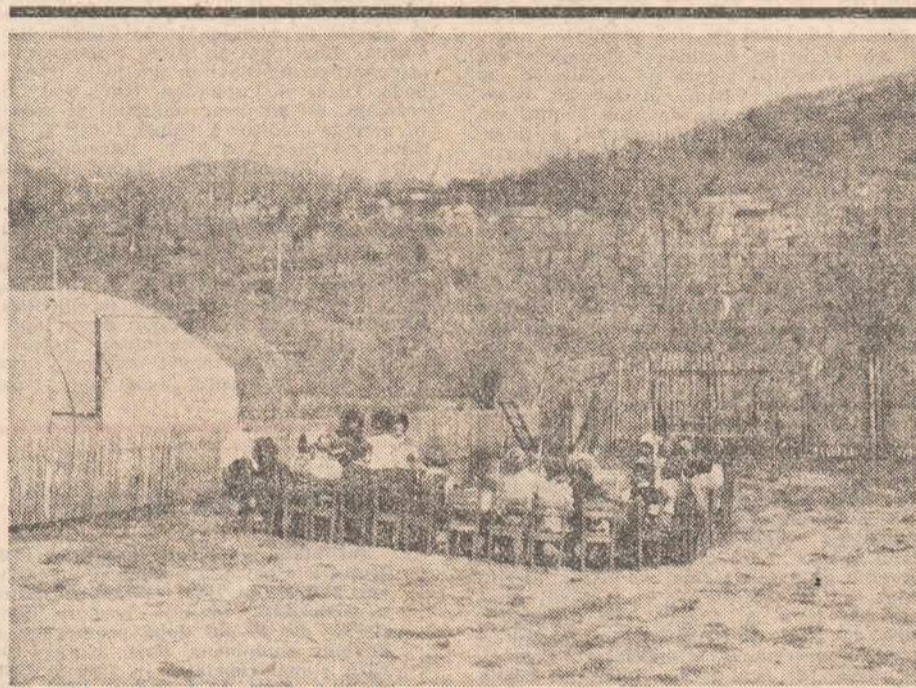
3. Întotdeauna le-am spus oamenilor: „Cînd voi greși a doua oară, să mă judecați!” Am greșit de multe ori, cîteodată am greșit și a doua oară. Așa s-a întîmplat cu amplasarea monumentului proiectat de Victor Timercan, cu basoreliefurile concepute de Nicolae Grub. Aveam nevoie de un monument al eroilor pe care să-l așezăm în centrul comunei. Aveam nevoie

cîndva legea. Pînă în 1967, transportul lemnului la Teleaga se efectua pe calca ferată forestieră, cu axa de la Doftănița, pînă la Teleaga, cu ramificații în bazinele laterale. Ploile torrențiale calamitau repetat calea ferată forestieră, refacerea acesteia se efectua în timp record prin mobilizarea forțelor și mijloacelor, prin conducerea efectivă, neprecupețînd efort sau timp de lucru, a lui Milică, foarte repede în calitate de conducător al exploatării.

În organizarea începerii unei exploatări într-un bazin participa efectiv pînă la așezarea în dispozitivul de lucru a mijloacelor mecanice și a formației de lucru, de la primul la ultimul muncitor. Acolo unde mobiliza oameni să muncească le asigura condiții de muncă și viață și cîștiguri.

Odată am avut o avarie pe o lungime de 5-6 km de cale ferată. Eu, sincer să fiu, mă speriasem. Avaria punea în pericol planul. Punerea la punct a căii ferate ar fi durat cam o lună. Milică a luat oamenii cu el, a comandat lăzi cu sticle cu vin și cu bere, a făcut pe loc o microcantină. În trei zile și-n trei nopți treaba a fost gata.

Cojocărescu Valentin, tehnician veterinar.

Fotografie de VICTOR RĂDULESCU

„Cînd voi greși a doua oară, să mă judecați!”

de un centru. Oamenii considerau centrul locul în care este așezat acum monumentul. Și eu, odată cu ei. Cei de la Direcția de drumuri și poduri m-au avertizat că, amplasat aici, monumentul va stînjeni cu timpul circulația pe podul din apropiere. Sint acum în comună 300 de automobile și o multime de mașini ale sectorului mixt. Ritmul de dezvoltare mă obligă să consider că în 4-5 ani circulația se va dubla. Extinderea șoscelor asfaltate va face să fie străbătută comuna de mașini de mare tonaj care, din pricina amplasării monumentului, nu vor mai avea acces la pod. Va trebui curînd să facem o evazare, o deschidere, o ocolire, cum vreți să-i zicem, în așa fel încît circulația să fie posibilă. Această nouă construcție ne va costa citeva zeci de mii de lei. Aș fi putut să-i conving pe oameni să amplasăm monumentul în altă parte? Cred că da. De ce nu am făcut-o? Pentru că și eu simțeam la fel ca ei, că acesta este centrul comunei, pentru că nu am vrut să sacrificăm tradiția utilității. Orgoliul nostru nu se justifică însă. Nu știu cum va arăta peste zece ani comuna. Cu toate reamenajările pe care le vom face, poate că primarul de atunci, constrins de realități, va hotărî reamplasarea monumentului. Hotărîrea noastră de acum cițiva ani se va dovedi poate în timp o joacă de copii. Sau, mai corect, o încapăținare. Dar această încapăținare ne-a apărut orgoliul de constructori ai lumii acesteia. Și a intrat invizibil în multe lucruri bune pe care le-am făcut împreună. Cred eu așa, după mîntea mea, că micile compromisuri te feresc de marile compromisuri (din dialogul pe care Emilian Cojocărescu l-a avut cu reporterul).

Mărturii

Jean Anghel, șef sector exploatarea lemnului Valea Doftanei, inginer, 52 ani: Ca muncitor, Milică era un om care nu știa unde începe și unde se termină. I-am fost șef mulți ani. Eram foarte sigur pe el. Cred că într-o lume în care nu ar fi existat lege m-ar fi speriat, deși sensul constructiv al personalității lui ar fi presupus

întîmplă în permanentă ceva. Noi avem nevoie de școală așa cum este acum. Cu altele niveluri, cu altele săli de clasă. Proiectul care ni se aprobase era necorespunzător. După ce-a încercat să convingă pe cine a trebuit și a încercat degeaba, primarul a rugat Biroul de proiectare al I.C.I.M.-ului Brașov să-i facă un proiect corespunzător. Proiectul a fost făcut. Pe gratis. Toată lumea îl iubește. Cînd au venit tovarășii să vadă, școala era ridicată pe jumătate, după proiectul primarului. A fost anchetă mare, dar toți am fost lângă dînsul. Acum putem să facem din școală și liceu. Dacă am fi acceptat proiectul necorespunzător, unde am fi primit elevi? Avem în clipa asta gata construită o grădiniță fără nici un fel de aprobare. Dar poate că vom obține aprobarea cîndva.

Gheorghe Bîtu, ȧran, 80 ani, prim dansator în ansamblul comunei: Taică, asta ne-a făcut laureați pe orișunde am fost. Am văzut ce neam de neamul meu n-a văzut. Cînd am ajuns la Monte Carlo, ne-a pus să ne dăm izmenele jos și să facem baie în mare, obligatoriu, două ceasuri. Din Paris era să nu mai plecăm toți. Ne-a dus cu autocarul pînă lângă Turnul Eiffel și ne-a zis să urcăm pînă-n vîrf. Liftul era stricat. Unii dintre noi s-au făcut că se urcă și s-au întors la mașină. Primarul era lingă ușa și i-a luat la fix:

„— Ai fost sus?”

„— Am fost.”

„— Cite trepte are?”

Ala care nu știa să răspundă nu se urca în autocar. Nu te incurci cu el. N-ai cum să-l păcălești.

Ion Carabelea, zis Gogoșarul, tată de 18 copii: Mie primarul îmi spune că am făcut un sat. Adică, vreau să zic, am făcut casă la fiecare dintre copiii mei. Nu prea intră în normal chestia asta. Mulți care nu știu despre ce e vorba dau din gură. Adică rid așa fără nici un fel de judecată. Dacă rid cu mine, cred că mă și înțeleg. Cu primarul, însă, simți că vorbești. Adică nu-ți bați gura degeaba. Prinzi poftă de vorbă, asta e!

5. Mărturisesc fără prea mare rușine că și eu am avut o perioadă în care am crezut că revoluția e o tablă de legi care o dată memorată te scutește de greșeli și de riscuri.

Am trăit și reversul: m-am înspăimîntat de capătul ei care mi se părea foarte îndepărtat.

La urma urmelor, am înțeles că cele două latitudini erau capul și pajura unei naivități: aceea de-a cuprinde totul într-o viață. M-am mulțumit atunci cu prezentul și am devenit mult mai firesc. Am început să judec de la concret la concept. Și am căpătat satisfacții.

Mărturisesc că toată copilăria și adolescența am visat să-mi leg numele de ceva nepieritor. Poate din cauza fricii de moarte care îmi dubla aproape gîndul. Am abandonat și această dorință. Nepieritorul este legat de un grad de creativitate mult mai mare. Fiîndcă tot a venit vorba și fiîndcă tot vorbim adevărat să vă mai spun ceva: toată viața am învidiat artistii. Cînd am văzut la televizor că se fac în țară tabere de creație, am obținut aprobare de la județ să facem și noi la Valea Neagră o tabără națională cu 23 de artiști pentru 15 ani. Vara aceasta am trăit a 3-a ediție. Este acolo în munte o cabană forestieră amplasată într-o zonă împădurită, cu lumină electrică de la o microhidrocentrală. Lucrările pe care le lasă artiștii le așezăm în muzeul satului. M-am apropiat de ei și i-am urmărit cum lucrează. Fiecare avea o renunțare mult mai mare decît a celorlalți oameni și un fel de dramă a lui. Noi sîntem învățați cu o viață mult mai sigură și mai plină de bucurii. Avem grijă cîteodată să ne facem bucurii din orice. Și totuși, sensul nostru este în luciditatea cu care ne judecăm. Asta nu este nici mai bine, nici mai rău. Dar a-ți considera viața ca o cupolă de circ acoperită de legi sub care poți dormi liniștit este o mare eroare. Avem nevoie de adevăr, de mult adevăr. Și cred că adevărul începe de la a recunoaște ceea ce nu știi. Asta te face mult mai sigur pe tine și-ți dă mai multe șanse de reușită.

6. Am încercat să aflu care sint opozițiile pe care le întîmpină primarul și care au fost etapele de opoziție din viața lui. Am cunoscut odată la Reșița un director de uzină la fel de înalt (de aproape doi metri) ca și Emilian Cojocărescu. Oamenii înalți și solizi emană în general o energie care stînjenește. Directorul despre care vorbesc era continuu nemulțumit de cei care greșeau. Deși avea capacitate de mobilizare și forță de muncă, după o scurtă etapă în care a fost vicepreședinte al Consiliului popular municipal, s-a retras într-o altă uzină, dărîndu-și întreaga energie și inteligența muncii de cercetare în specialitatea pe care o avea.

Emilian Cojocărescu nu a renunțat și nu renunță la oameni, deși, poate, vreedată, ar fi avut cite un motiv. Nici îngerul despre care vorbeam nu a renunțat la oamenii decît în sensul că, nemulțumit, a luat lumea pe cont propriu.

Emilian Cojocărescu pare a avea și puncte vulnerabile în fața vreunui om. Adică este capabil să accepte și să joace o confruntare directă cu oricine. Sub această etichetă de personalitate la îndemînă stă enigma ființei sale.

O echipă pentru Europa: Universitatea Craiova

● Mult succes „campionaiei unei mari iubiri” în meciul de miercuri, cu Zeleznicear! ●

De la Atena la Sarajevo

Am scris, în comentariul de după meciul cu Olympiakos, că Universitatea a jucat la Atena ca o echipă mare, dominându-și adversarul la toate capitolele. Unii, mai ales aceia care au citit raportul de cornere, net favorabil grecilor (15-1), au fost tentați să creadă că exagerez. Televiziunea însă, programind simbata trecută un rezumat, i-a lămurit pe deplin: chiar dacă dominată, ce echipă nu se năpustește acasă? Craiova și-a păstrat singele rece și echilibrul, stăpînind partida tactic (avansarea lui Țicleanu l-a derutat pe Kessler, iar marcajul lui Irimescu la Mitropoulos, foarte exact, a scos din joc o „rotiță” importantă a ofensivei lui Olympiakos), fizic și psihic. Sigur, eliminarea lui Michos (minutul 65), absolut justificată (fault fără mingea asupra lui Cămătaru), a înlesnit misiunea Craiovei, omul în plus simțindu-se în economia partidei, dar nu-i mai puțin adevărat că și până atunci jucătorii noștri fuseseră la cîrma înfînirii, ei raliind deschiderea scorului în două rânduri, lui Cîrțu („ocazie fantastică”, am notat în carnet) și lui Cămătaru lipsindu-le puțin, în minutul 5 și, respectiv, 9, să înscrie. Dacă adăugăm alte două oportunități, uriașele ratări din minutele 61 („bombă” Mănăilă afară) și 76 (cînd Cîrțu a încercat să se joace cu Sarganis!), avem imaginea unui contraatac tăios, susținut cu multă risipă de energie de virfurile Geolghău (toate fazele periculoase, inclusiv golul, au plecat de la el), Cămătaru (la fel de muncitor și de lucid ca la Lisabona, meci de referință pentru cariera lui) și Cîrțu (cu momente sublime), dar și sprijinit de o linie de mijloc foarte activă, chiar dacă, tocmai din cauza „sacrificiului”, mai puțin văzută în joc. Dacă gazdele n-au avut, în 90 de minute, decît două ocazii de a marca, ambele rezolvate magistrat de Lung (plonjon la picioarele lui Anastopoulos și prapodă la „ghileaua” lui Mitropoulos), asta trebuie explicat, cred, prin prestația excelentă, devotată și perfect sincronizată, a apărării craiovene, condusă cu inteligență și calm de Ștefanescu. Nu doar el, care mi s-a

parut jucătorul numărul 1 din teren, ci și, deopotrivă, Negriță, Tilihoi și Ungureanu au evoluat cu multă siguranță, necăzind nici o clipă în panică, nici măcar în momentele de „foe” ale lui Olympiakos, care a obținut, de pildă, 4 cornere într-un singur minut (27), forțînd poarta lui Lung cu 7-3 jucători.

Am văzut pe stadionul „Olimpic” din Atena o echipă sigură pe mijloacele ei de exprimare, variate, dezvoltată, curajoasă și compănită, iar cea echipă s-a numit, spre satisfacția noastră, a pumnului de români din tribune, Universitatea Craiova. Ea a câștigat, cum am mai scris, nu doar un meci și, implicit, o calificare dintre cele mai prețioase, ci mult mai mult: stima unui public recunoscut pentru patina lui. Public care i-a făcut Craiovei, încă de la sosirea pe aeroport, o primire „fierbinte” (domolită de polițiști!) și care a umplut pînă la refuz tribunele stadionului „Olimpic”, înarmat cu tot arsenalul de rigoare, tobe, petarde, steaguri, sirene, focuri bengale etc., pregătîndu-se pentru a saluta calificarea echipei lui Sarganis și Mitropoulos. S-a calificat însă, grație unui fotbal mai modern și mai gândit, Universitatea, iar publicul, turbulent la început, ostil, s-a lămurit pe parcursul partidei și a terminat prin a-i aplauda pe oaspeții la scenă deschisă! Intre ostilitatea inițială și autografele acordate după meci n-au trecut decît trei ceasuri (Universitatea a ieșit de vreme pe gazon tocmai pentru a „scote din mînă” galeria, a o face să obsezească pînă la fluterul de inepere), dar ele au fost suficiente pentru a răsturna sentimentele spectatorilor greci. Dincolo de acel 1-0 înscris pe tabela de marșaj, cucerirea publicului a fost marea izbîndă a Universității Craiova la Atena, în ziua de 7 noiembrie 1984.

Nu mai că „roata” fotbalului nu stă pe loc! O bătălie grea a trecut, alta și mai grea se profilează, „campionaia unei mari iubiri” urmînd să înfînțască, în turul III al Cupei U.E.F.A., pe Zeleznicear Sarajevo din Iugoslavia. Meciul tur fiind programat miercuri, la Craiova. Ce reținuță, în două vorbe, Zeleznicear? Un club vechi (fondat în 1921), fără cine știe ce palmares intern (o victorie în campionat în 1972, o finală de Cupă, pierdută, în 1982), dar ajuns, în 1972, pînă în sferturile de finală ale Cupei U.E.F.A., după ce va fi eliminat pe Bruges, Bologna și St. Johnstone. În

1977, ca o curiozitate, Zeleznicear a jucat în divizia B, pentru un an. Antrenorii echipei sînt Ivica Osim (numit „domolul milimetru” pe cînd evolua în Franța, la Strasbourg), Mișa Smailovici și Velje Bojirpahici, primul dintre securozi (Smailovici) urmărind pe Universitatea în meciul de campionat cu Chimia RM. Vilcea, după cum și Silviu Ștefanescu i-a „spionat” pe iugoslavi în partidele cu Stoboda Tuzla și Vojvodina Novi Sad. În rezumat, un adversar redutabil (a trecut în actuala ediție a Cupei U.E.F.A. de Sliven și Sion), cu 3-4 internaționali, între care Buzdarevici și Balici au fost titulari în echipa aliniată de „plavi” la Leipzig (20 octombrie, 3-2 pentru Iugoslavia, prînul gol marcat de Buzdarevici), dar nu un adversar de neînvinș. Așa cum eram, înaintea examenelor cu Betis și Olympiakos, reținuți, introducînd în calcul criza de efectiv a Craiovei (accidentat, suspendat etc.), așa sîntem acum optimiști. Meciurile cu Zeleznicear rămîn, firește, deschise, jucătorii iugoslavi fiind gata oricînd de partide excelente, (vezi

Lotul cu care Universitatea a atecat actuala ediție a Cupei U.E.F.A. (cu antrenorul principal Mircea Rădulescu, sus, și doctorul Vasile Frăneulescu), mai puțin jucătorii Ruicea și Mănăilă, accidentați la ora realizării fotografiei. Mai lipsese din imagine antrenorul secund Silviu Ștefanescu și masorul Aurelian Țico. Figurează însă Balaci, care nu s-a mai prezentat la echipă după întoarcerea acesteia de la Atena! Se pare că el intenționează un transfer, dar pînă la miecurea de miercuri, cînd ne-am interesat la președintele C.J.E.F.S. Dolj, nici o cerere oficială nu fusese înaintată în acest sens. Pînă la soluționarea cazului, Balaci, rămîne bun de joc pentru Craiova.

calificarea lui Partizan după 2-6 în deplasare cu Queens Park Rangers), dar refacerea fotbalistilor craioveni (doar Irimescu va lipsi în jocul tur, datorită cartonajului galben dat de Ponnct la Atena) și, mai ales, forna lor în creștere (5 puncte din ultimele 3 deplasări în campionat plus victorie la Atena) ne oferă, greșește? motive să privim mai degajați dubla confruntare cu Zeleznicear. „Masina de fotbal” a Craiovei pare să funcționeze din nou la randament maxim. Echipa are, nu încăpîndoieli, valoarea, maturitatea și ambiția necesare escaladării celor mai înalte piscuri ale Cupei U.E.F.A. și ce nu s-a întîmplat în 1983, cînd Universitatea s-a potînit la un gol de marca finală, poate deveni realitate în primăvara lui 1985. Inchei prin a-i felicita pe Lung, Ștefanescu și colanț pentru superba victorie de la Atena, urîndu-le pentru miercuri, în numele tuturor iubitorilor fotbalului românesc, mult succes în fața lui Zeleznicear.

OVIDIU IOANIȚOIAIA

Putină istorie

Inițiată (odată cu clubul) în 1948, Universitatea n-a promovat în divizia A decît în 1961, asta după ce, ca o curiozitate, în 1955 jucă în divizia C! La 10 ani după promovare, a devenit campioana țării, ispravă pe care a mai repetat-o în 1980 și 1981. Ea și-a înscris în 4 rânduri, 1977, 1978, 1981 și 1982, numele pe lista câștigătorilor Cupei României.

În cupele europene, Universitatea Craiova evoluează anul acesta pentru a 12-a oară, după următorul „grafic”:
Cupa campionilor: 1974, 1980, 1981: cea mai bună performanță: 1981, cînd a eliminat pe Olympiakos Pireu (3-0, 0-2) și B. K. Copenhagen (0-1, 4-1), cînd în turul III lui Bayeru München (0-2, 1-1);

Cupa cupelor: 1977, 1978 (un an neînscrisă): cea mai bună performanță: 1977, cînd a pierdut în turul II

(eliminase pe Olympiakos Nicosia) la Dinamo Moscova;

Cupa U.E.F.A.: 1971 (prima ei participare internațională oficială, 2-1 și 0-3 cu Pees Dozsza), 1973, 1975, 1979, 1982, 1983, 1984: cea mai bună performanță: 1983, cînd a ajuns pînă în semifinale, cea dintîi formație românească semifinalistă într-o competiție europeană, după o suită de calificări, 3-1 și 0-1 cu Fiorentina, 2-0 și 3-0 cu Shamrock Rovers, 0-1 și 2-0 cu Bordeaux, 2-3 și 1-0 cu F. C. Kaiserslautern: a ratat intrarea în finală fără să fi fost învinsă: 0-0 și 1-1 (la Craiova) cu Benfica Lisabona.

Din 1971 pînă azi, Universitatea a sustinut în competițiile europene 46 de meciuri. A cîștigat 20, a terminat la egalitate 9 și a pierdut 17, avînd un golaveraj pozitiv 58-47. A acumulat, calculul e simplu, 49 de puncte. O ultimă statistică: la partidele ei au asistat aproximativ 1 500 000 de spectatori, dintre care aproape 800 000 pe stadionul „Central”.

Martor ocular

Ca și anul trecut, cînd am avut posibilitatea fericită de a însoți reprezentanțele fotbalului nostru, Universitatea Craiova la Lisabona și echipa națională la Bratislava, anul acesta am fost martorul unui important succes al fotbalistilor craioveni, victoria și calificarea lor în dauna nu atît puternicilor dar neastîmpărați și obraznicii echipe de suflet a Greciei, „Rapidul” cînd, Olympiakos Pireu. Iată cîteva însemnări figurate.

● Dovedind încă o dată interesul pentru binele fotbalului românesc, Mircea Lăurescu a reușit să descurce itele și să clasifice într-un timp foarte scurt problema deplasării fundajului Ungureanu, fiind ajutat (pe plan local, la Craiova) și de Tilihoi, acesta fiind în stare să-l scoată cred și din buzunarul halatului bunicii pe Ungureanu, care renunțase să mai vină la aeroport ● Nesiguri pe șansa corectă a echipei lor, grecii ne-au întîmpinat încă de la aeroport și-au încercat să ne intimideze, fie prin cuvinte „dulci” (e drept că s-au muncit să le traducă în română), fie prin motocietele cu care au înconjurat autocarul în drum spre hotel, prin somne sau zgomote bizare. Este totuși limpede că pe terenul de fotbal nu-ți trebuie motocicleta, ci doar talent și un Cîrțu la timpul potrivit. Șicanele au continuat: distanța de aproximativ 40 km dintre hotel și stadion sau lipsa apei de orice fel de după antrenamentul din seara sosirii călînd să tulbure concentrarea echipei ● Moralul nostru însă a rezistat și am avut plăcerea să văd cu cîtă mindrie pot spune că joacă la cea mai mare echipă de fotbal a

României tinerei nou veniți — Mănăilă, Octavian Popescu, Matei, Sorohan, Ștefanescu ● Ziua de marți a fost mai liniștită, am reușit să vedem o parte a Ateiei, Acropole cu eroicul său Parthenon, cîteva bulevarde și pietre, stadionul olimpic de marmură, unde s-au reluat în 1996 olimpiadele moderne, un imens parc cu vegetație mediteraneană situat în imediata apropiere a Parlamentului. Și totuși noi venisem în Grecia pentru fotbal, așa că vedeam în ficcare liană un Lung, fiecare coloană era un Ștefanescu, fiecare arbore conținea nu frunze, ci Geolghău sau Cîrțu! Pentru a nu putea fi o clipă liniștii, în ziua meciului, cu două ore înainte de începerea meciului, „din întîmplare” autocarul pus la dispoziție cu atîta „amabilitate” de gazde a rămas în pană, cu cutia de viteză spartă și deci fără nici o posibilitate de a ajunge la stadion în timp util, mai ales că Atena îi oferă și cea mai mare aglomerație rutică cu puțință. Nevrînd totuși să-și riște picioarele și rezultatul, organizatorii ne-au oferit în ultimul moment un autocar, cu sentimentul unui cine știe ce cadou, acesta fiind de fapt un lucru normal și obligatoriu pentru orice gazdă

● Apropiindu-ne de stadion și trecînd prin mulțimea ce se îndreptă către locul de desfășurare a meciului, eram priviți ca niște bicți și sărmani amatori mergînd pe ultimul lor drum (fotbalistic), „modestia grecilor” (vorba lui Ungureanu) vîzîndu-se în palmele întinse (decî 5 goluri trebuia să luăm) spre noi cu atîta larghețe, că dacă va fi nevoie vom lua și 6-7 ● Totuși, printre atîția alieneni mai mult sau mai puțin anti-Craiova, am avut marți prilejul să cunoșc pe stradă un bătrîn înimes care, după ce ne-a îndrumat spre locurile (cu nume

Mircea Rădulescu le dă ziaristilor greci „rețeta” pentru 1-0!

ciudate ca bulevardul „Panepistimian”, piața „Canigas”, cartierul „Kifisia”, străzile „Kokoni” sau „Pazmazoglu”) de care-l întrebam, și după ce a aflat că sîntem români veniți cu Craiova, în loc să ne injure și să-și ia străzile înapoi, a tresărit și a spus: „Rumunia, da, da, Rumunia — Ceaușescu”. Emoționant ● Mai era o oră pînă la începutul meciului și autocarul ne-a adus, în sfîrșit, la stadionul Olimpic din Atena, luminat și chiar încălzit de o instalație de noeturnă de care și Craiova are atîta nevoie. Așa cum ne așteptam, „prietenii” noștri ne-au întîmpinat deasupra intrării de la cabine și doar Zeii Olimpului l-au salvat pe Cămătaru de niște cutii de suc aruncate de sus: este adevărat că dacă n-l-ar fi oferit pline și într-un mod civilizât după meci, le-am fi mulțumit cu plecaciune deoarece după un

efort ca acela al unui meci cu Olympiakos sururile grecești sînt binevenite ● Vestea sosirii craiovenilor la stadion s-a răspîdit și lumea, care umplea încet-încet stadionul, s-a unit într-o singură voce, și-a început să-și încurajeze echipa în toate felurile posibile. Spectatorii greci, suporterii lui Olympiakos, trebuie totuși respectați datorită felului uolic în care-și susțin preferații, ei organizîndu-și cîntecul în reprize de aplauze, urmate de cîte două „bombe” „O-lym-pi-akos” și de zeci de petarde și fumigene alb-rosii, apoi de ninsori de hîrtiule — papelitas? — și alte strigăte ce-lî furcică întreg trupul, dîndu-li sentimentul că da, trebuie să te sîpuți și să le lași favoriții să triumfe ● În această atmosferă vulcanică, jucătorii, încă neechipați pentru joc, au intrat pe gazon să se documenteze asupra terenului, să te intre în firese zbuluimul tribunelor, să se obișnuiască cu atmosfera. Un moment ce-mi va rămîne multă vreme în suflet este acela în care, îndreptîndu-mă împreună cu Sorin Cîrțu, culmea, spre poarta în care urma să marcheze peste puțină vreme, el mi-a spus cu o vîdită tensionare: „Ce-ar fi să le înfig un gol grecilor în plasele alca portocalii, unul, măcar unul...” A avut dreptate, și o țără întregă a fost și este fericită de acel gol mare al lui Cîrțu ● 7 noiembrie 1976 înseamnă debutul lui Geolghău în divizia A. 7 noiembrie 1979 înseamnă începutul unei mari cariere europene a Craiovei cu acel 2-0 de la Leeds. 7 noiembrie 1984 înseamnă confirmarea prin acest 1-0 de la Atena în fața lui Olympiakos Pireu a valorii echipei olțene, „campionaia unei mari iubiri”.

ANDREI PAUNESCU

Să fie-n țară bine, să fie-n lume pace!

Cenaclul Flacăra
al Tineretului revoluționar

● Tinăra generație probind convingător maturitatea conștiinței sale ●

Dorul de casă

Localitatea : **Tirnăveni, 15 noiembrie 1984, orele 17, stadion.**

Număr de spectatori : **15 000.**
Atmosfera : **fierbinte, entuziastă**
Calitatea spectacolului : **foarte bună.**

Noutăți : **prezențe locale — grupul coral Vivace al Casei pionierilor din localitate, grupul Maxi (Marius Matei, Tibi Morar, Vali Birsan), grupul folk al Liceului industrial nr. 2 Tirnăveni (Simona Balesa, Floarea Chincişan, Alin Vraciu, Cristina Medesan, Remus Cioroiu), Alina Forcos, Felician Stingaciu.**

Aportul organizatorilor : **foarte bun. Mulțumim activiștilor organizației de tineret a județului Mureș pentru modul în care s-au implicat în realizarea manifestărilor noastre cu dragoste și dăruire pentru cultură și nevoile tinerilor.**

În prag de iarnă, Tirnăvenii sint gazdele de rămas bun ale manifestărilor în aer liber ale Cenaclului Flacăra. Cu ex-

cepția spectacolului de la 1 Decembrie, de la Alba Iulia, ce constituie datoria noastră de onoare pentru veșnica aducere aminte a Unirii tuturor românilor, spectacol ce va avea loc sub cerul alb și liber al locurilor de acum șazece și șase de ani, restul manifestărilor le vor găzdui modernele săli ale orașelor țării.

Față în față cu mii de oameni ce înfruntă gerul, aici, la Tirnăveni, avem încă o dată mulțumirea utilității eforturilor spirituale pe care le facem și, mai mult decât atât, sentimentul încrederii în faptul că generația care crește sub ochii noștri este deschisă mesajului artistic de orice natură ar fi acesta, cu condiția calității și probității lui.

După cum bine remarca poetul Adrian Păunescu, conducătorul cenaclului, cine face efortul de a veni la spectacolele cenaclului și reușește să iasă, pentru câteva ore, din lagărul prejudecăților va avea surpriza de a se confrunța cu propria tinerete, de a-și vedea copiii cu alți ochi decât cei de fiecare zi, va vedea că poate pune bază, sub toate aspectele, pe maturitatea generației ce constituie majoritatea spectatorilor acestor manifestări; pentru

că, acești tineri știu să primească cu discernămint de la folclor pînă la muzica cultă, trecind prin mesajele de țară, de pace și revoluționare, toată gama de transfigurare artistică a realului ce ne înconjoară.

Astfel se face că și aici, la Tirnăveni, am cîntat însoțiți permanent de corul tribunelor, ba chiar de „duelul” dintre cele două tribune arhipline ale stadionului din localitate.

O subliniere parcă trebuie făcută pentru spectacolul de la Tirnăveni și aceasta constă în faptul că momentul cîntecelor de pace și de patrie ale cenaclului a întrunit majoritatea opțiunilor publicului tînăr din aceste locuri. La acest punct al „ordinii de zi”, oamenii nordului, cunoscuți prin sobrietatea și zgîrcenia cu care se lasă impresionați, au invadat pur și simplu stadionul, ținîndu-se de mîini, preluînd sarcina stațiilor de amplificare, dînd măsura forței de neignorare a vocii inimilor unite de același ideal, a măreției unui popor tînăr, care-și știe făuri viitorul singur, fără indemnuri de aiurea.

Două steaguri mari, tricolor și roșu, ridicate de brațe tari au fluturat pînă adînc, în noapte, ca un poem subtil fără cuvinte, ca o înțelegere din ochi peste timp, garanție a eroismului vieții de zi cu zi a acestei insule de latinitate care este România; căci prin valoarea fiecăruia dintre noi vom întări „țărurile” acestea atât de bătute de furtuni, naturale ori stîrnite de lăcomia unora ce au confundat piinea și sarea noastră cu propria lor cină!

Parcă nimic nu-ți cade mai bine decît să te desparți de ceva care-ți este drag cu sentimentul că oricînd vei fi bine primit cînd te vei întoarce și că pe parcursul absenței tale, amintirea lucrului lăsat în urmă te va aștepta transformat în certitudine, în vîrstă, în împlinire. Așa plecăm și noi de la Tirnăveni, petrecuți de căldura tinerilor cărora ne-am împărțit crezul și talentul nostru, atîta cît sint ele.

La revedere, Tirnăveni, iarăși mă întorc și zic, după gîndul poetului Adrian Păunescu, ce noroc extraordinar să ai un popor ca acesta al nostru.

AUGUSTIN FRĂȚILA ■

PROGRAMUL CENACLULUI FLĂCĂRA

Cenaclul Flacăra al Tineretului Revoluționar, organizat de C. C. al U.T.C. și Revista Flacăra, condus de poetul Adrian Păunescu, răspunzînd invitației numeroșilor săi prieteni, își reia turneul său prin țară după următorul program :

CRAIOVA, 27 și 28 noiembrie ; SIBIU, 29 și 30 noiembrie ; ALBA IULIA, 1 decembrie, orele 15, stadion ; județul CLUJ, 2, 3 și 4 decembrie ; ZALĂU, 5 decembrie ; SATU MARE, 6 decembrie ; ALEȘD, 7 decembrie ; ORADEA, 8 decembrie ; TIMIȘOARA, 9 și 10 decembrie ; ȚIRGU JIU, 14 decembrie ; BUCUREȘTI, 15 decembrie.

Toate spectacolele, cu excepția celor special menționate, vor avea loc în sălile de cea mai mare capacitate din localitățile respective, cu începere de la orele 17.

REVELIONUL '85 al Cenaclului Flacăra va avea loc în stațiunea BREAZA, județul Prahova.

Fotografii de VICTOR RĂDULESCU ■

Turneul în date sintetice

● Cenaclul Flacăra al Tineretului Revoluționar, organizat de C.C. al U.T.C. și revista Flacăra, condus de poetul Adrian Păunescu, a încheiat un nou turneu desfășurat pe parcursul a 20 de zile (din 27 octombrie pînă în 15 noiembrie 1984), totalizînd 17 manifestări (1404—1420).

● Traseul acestui turneu al Cenaclului Flacăra a fraversat 7 județe (Ialomița, Mehedinți, Hunedoara, Bihor, Arad, Alba, Mureș) și municipiul București, pe parcursul a 3 500 km.

● În cele 125 de ore de spectacol, atîtea cîte a numărat acest turneu, au participat la manifestările cenaclului 208 000 spectatori.

● Numărul celor care au luat parte la manifestările Cenaclului Flacăra de la înființarea sa pînă în prezent a depășit deci 6 000 000 spectatori! Mai precis : 6 025 500.

● Media de spectatori pentru fiecare din manifestările cu public ale turneului : 13 000, față de 12 020 în turneul precedent.

● 16 localități au fost cuprinse în traseul acestui ultim turneu, incluzînd o mîerostagiune largă, de 5 spectacole, în județul Bihor.

● Recordul de audiență al turneului: București, 30 000 spectatori, în 27 octombrie 1984, pe Stadionul „Republicii”.

● Cele mai bune spectacole ale turneului: Beiuș, Oradea, Salonta, Arad (toate obținînd nota 101 în aer liber), la care s-a adăugat spectacolul de sală de la Tirgu Mureș, notat de asemenea cu 101.

● Într-o ierarhie a județelor, Bihorul cu 3 manifestări de notă maximă la o serioasă opțiune pentru ocuparea primului loc. Meritele se cuvin împărțite atât publicului cît și organizatorilor manifestărilor noastre.

● La Reghin, în 14 noiembrie 1984, manifestarea cenaclului desfășurată la —12°C (record!) a fost încălzită de lumina doinătă a sufletului eminescian.

● Am înregistrat în acest răstimp 51 de noi prezențe locale pe scena cenaclului, între care 19 grupuri vocal-instrumentale și 32 de prezențe individuale, dintre care i-am reținut pe Mircea Tureanu din orașul Dr. Petru Groza, Angela Kiss din Reghin și grupul TELEX (Sarossi Andre, Bibo Ludovic, Adrian Greculescu, Pavel Coșa, Eugen Krauss) din Tirgu Mureș.

● Au revenit pe scena cenaclului, pentru perioade mai scurte sau mai lungi, grupurile Partaj și Pro Musica, Dinu Bodocan, umoristul Aurel Cohan.

Salutăm prezența în cîteva dintre manifestările cenaclului din acest turneu a actriței de la Teatrul Național din Tirgu Mureș, Adam Erzsebet.

● Intre noutățile muzicale ale cenaclului: „Castelul” (Alexandru Zărnescu) și „Moment de odihnă” (Vali Șerban), care au fost prezentate publicului. Au fost propuse cenaclului variante noi pentru: „Rugă pentru părinți” (Octavian Bud) și „Poporul român, Opere complete” (patru variante — Cristian Buică, Valentin Moldovan, Dinu Bodocan, Florin Săsărman).

● În acest turneu s-au recitat și s-au cîntat pe scena cenaclului versuri ale poezilor : William Shakespeare, Serghei Esein, Evgheni Evtuşenko, Petofi Sandor, Jozsef Attila, Mihai Eminescu, Vasile Alecsandri, George Coșbuc, George Bacovia, Lucian Blaga, Șt. O. Iosif, Gheorghe Bocu, Andrei Mureșanu, Octavian Goga, Nicolae Labiș, Zaharia Stancu, Radu Stanca, Miron Radu Paraschivescu, Tudor Arghezi, Mihai Dragomir, Emil Botta, Nichita Stănescu, Meliusz Jozsef, Mihai Beniuc, Eugen Jhebeleanu, Dumitru Popescu, Alexandru Brad, Nina Cassian, Petre Ghelmez, Mircea Micu, Constanța Buzea, Ana Blandiana, Marin Sorescu, Grigore Vieru, Ioan Alexandru, Ion Gheorghe, Mircea Dinescu, Daniela Crăsnaru, Mihai T. Ioan, Augustin Frățila, Adrian Păunescu.

● Componenta maximală a cenaclului în acest turneu : actrița Adam Erzsebet, Carmen Antal, Mirela Atudorei, Ducu Bertzi, Dinu Bodocan, Octavian Bud, Cristian Buică, Victoria Catană, Nicolae Cenani, Marian Corjos, Arpad Domokos, Constantin Dragomir, Daniel Dumitrescu, Pompiliu Dumitrescu, FLAPO (Alexandru Zărnescu, Jerry Schwartz, Romeo Beianu, Nicolae Enache), Augustin Frățila, Valentin Gereș, Doru Ghiaja, Ion Hagiu, Gil Ioniță, Liliana Ioniță, KRIP-TON (Gabi Goleșcu, Adrian Moise, Marius Vintilă, George Lungu, Viorel Trișan), KRIPTON-FORT (Eugen Mihăescu, Marius Voicu, Dragoș Docan, Narcis Dumitrescu), Măjay Gyöző, Valentin Moldovan, Emilian Onciu, PARTAJ (Magdalena Pușkas, Tatiana Filipoiu), POESIS (Marius Bașu, Eugen Baboi), PRO MUSICA (Ilie Stepan, Grigore Bujor Hariga, Vasile Dolga), Eugen Cosma, Tăscu Gheorghe), Carlos Puma, Florin Săsărman, Florin Șerban, Vali Șerban, Maria Tănase, TOTUȘI (Andrei Păunescu, Ioana Păunescu, Cristian Minculescu, Dan Cărăbaș, Nicolae Dinescu), Valentin Văran, Nica Zaharia și conducătorul cenaclului, poetul Adrian Păunescu.

● Echipa auxiliară a cenaclului a fost formată din: Roland Panteli, Sandu Petre, Costel Ionescu, Vasile Tamaș, Dan Costache (sunet și lumini), Alexandru Stoican, Dumitru Petrușel, Constantin Stănescu (șoferi), Victor Rădulescu (fotoreporter), Valeriu Popa (asistență), Alexandru Medar (organizare).

CONSTANTIN DRAGOMIR ■
NICOLAE CENAN ■

Lumea în România,

În aceste zile de mare efervescență politică din viața noastră, capitala țării a devenit locul de desfășurare a unui eveniment care a depășit cu mult granițele României socialiste. Oameni politici, ziariști din mai toate țările lumii și-au îndreptat pașii spre București ca să aducă mesajele de prietenie ale popoarelor lor, ca să vadă pe viu modul în care, sub conducerea secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, comunistii din România își hotărăsc destinul și dau contur viitorului. Sute de oameni politici și ziariști de pretutindeni au descins pe pământ românesc spre a vedea pe viu izbinzile poporului nostru, modul în care se nasc atât de cunoscutele propuneri de pace, discutate de opinia publică și de politicienii de pe glob, spre a afla temeiul adânc al cuvintelor secretarului general al partidului, reinvestit de întregul partid în înalta funcție de secretar general care, atunci când spune „în numele poporului român”, este mesagerul cel mai îndreptățit al nemărginitei dorințe de bine și pace pentru toate popoarele lumii. Am încercat să aflăm păreriile acestor oameni politici despre România, cum apreciază ei tot ce provine din această parte a lumii, ne-am interesat ce i-a de-

terminat și pe ei să intre în focul luptei pentru o viață mai bună, pentru pacea oamenilor, care sînt resorturile adînci ale dorinței lor de mai bine, de colaborare și prietenie. Și am descoperit că politica românească elaborată la București nu numai că stîrnește un interes deosebit, că România are prieteni de nădejde pe toate meridianele globului, dar intervențiile țării noastre, punctele ei de vedere reprezintă tot atîtea puncte de mare interes și atracție, că ele au cîștigat respectul și admirația tuturor oamenilor de bine din lume și că sînt considerate ca documente de lucru. Cine sînt prietenii României? Ce știu despre noi? Cu ce gânduri au sosit la Marele Forum al comunistilor? am încercat să aflăm propunîndu-le scurte dialoguri în puținul timp avut la dispoziție. Cel mai frumos sentiment este cel creat de cuvintele altora despre țara ta. Din păcate din sutele de oaspeți ai poporului român din aceste zile, din motive de spațiu și timp, n-am putut menționa opiniile tuturor. Dar entuziasmul față de întîlnirea cu România poate fi considerat ca numitorul comun al tuturor părerilor exprimate în aceste zile.

luni să mă alătur partizanilor și să lupt împreună cu ei. După terminarea facultății m-am întors în țară. România, sub egida U.N.E.S.C.O. organiza susținerea de doctorate în domeniul petrolului și al chimiei pentru specialiștii din mai multe țări. Din mai multe posibilități, am ales România și în anul 1965 am venit prima dată în țară. Am învățat limba română, mi-am susținut doctoratul în limba română și în anul 1966, împreună cu o delegație din Liban, am fost primit de tovarășul Nicolae Ceaușescu. L-am apreciat din primul moment, după cum am apreciat țara și nivelul de pregătire al învățămîntului superior românesc. De atunci am început să le povestesc tuturor cunoscuților mei ce perspective frumoase deschid studiile făcute în România și astfel șase tineri, nepoți ai mei, au terminat facultăți românești.

Stăm de vorbă într-unul din saloanele hotelului București. Ceilalți membri ai delegației conduse de prietenul României, Assem Kansou sînt așteptați la aeroport. Presat de timp, dînsul refuză să recunoască întîrzierea și continuă să vorbească despre România.

— Stăm acum la Hotelul București care este o performanță în materie de construcție și dotare. Am fost în România în 1977 și știu cum arăta orașul după cutremur. În acest loc era o dărîmătură, un morman enorm de moloz. Și-n alte locuri peisajul era dramatic. În cîțiva ani, n-au trecut mai mult de doi sau trei, românii au reușit să refacă totul mai frumos. Cred că asta spune enorm de ceea ce a reușit România sub conducerea secretarului general al partidului. Din 1965 și pînă acum viața oamenilor s-a schimbat radical. În aproape 20 de ani, sub conducerea președintelui Nicolae Ceaușescu, România s-a schimbat incredibil. Aș vrea să dau un exemplu mic, din domeniul în care am lucrat. În 1965 la Ploiești, cînd mă pregăteam pentru doctorat, specialiștii români executau lucrări de foraj pînă la o adîncime de 4 000 de metri. Atunci asta era socoțită o performanță. Aflu că acum aceiași specialiști execută lucrări de foraj la adîncimea de 10 000 de metri. Este un progres grăitor în acest domeniu care își are corespondențe în toate celelalte domenii ale economiei românești. De aceea realizările României mă interesează în mod deosebit. O reușită trebuie înțeleasă și preluată în ce are ea mai bun. Mi-am luat fiul și l-am dus și în alte locuri în lume, să vadă cum trăiesc alții și i-am spus: uite, așa trebuie să trăiască și oamenii din țara noastră. Pentru asta am luptat eu, pentru asta veți lupta și tu. Viața trebuie schimbată, clădită în pace. Războiul e nefast și e greu mai ales pentru săraci, pentru că pe spatele lor se face. Săracii îl duc, săracii mor în războiul din țara mea. Cei bogați sînt departe. Și aș fi bucuros ca într-o bună zi să am ocazia să spun, eu, Assem Kansou, am încercat să-i descătusez pe oameni de povara lucrurilor învechite și nedrepte care îi împiedicau să fie liberi și fericiți. Eu cred că omul este soluția păstrării valorilor spirituale și el poate și trebuie să fie cel mai înflăcărat apărător al naturii. În țara mea putem compara foarte exact natura și forța de distrugere a războiului. O iubire teribilă se naște în oameni atunci cînd își dau seama ce pot pierde. Chiar și atunci cînd luptă pentru o cauză dreaptă, războiul e urit, urit, urit. Mă bucur mult că în lume România este în fruntea țărilor care promovează pacea, că ea propune soluții, caută căi, cheamă conducătorii la masa de tratative. Ce fericit aș fi să pot vedea cum războiul și moartea se îndepărtează din cîmpia Beka, de țara mea“.

Respectul pentru om

„România este prima țară socialistă pe care am vizitat-o, spunea domnul **Dydimus Mutasa**, membru al Biroului Politic, secretar al Partidului Uniunii Naționale Africane și președintele Camerei Adunării din Zimbabwe. Aveam o prejudecată legată de Europa, credeam că europenii sînt oamenii cei mai individualiști. Cînd am venit în România nu mi-a venit să cred că europenii pot munci împreună, în colectiv. Am început să simt că dacă România a triumfat, a dat muncii colective un sens și o valoare, reușind realizări deosebite, atunci putem încerca și noi, și acest mod de a trăi se poate extinde cu succes și-n restul lumii. Prima dată am auzit despre țara dumneavoastră cu mulți ani în urmă. Un prieten care trăia în Anglia vă cunoștea foarte bine, își petrecuse mai mult timp aici. Și el mi-a spus că ar trebui să văd România care este un model în ce privește organizarea muncii colective. În anul 1977 cînd am intrat în mișcarea de eliberare am trimis aici mulți tineri ca să studieze și să se întoarcă în țara noastră spre a schimba fața lucrurilor și a vieții de la noi. Eu, cînd eram tînar priveam neputincios cum reprezentanții administrației coloniale adunau taxele și cu cit dispreț luau rezultatele muncii noastre. Atunci am avut sentimentul că lumea nu e dreaptă, că trăiam alături de oameni care spuneau că sînt creștini dar nu făceau nimic ca să ne schimbe viața. Ce doctrină era aceea care le permitea să mențină răul pentru noi și binele pentru ei? Cu timpul am simțit că trebuie să ne unim eforturile. Am intrat într-o asociație de studenți, am organizat conferințe și manifestații, am obținut succese, am fost mereu alături de oamenii din popor. De atunci m-au interesat mai mult judecățile oamenilor din țara mea decît sentimentele mele. De ce unii se împotrivesc binelui și progresului? Pentru că din nefericire pe pămînt sînt oameni egoiști, care vor să obțină mult fără să muncească și pentru asta încearcă să apere exploatarea. Am încercat să-i conving pe oameni că nimeni nu poate face nimic de unul singur. Binele îl faci cu oamenii, nu cadou pentru ei. Și am reușit să-i cîștigăm pentru ideea colaborării, a unirii, a muncii în colectiv. Țara dumneavoastră are din acest punct de vedere o experiență extraordinară. Există un respect deosebit pentru om. Mama mea care era o femeie simplă dar cu un caracter deosebit, pe toți cei care intrau în casa noastră, bogați sau săraci, îi trata la fel, cu același respect, ne spunea că indiferent de rang, respectăm la el caracterul și generozitatea lui. Ea ne spunea să nu ridem niciodată de cei care o duc mai greu, de cei care nu pot. La dumneavoastră toți oamenii sînt oameni, au drepturi și condiții pentru aceasta. Dacă acum, după atîția ani, părinții mei mi-ar cere să justific, să le spun ce am făcut eu pentru țara mea și pentru poporul meu aș răspunde că mi-am dedicat viața total și fără egoism și că am dat la o parte orice posibilități de a aduna bogății pentru mine și în locul lor am dus o viață pentru semenii mei, nu pentru mine. Pentru noi, experiența românească este un model și pre-

ședintele Robert Mugabe are față de președintele României o considerație deosebită, temeiul de altfel pentru o prietenie care angajează popoarele din țările noastre. Cine citește discursurile președintelui Nicolae Ceaușescu are o înțelegere minunată a politicii contemporane, află cu precizie pericolele, descoperă căile cele mai scurte spre reducerea armelor nucleare, împărtășește punctul de vedere al secretarului general al Partidului Comunist Român privitoare la o distribuție echitabilă a resurselor lumii, Aș vrea să pot vorbi românește ca să plec singur la familia de români spre a afla ce-i face să fie așa cum sînt“.

„Specialiștii noștri sînt interesați de progresul tehnic al României“

„La un moment dat în activitatea mea de secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, spunea **Włodzimierz Mokrzyszczak**, membru suplicat al Biroului Politic, a trebuit să conduc o ședință într-un combinat. Se discutau lucruri extrem de serioase și era locul în care muncise și tatăl meu. Pe vremea cînd lucra era mai mic dar, între timp, combinatul său s-a dezvoltat, a ajuns să aibă 16 000 de oameni. Și la acea ședință, în momentul cel mai aprins al discuțiilor, s-a ridicat un muncitor în vîrstă care mi-a pus o întrebare scurtă, dumncata ești fiul lui Leon sau al lui Wladislaw? Al lui Leon, am răspuns eu. Atunci omul a spus, tatăl dumitale a fost un om drept. A spus această propoziție și s-a așezat la loc. Cuvintele aceluia om vechi m-au impresionat profund, au dat atmosferei un aer mai cald și în același timp mi-au atras atenția asupra enormei responsabilități pe care o am. Mi-am amintit de cite ori în tinerețe l-am contrazis pe tatăl meu care îmi spunea adesea că „îmi spune din experiența sa de muncitor“. Mult mai tîrziu a trebuit să recunosc că avea dreptate, că punctele de vedere ale muncitorilor sînt ca o carte de căpătîi. Totdeauna cînd merg într-o întreprindere stau de vorbă cu ei și le ascult păreriile. Datoria unui om care lucrează pentru binele celorlalți este să-i asculte mereu, să țină cont de nevoile lor. Eu sînt specialist în dirijarea traficului feroviar. După absolvirea facultății am locuit într-un cămin de nefamiliști împreună cu doi colegi. Veneau tot felul de colegi de muncă și mă consultam în diferite probleme și atunci am simțit că oamenii au nevoie de mine, de alți oameni care să se pună în slujba lor. A fost primul meu succes. Și timp de 15 ani cit mi-am făcut obligațiile la locul de muncă am încercat să fiu demn de încrederea colegilor mei, de răspunderea tehnică pe care o am. Nu am avut nici un accident, am grupat oamenii și ca

specialist am depus o cărămidă la progresul tehnic. Alături de cei din colectivul meu am introdus invenții, am fost membru al colectivului care a proiectat automatizarea transportului în portul Gdansk. S-ar putea ca într-o bună zi să nu mai fiu, dar la documentația tehnică semnătura mea va rămîne multă vreme. Din punct de vedere social munca în slujba oamenilor, în cei 25 de ani de cînd activez pe acest tărîm, am reușit să realizez multe. Cînd am fost în conducerea comitetului voievodal am reușit să contribuim și eu la schimbarea în bine a înfățișării acelei zone. Am convingerea că am reușit să-i organizez pe oameni, să-i fac să înțeleagă situațiile mai grele. Și acum am păstrat acest mod de a lucra. Merg mereu și discut cu oamenii, le explic condițiile în care ne aflăm și ce trebuie să facem ca să le depășim. Am fost în România pentru prima dată în anul 1968. Atunci am descoperit un oraș în care s-a construit enorm. Acum, la revenirea mea, observ pe viu că ritmul în care se construiește în România a crescut și mai mult. Odată întors în Polonia le voi vorbi tuturor de marile dumneavoastră succese, îndeosebi despre cel obținut în domeniul construcțiilor de locuințe. Pentru noi, în actuala etapă de dezvoltare, aceasta este una din cele mai importante probleme și eu admir sincer modul în care Partidul Comunist Român a rezolvat acest capitol în viața oamenilor. Dar România a făcut progrese impresionante și în alte domenii. Despre aceste schimbări, în Polonia se vorbește mult și cei care aduc veștile sînt în primul rînd specialiștii noștri care vin în România, cei care sînt la curent cu performanțele tehnice obținute de industria României. M-a impresionat la București dorința fierbinte de pace a tuturor oamenilor. Am sentimentul și convingerea fermă că ideile curate vor învinge“.

O prietenie care a început cu două decenii în urmă

L-am întrebat pe domnul **Assem Kansou**, secretar general al partidului Baas Arab Socialist din Liban, ca vechi prieten al țării noastre, ce ar spune despre România, dacă televiziunea din țara sa l-ar invita să prezinte țara noastră într-un timp de cinci minute. A răspuns simplu, aș refuza. În primul rînd aș spune că am nevoie de o jumătate de oră să descriu țara, așa cum arăta cu aproape 20 de ani în urmă cînd am cunoscut-o și cum arată azi, într-o zi de sîrbătoare cum este ziua începerii lucrărilor celui de-al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român. Apoi aș mai avea nevoie de cel puțin încă o jumătate de oră ca să vorbesc de personalitatea secretarului general al partidului și de prietenia care ne leagă. Cînd eram student la Belgrad am condus organizația studenților din țările arabe, în fiecare an, cu și în liceu, plecam de la școală cite doua sau trei

„Democratizarea relațiilor internaționale“

Impresionant este să-i ascuți pe alți oameni vorbind despre eforturile pe care le fac pentru a schimba realitățile din țările lor. Am încercat să port un dialog cu reprezentanții unui partid comunist dintr-o țară a lumii, una din cele în care convingerile comuniste sînt considerate o crimă care se pedepsește adeseori cu moartea. Și cu toate acestea oamenii cred, își riscă viața, convinși fiind că dacă nu mai au dreptul nici la convingeri, nu mai au dreptul la nimic. Am fost rugați să nu le precizăm numele. Călătoria lor la București a fost un act de curaj, un gest de solidaritate comunistă și un util schimb de idei cu comunistii români. Unul dintre ei spunea că pe acte într-o zi se numește George, altădată Gabriel sau alt nume, că își schimbă mereu identitatea în acte ca să-și poată păstra o identitate a convingerilor sale politice. Știau că Partidul Comunist Român are o vastă experiență din ilegalitate și mai știau toate ideile care domină politica externă a României. Pentru acestea camarazii lor i-au delegat să înfrunte riscul de a ieși din țară ca să ajungă la București. Profund impresionat de acest gest,

I-am repovestit acest fapt și Irenei Filomena Rodriguez, membră a comisiei politice și secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist din Argentina. Dinsă cunoștea foarte bine această stare de lucruri. A activat în mișcarea comunistă argentiniană pe vremea dictaturii militare, a primit lovituri, a pierdut mulți cunoscuți și prieteni, a fost condamnată, a fost suspendată și și-a pierdut slujba. Dar a avut și bucuria de a fi reprimată la locul de muncă numai în urma activităților desfășurate de colegii săi. Nu se simte cituși de puțin străină de România, deși se află pentru prima dată aici. Unul dintre ultimele lucruri citite despre țara noastră a fost cartea „Democratizarea relațiilor internaționale”, a președintelui Nicolae Ceaușescu, apărută nu cu mult timp în urmă în Argentina. „Lucrarea tovarășului Nicolae Ceaușescu a avut un ecou deosebit în rândul forțelor politice din țara noastră. Dar acum, după ce mă aflu de câteva ore în România, și după ce am ascultat Raportul prezentat de tovarășul Nicolae Ceaușescu, document care prezintă cu puterea faptelor succesele clasei muncitoare și ale poporului român având în fruntea sa Partidul Comunist Român, pot să afirm că efectiv România prezintă în mod grăitor ce poate realiza puterea populară, de la dezvoltarea industriei până la dezvoltarea culturii. Partidul Comunist din Argentina apreciază în mod deosebit contribuția României, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, la lupta pentru pace, pentru o nouă ordine economică internațională, pentru democratizarea relațiilor internaționale. Sint extrem de bucurioasă că mă aflu pe pământ românesc și sint impresionată de tinerețea României, a oamenilor ei”.

mat încă o dată că politica internațională a României are drept cuvinte cheie pacea, independența, colaborarea între popoare, și ideea care m-a impresionat din raport este legată de apelul la colaborarea partidelor comuniste, socialiste și social democratice, a tuturor forțelor progresiste. Noi subscriem întru totul la punctele referitoare la Orientul Mijlociu, la chestiunile din America Centrală și la dezarmarea în Europa. O dezarmare în Europa ar fi un câștig pentru tot globul. O opțiune zero în Europa, așa cum susține președintele Ceaușescu și cum susținem și noi în Spania, ar fi un pas enorm pentru binele tuturor. Prețioasă mi s-a părut ideea de a milita pentru dispariția oricărei intervenții străine, de oriunde ar veni ea. Mă bucură faptul că România sprijină Grupul de la Contadora, că în problema Orientului Mijlociu președintele Nicolae Ceaușescu susține necesitatea unei conferințe cu participarea tuturor țărilor implicate, inclusiv a Organizației pentru Eliberarea Palestinei. Faptul că la al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român participă și Partidul Muncii din Israel și Organizația pentru Eliberarea Palestinei este o dovadă atât de puternică de care se bucură poziția sa internațională, dar și o dovadă a pașilor pe care îi face în vederea realizării unor deziderate majore. Raportul la Congresul al XIII-lea are o valoare deosebită pentru că nu conține formulări evazive, în abstract, ci face propuneri concrete care au valoare de lucru în crearea unei situații mai bune în zonele de conflict ale lumii”.

Lupta îi separă pe oameni dar victoria ii reunește

Bayardo Salmeron, membru al Adunării Sandiniste și ambasadorul Republicii Nicaragua la Sofia, pune foarte multe întrebări. La un moment dat aproape că nu mai știi cine la interviu și cine răspunde. Dinsul vrea să afle cât mai multe lucruri din experiența pozitivă a poporului nostru, ca apoi, atunci când este întrebat, să tacă puțin, de parcă răspunsul ar veni nu numai de la dinsul, ci și de la oamenii de acasă și ar avea nevoie de parcurs enorma distanță până în țara sa. În ciuda virstei, Bayardo Salmeron are o coplesitoare experiență de viață. Înainte de a fi un om politic, în sensul contemporan al cuvintului, a fost un student militant, un cercetător cu idei sociologice pătrunzătoare, angajat în sondarea structurilor și a stărilor societății și mai apoi a luptat ca soldat pe frontul de eliberare. „Fiecare om simplu simte nevoia să se apropie de cultură, să se bucure de ea. Dar întâi omul trebuie să-și schimbe viața printr-o revoluție și apoi victoria îi garantează și cultura. Guvernele represive din America Latină neagă atât aspirațiile individuale ale oamenilor cât și necesitatea și dreptul lor de a participa la cultură. În America Latină cultura ar putea constitui o cauză, dar înaintea ei sint injustiția, guvernele de reprimare. În America Latină sint foarte puțini scriitori care nu sint și luptători pentru o cauză dreaptă. Marques a devenit un simbol pentru toți. Și Julio Cortasar se bucură de o asemenea enormă considerație din partea popoarelor din toate țările. Noi am început lupta împotriva dictaturii cu sentimentul că a venit vremea să ne facem datoria față de noi și față de țara noastră. Ea a devenit o stare intimă. Pentru mine lupta e modul de a trăi o clipă din viața mea. Și atunci când am câteva zile de vacanță tot la asta mă gândesc. Un luptător care se gîndește la sfîrșit, la o odihnă este un simplu soldat. Pe noi lupta de eliberare ne-a separat de familie, ne-a făcut să pierdem mulți prieteni, multe rude. Lupta îi separă pe oameni, dar victoria îi reunește. Ea este chiar rodul vieții. În timpul dictaturii somoziste n-am mai avut viața particulară. Frontul era viața noastră intimă. După victorie, parcă ne-am trăit viața mai intens. Deși am pierdut mulți oameni, parcă eram mai bogați. Nu-l mai avem acum pe comandantul German Pomares. El era un țăran simplu cu o capacitate totală de dăruire. Mereu în timpul luptelor am încercat să mă apropiu de el. Lupta pe frontul din nord și eu pe cel din nord vest și cu trei luni înainte de victoria noastră acest om rar a murit într-o luptă în care a garantat retragerea oamenilor săi. Atunci eu cred că am pierdut un sfînt în viață dar țara noastră a cîștigat un erou. În familie am fost 12 copii. Dintre cei 4 băieți toți am fost pe front dar ne-am întors cu toții și-am pus umărul la schimbarea de după. Prima sarcină pe care am îndeplinit-o a fost aceea de a trece la alfabetizarea poporului. Noi am avut 60% analfabeți și în numai cîțiva ani am redus procentul la 12%. Acum avem programe permanente de educare a adulților. În cadrul acestor programe se face o pregătire teh-

nică de bază ca să creem o forță pentru economie. În același timp încercăm să facem mai mult pentru sufletul oamenilor. Am deschis case de cultură în care cei din zonă își desfășoară activitățile artistice și unde se deplasează grupurile culturale, am deschis o școală de muzică și una de dans. Poate nu credeți, dar în țara noastră nu era nici una. Tipărim o revistă de cultură și încercăm să le dăm oamenilor posibilități cât mai mari să se bucure de cultură. Noi luptăm acum cu realitățile sociale și economice, să ajungem și noi la obiectivele pe care le-ați realizat dumneavoastră atât de frumos. De aceea ne interesează în mod deosebit ce-au reușit prietenii noștri din România socialistă. Știm multe despre poporul dumneavoastră care luptă sincer și eficient pentru pace, un popor care și-a rezolvat singur problemele, care și-a făurit un partid puternic, un popor care prin Raportul prezentat de secretarul general al partidului, își pune în față probleme și obiective extrem de îndrăznețe. Și noi visăm să facem lucruri deosebite, de mare valoare. Dar cînd am auzit din Raport că România își propune să producă intens cât mai multe bunuri de valoare, competitive la scară mondială cu ce fac unii care au o tradiție de decenii, am fost profund impresionat. După 40 de ani de la victorie ați reușit să rezolvați problemele sociale și să vă propuneți obiective economice care ar mindri pe oricine. România este o țară militantă pentru pacea lumii și noi ne identificăm cu ea. Uneori am sentimentul că țara dumneavoastră a traversat aceleași etape ca și noi, dar înainte, mai repede și a ajuns acolo unde și noi visăm să ajungem. Dar avem nevoie de pace, de liniște, ca poporul meu să-și poată desăvîrși opera. Nu înțeleg unele țări. Sint străine de poporul respectiv și totuși fac totul ca să-l reprime, să-i împiedice dezvoltarea. Dar în țara dumneavoastră am simțit că avem numai și numai prieteni. Cred că acesta ar trebui să fie sentimentul tuturor oamenilor din toate țările”.

Dacă nu este pace, nu este nimic

La vîrsta de 16 ani, Roger Gailliez, azi secretarul general al Partidului Socialist Valon din Belgia, primea sfaturile tatălui său, un miner într-o mină de cărbune, să încerca să înțeleagă injustițiile din școala pe care o urma. Copiii de oameni bogați puteau să urmeze de două ori același an, aveau cu ce plăti, puteau merge la orice universitate, aveau cu ce plăti, pe cînd ceilalți nu. Ei erau obligați să cîștige fiecare pas. Nimeni nu li se făcea cadou. Asta nu era o nedreptate. Dar faptul că nici ce li se cuvenea nu puteau dobîndi, asta îl revolta peste măsură. Acesta a fost motivul pentru care a început să se preocupe de viața semenilor săi. Erau ani grei, cînd salariul, după cum spune dinsul, era ca o creangă în copac. Un salariu era o creangă pe care te agătai, salariul următor la fel, și ca să treci de la una la alta trebuia să sari peste un gol periculos. Chiar înainte de a avea 18 ani Roger Gailliez devenise un militant. I-a organizat pe oamenii din satul său, devenind în scurt timp reprezentantul celor mai tineri. Pentru felul în care îi apăra, aceștia l-au ales consilier comunal. În 1958 cînd a plecat să urmeze literele, concetățenii săi au avut sentimentul că pierd un stîlp de sprijin. Dar după ce Roger Gailliez și-a terminat studiile, a continuat să militeze cu aceeași energie pentru mai binele semenilor săi. În 1962 a fost ales ca secretar regional al Partidului Socialist, iar cu ocazia alegerilor din anul 1981, a devenit secretar general al partidului. Comuna în care începuse primii pași prin viață a fuzionat cu alte localități și a dat un orașel cu 34 000 de locuitori, Binche, al cărui primar adjunct a devenit. L-am întrebat pe domnul Roger Gailliez ce-l determină să lupte. „Aș fi fericit să contribuți și eu la ameliorarea vieții oamenilor defavorizați. Alienarea omului în capitalism vizează nu numai viața materială, dar și pe cea spirituală. Aș fi mîndru ca prin activitatea mea partidul pe care îl reprezint să se întărească, să poată lupta mai eficient pentru instaurarea păcii în lume. Dacă nu este pace, nu este nimic. Aș fi fericit să pot contribui la transformări profunde în societatea belgiană, să modificăm în bine structurile sociale, să creăm oamenilor condiții și mijloacele de a-și lua în mînă propriul destin. Dar pentru asta trebuie să luptăm, nu să visăm. Noi am contribuit la obținerea sufragiului național în Belgia. Înainte de război era o situație profund injustă. Oamenii bogați dispuneau de 2-3 voturi iar muncitorii numai de unul singur. Am contribuit și la alte realizări ale societății noastre. Am contribuit în mare măsură în depășirea a doua etape importante din viața societății noastre, cea socială și cea politică. Acum mai avem în față una singură, problema economică. Mijloacele de pro-

ducție sint în mîinile capitaliștilor și ale societăților multinaționale ai căror conducători nu sint în Belgia, ci în S.U.A., sau în alte țări. Oamenii aceștia cînd nu au suficiente profituri închid uzinele, reduc salariile, creează muncitorilor o stare de insecuritate, ceea ce face ca Belgia să aibă la această oră o jumătate de milion de șomeri, deși cu 10 ani în urmă avea numai 50 000”.

La un moment dat în discuția purtată cu Roger Gailliez în loc de întrebare am pronunțat un singur cuvînt: România. Și dinsul a spus: „Prima dată am fost în România în anul 1971 și atunci am realizat că românii sint un popor cald, sincer și primitor, le simțeam latinitatea care ne apropie. Noi avem mult respect și admirație pentru politica de independență pe care o duce țara dumneavoastră. Drumul pe care poporul român l-a parcurs de la 23 August 1944 și pînă astăzi este spectaculos. Politica de pace dusă de președintele Nicolae Ceaușescu întrunește adevinuta compatrioților mei și de aceea noi ne dorim să intensificăm relațiile între Partidul Socialist Valon din Belgia și Partidul Comunist Român. Chiar dacă noi înțelegem ca realizarea unor obiective să ne diferentieze prin maniera în care încercăm, multe din scopurile noastre sint identice. Fiecare dintre noi trebuie să aducă piatra lui la construirea acestui enorm edificiu care este pacea lumii. Eu cred foarte mult în efortul menit să apropie oamenii din acest punct de vedere, cred în coordonarea tuturor mișcărilor progresiste din lume. Trebuie să încercăm să găsim formule ca trecînd de ceea ce este accidental să ajungem la esența existenței noastre — pacea. Uneori am impresia că din nefericire din partea celor care vor războiul există mai multă coordonare. Eu cred în colaborare, în prietenie, în fecunditatea contactelor. Ele pot să-și transforme pe oameni în prieteni, pot lăsa în paragină calea agresiunii. Dacă nu e pace, nu e nimic. Și un asemenea sentiment l-am avut și din acest eveniment politic, Congresul al XIII-lea al comuniștilor din România”.

Întîlnirea cu președintele național al Organizației Poporului din Africa de Sud-Vest (S.W.A.P.O.) este o experiență pe care orice om interesat de problemele semenilor săi o consideră fructuoasă. Viața omului în luptă se șlefuește ca un diamant, devine o pildă cu adînci semnificații. Și cînd un asemenea om e bucurios că se află în țara ta și vorbește despre ea ca despre pămîntul poporului său, sentimentele pe care le trăiești sint cu atît mai frumoase. Am cunoscut un revoluționar pentru care revolta n-a fost o formă de a depăși o stare de pauperitate, care a pornit la luptă numai și numai din cauza vieții pe care o duceau semenii săi. Prin 1934 era proprietarul unui magazin și cînd putea își ajuta părinții țărani care duceau o viață foarte grea. În 1936, încă tînr, David Merero a intrat în focul luptelor, oferindu-se voluntar pentru bătăliile politice ale acelei vremi. Începu o campanie O.N.U. împotriva Africii de Sud, toți oamenii valizi ai țării, africani care înduraseră multe la viața lor, s-au angrenat în această bătălie. „Organizam demonstrații publice și boicotam producția întreprinderilor Africii de Sud, spune dinsul și ne maturizam cu fiecare zi și cu fiecare acțiune. Era perioada cînd rasiștii au început să tragă și la un moment dat mă aflam între cei situați în bătaia focului de pușcă. Mulți au căzut. Și femeile s-au angrenat în luptă. Proprietarii și autoritățile nu s-au sfîșit să pună bastoanele și cîinii în slujba proprietății și a drepturilor lor. Pușca era prea puțin. Dar un luptător nu iese niciodată la pensie, el încetează cînd moare sau atunci cînd obține marea victorie. În 1966 am fost umilit și maltrat de poliția sud-africană. Din cînd în cînd mă arestau. Timp de trei luni am fost ținut într-o celulă. Ai mei credeau că am murit, tovarășii credeau că am fost exterminat țar unii spuneau că am fugit în străinătate. Fusesem arestat și luat de poliție cu elicopterul și dus deasupra unui riu în care erau crocodili. Pe cei care nu voiau să răspundă la întrebări îi aruncau la fiare. M-au legat cu capul în jos și m-au ținut deasupra rîului. Am răspuns că spun. Apoi i-am aminat și într-o zi au descoperit că fac parte din conducerea mișcării de eliberare. Voiau să afle cît mai multe dar tovarășii mei m-au ajutat și am scăpat și de data aceasta”. L-am întrebat pe distinsul nostru oaspete ce-l apropie de țara noastră. În primul rînd mă leagă deosebitul sprijin acordat de România și de președintele țării și mă simt obligat să folosesc și acest prilej ca să-mi exprim mulțumirile sincere ale poporului meu pentru toate ajutoarele acordate nouă, atît pe plan politic și diplomatic cît și pe plan material. De aceea noi am considerat ca o datorie de onoare a partidului nostru să fim reprezentanți la acest eveniment politic de rezonanță — Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român. Venind aici realizăm mai bine atitudinea prietenească a României, poziția ei față de soarta poporului namibian. Ea derivă din politica dusă de secretarul general al partidului comuniștilor români, de acest mare om politic care este Nicolae Ceaușescu. Ce știe poporul namibian despre România? Vă dau un exemplu: fiul meu a studiat telecomunicațiile în țara dumneavoastră”.

Dialoguri și reportaje realizate de
CORNEL NISTORESCU

Voința poporului s-a împlinit!

Piața Republicii. Primele minute după reînvestirea tovarășului Nicolae Ceaușescu în cea mai înaltă funcție de partid. Zeci de mii de bucureșteni s-au întrunit într-o grandioasă adunare populară

Flacăra Redacția: București, Piața Scintei 1, căsuța poștală 3 312, cod 71 341. Telefoane: 17 60 10, 17 60 20. Interioare: PROBLEMELE OMULUI (Scriso i—audiențe—archete) — Răzvan Bărbulescu, Marga Nedelea, Mihai Stănescu, Emanuel Valeriu, Horia Pătașcu, Dorin Gherghinescu, Georgeta Ștefănescu — 25 42, 21 30, 25 58; PROBLEMELE DEZVOLTĂRII (Politică—economie—știință) — Cornel Nistorescu, Ion D. Goia, Liviu Timbus — 25 66; PROBLEMELE CULTURII (Literatură—artă—învățămînt) — George Anon, Victor Niță — 1457; PROBLEMELE NOULUI (Reportaj—urgente—sport) — Ovidiu Ioanițoaia, Ilie Purcoru, Adrian Dohotaru, Nicolae Grigore, Dumitru Constantinescu, Oprea Georgescu, Constantin Balaciu, Margareta Mureșan — 21 28; PROBLEMELE REVISTEI (secretariat, foto) — Dan Bărbădeanu, Constantin Dragomir, Elena Ghera, Sorin Postolache — 21 23, 25 69, 20 72, 14 53; secretar responsabil de redacție — Nicolae Cristache — 21 43; redactor șef adjunct — Nicolae Arsenie — 21 24; redactor șef — 20 02. Tiparul executat la Combinatul poligrafic „Casa Scintei”. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA” — sectorul export—import a esă. P O Box 12-201, telex 10376, prsfir București, Calea Grivitei nr. 64-66.

Redactor-șef: ADRIAN PĂUNESCU